SZABÓ VERONA

SZABÓ VERONIKA

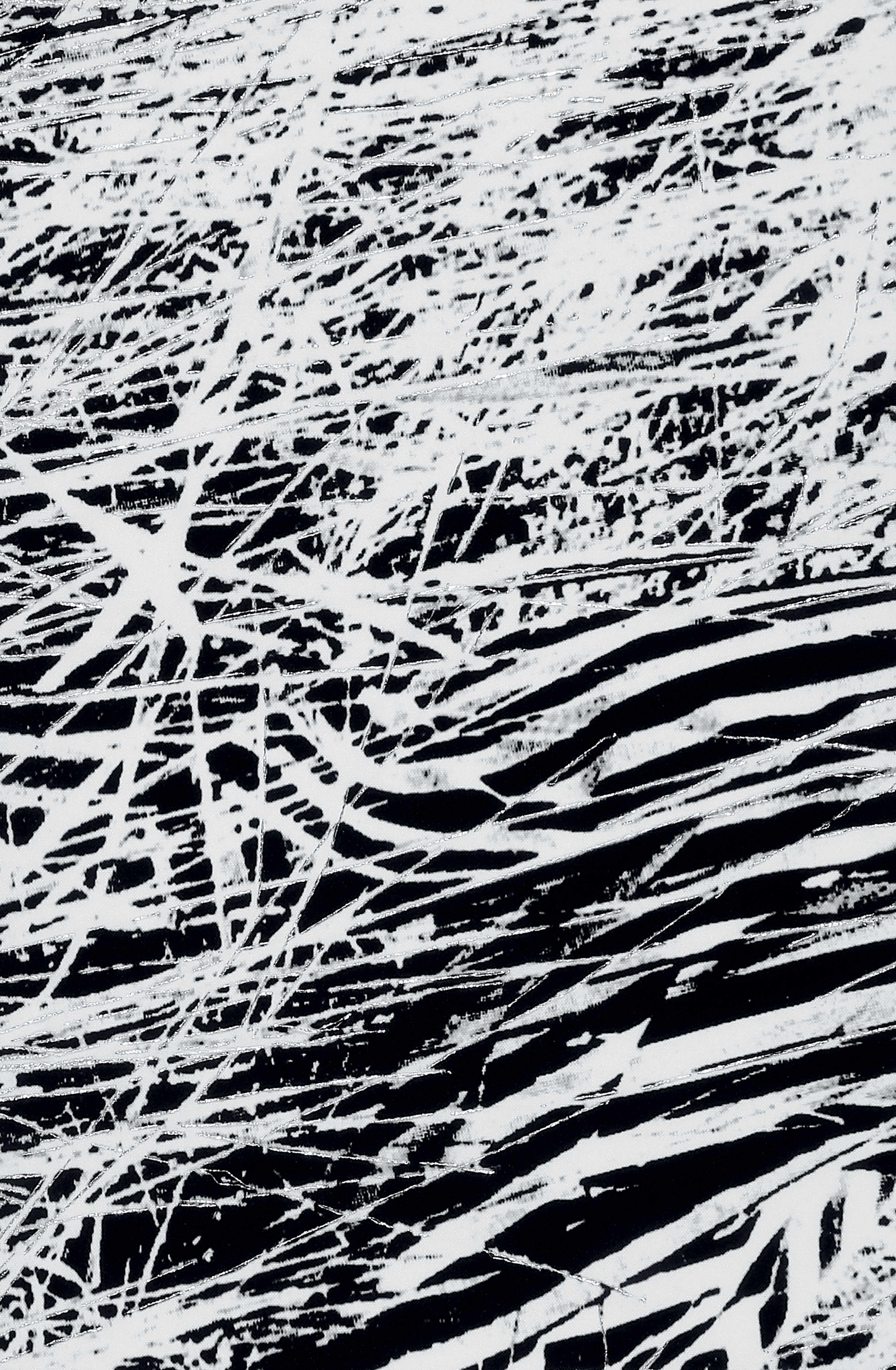

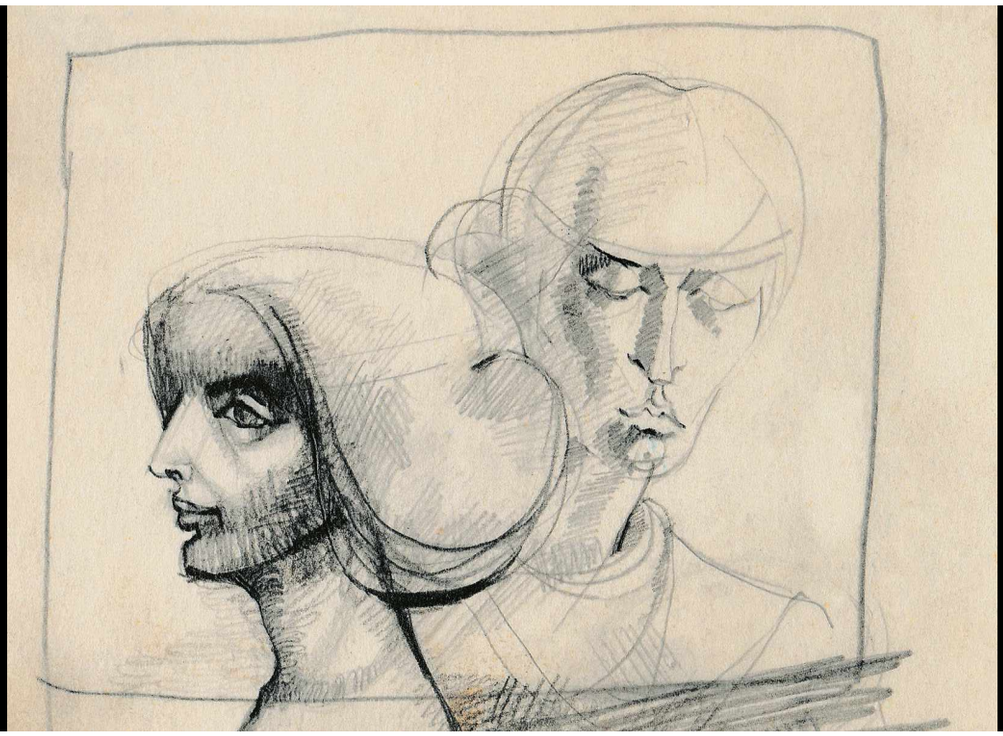

SZABÓ VERONA

TEXTILMŰVÉSZ | TEXTILE ARTIST

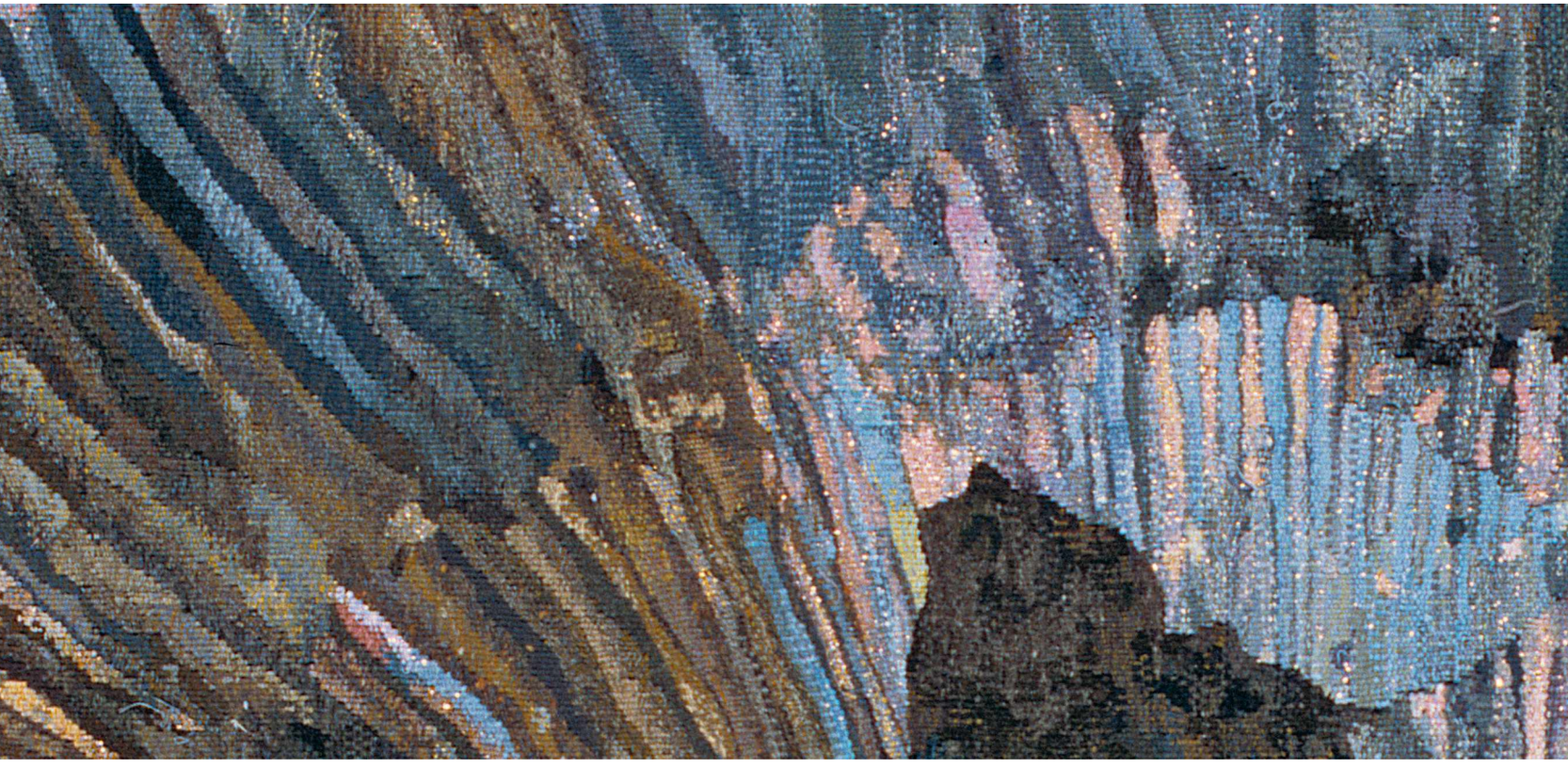

A *Most és mindörökké* nagyméretű kárpit egy megkövesedett csigaház fossiliát ábrázol, melynek gazdag szépsége, finomsága igenli az életet, az örökkévalóságot. A gyöngyházszerű csillogás, melyet a beleszőtt fém- és aranyszálak, selymek adnak, teszik különlegessé, valóságfelettivé, *szimbólummá*. Kezdet és a végtelen spirálja.

SZABÓ VERONA

The large-scale tapestry *"Now and Forever"* represents a petrified snail-shell, a fossil whose rich beauty, delicacy affirms life and eternity. Its pearl-like glitter, caused by the metal threads woven into its texture, brings it beyond reality, makes it special, and turns it into a symbol. The symbolic spiral of beginning and infinity.

VERONA SZABÓ

FELEDY BALÁZS MŰVÉSZ, AKINEK FORRÁSA A MŰVÉSZET

GONDOLATOK SZABÓ VERONA KÁRPITMŰVÉSZ „MINDEN CSAK JELENÉS, MINDEN AZ ÉG ALATT" CÍMŰ SZENTENDREI KIÁLLÍTÁSA UTÁN

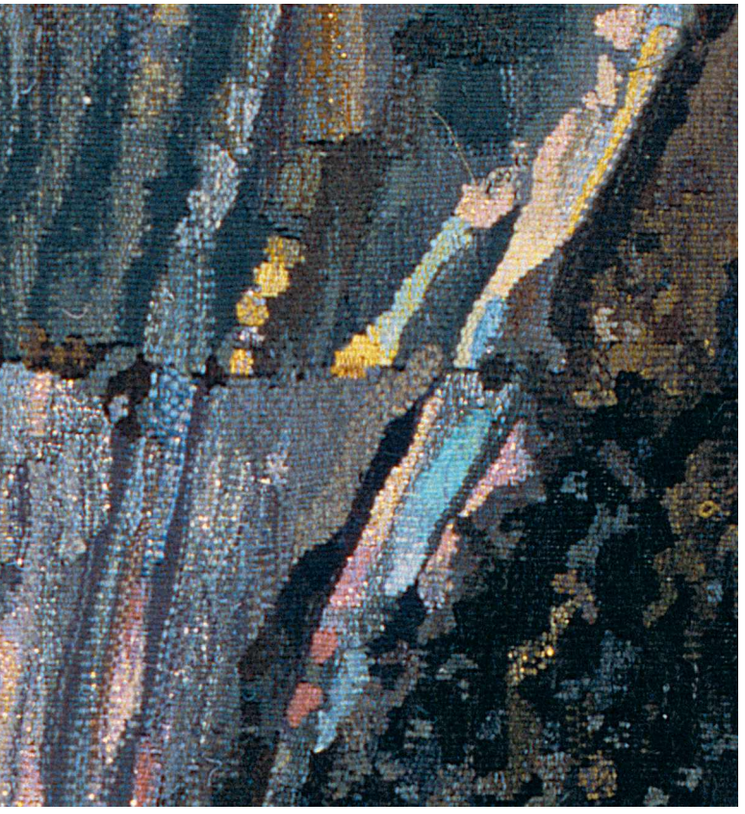

Többször elmondtam, leírtam az elmúlt években, hogy a második világháború utáni magyar képzőművészetben, iparművészetben – véleményem szerint – igazán nagy, nemzetközi mércével is mérhető sikert és színvonalat három ágazat ért el: a magyar *képgrafika*, sokszorosító grafika, a magyar *kerámiaművészet*, szilikátművészet és a magyar *textilművészet*, elsősorban az egyedi textil. Mindhárom terület sikerének okai másban és másban kereshetők. A grafikának nagy hagyományai voltak, a kerámiában ez nem jellemző, de egy-két kimagasló személyiségéből egy nagy ív bontakozhatott ki. S valahogy így volt a textilművészettel is. Valójában Ferenczy Noémitől számítjuk a 20. század második felének magyar textilművészetét, majd a hatvanas, hetvenes évektől/évekre jött létre az a produktum, mely élen járt az *egész* magyar művészetben, s amely szinte robbanásszerű szemléleti megújulásnak folyamatában, szinte szimultán módon újította meg a technikákat, a technológiákat, a matériákat és a formákat. A szombathelyi textilművészeti biennálék (ma már triennálék) az egész magyar művészeti progresszió jeles eseményei voltak. Ebben a forrongásban divat volt eredetinek, innovatínak, meghökkentőnek, nonkonformnak lenni (jeles eredményekkel tehát!). Aztán mintha ezek a nagy radikalizmusok szelídülni kezdtek volna, s mintha ismét több szerephez kezdett volna jutni a *tradíció* tisztelete, az értéktisztelet. Ebben a forrongó időszakban illeszkedett a magyar textil világába Szabó Verona. Ő ugyan mindenekfelett a mondanivaló kisugárzását tartotta legfontosabbnak, ám egyben folyamatosan kereste és alkalmazta az új formai megoldásokat, matériákat. Saját fonású fonalat, gyapjúfürtöt, követ, kavicsot, üveget épített be nagyméretű objektjeibe, műveit térbe függesztette. Kiemelkedő lett *Omlás* című munkája, amely egy földomlást jelenít meg plasztikus eszköztárral. 1976-ban ez a mű a *IV. Fal- és Tértextil Biennálé*n második díjat nyert. Ezzel együtt alkalmazta és fejlesztette a művész a hímzés, az azsúrozás technikáját, s aratott nemzetközi

sikereket. 1985-től a *kárpitszövés* a legkifejezőbb műfaja, ebben is, mint a festészetben is, a mondanivaló fontossága és a (hagyományos) technikai tudás finom összhangja a meghatározó számára, és ez dominál: a kárpit *eredeti* technikájának tisztelete, gyakorlása. Ez ma is művészi gyakorlatában a mindenekfelett meghatározó. Nem véletlen, hogy e kiállítása meghívóján is nem textilművészként volt feltüntetve. 2001-től a megmérettetés nemzetközi szintű. A budapesti Szépművészeti Múzeumban a világ és a magyar művészet legjobbjaival szerepelt együtt, majd a Washingtoni Textilmúzeum kurátorának válogatásával meghívást kapott az ott rendezett nagyszabású kiállításra, amelyen szintén a legkiválóbbak vettek részt. Itt állították ki ismét Szabó Verona *„Most és mindörökké"* című kárpitját, amelynek mérete három négyzetméter. Csigamotívumával a kezdet és a vég egyetemes emberi problémáira utal. Újszerűen fémszálak, aranyszál, selymek vannak beszőve az ötös felvetésű gobelinbe. Ez a mű szerepelt a *4. Amerikai Kárpit Biennále* kísérő kiállításán.

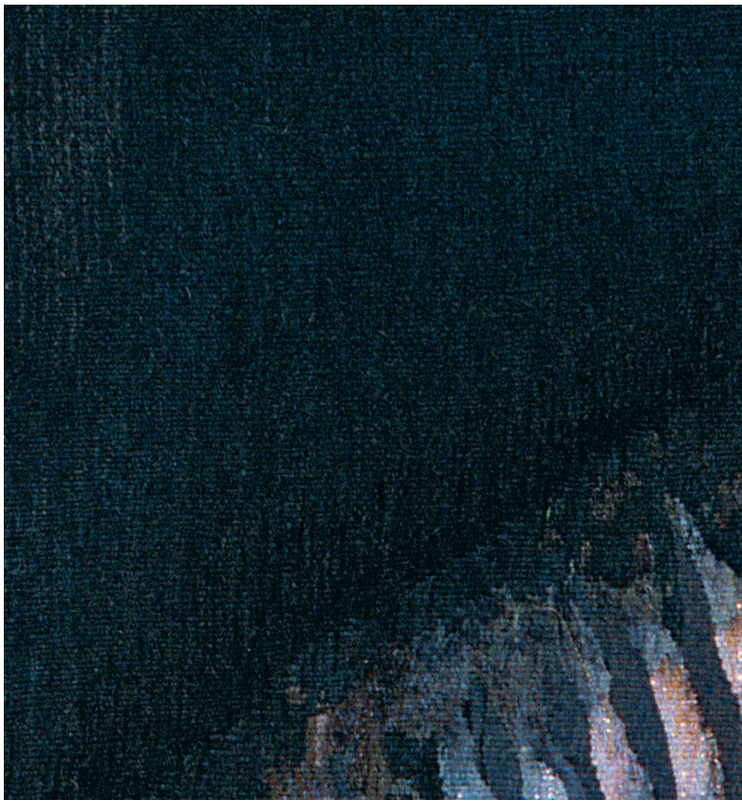

A pálya újabb emelkedését jelzi, hogy 2003-ban *Átjáró – „Hervad már ligetünk, s díszei hullanak"* című, három négyzetméteres munkája Szombathelyen Rózsa Anna-díjat kapott, s a zsűri beválogatta a 2004/2005. évi *5. Amerikai Kárpit Biennále* vándortárlatára, Denver (Colorado), Guild (New Hampshire), Rochester (Minnesota) kiállítási állomásokkal. Mindezek fontos nemzetközi szakmai minősítések, amit megtetézett a Szépművészeti Múzeum *Kárpit 2* című nemzetközi kiállításon való részvétele.

S 2012-ben következett az immár huszonöt éves jubileumát is egyben ünneplő szentendrei Péter-Pál Galériában a *Minden csak jelenés, minden az ég alatt* című kiállítása. S itt álljunk is meg egy pillanatra, már a tárlat címénél. Amely nem csak azt jelzi, hogy ez a kiállítás *mondanivaló-centrikus*, hanem úgy is fogalmazhatunk, hogy *irodalomközpontú*. Szabó Verona gyermekkorától vonzódik a lírai költészethez, s ezeket az élményeket képes folyamatosan átültetni a kárpit nyelvére. Eleve, úgy hiszem, kevés textilművészünk lehet, aki *egy vershez* több kárpitot is készít. Berzsenyi Dániel (1776–1836) halhatatlan, *A közelítő tél* című fantasztikus verse az egyik meghatározó ihlető forrás, művét a költő 1804 és 1808 között írta, 28 és 32 éves kora között. A vers első szakasza így hangzik: *„Hervad már ligetünk, s díszei hullanak, / Tarlott bokrai közt sárga levél zörög. / Nincs rózsás labyrinth, s balzsamos*

illatok / közt nem lengedez a Zephyr." S nézzük vers legendás, már-már mitikus negyedik szakaszát: *„Oh, a szárnyas idő hirtelen elrepül, / S minden míve tűnő szárnya körül lebeg!" / Minden csak jelenés, minden az ég alatt, / Mint a kis nefelejcs, enyész."*
S mindez a szomorú, de emelkedett mondandó válik egyéni értelmezéssel, feldolgozással látvánnyá például *Pillanat – Minden csak jelenés, minden az ég alatt* című, háromrészes gobelinjén, melynek fázisaiban először a bimbót látjuk, majd a nyílni készülő virágot, végül a maga pompájában kinyílt teljes virágot.

Ezek a művek igen plasztikusan fejezik ki és adják meg lényegét Szabó Verona művészetének, hiszen a legutóbbi években életműve terebélyesedését az irodalmi, zenei vonzatú művek adják, melyek a létezés metafizikai kérdéseit vetik fel.
Hadd emeljem ki még mindebből a *Sötétség országa kiderült végképpen* című munkáját, amely Petőfi Sándor János vitézének egy fontos pillanatát helyezi középpontba, *„örökös homálynak napfény lett helyében"*.
A lét és a természet összefüggéseiről ad egyéni értelmezést *A nagy folyó mentén* című mű, mely a gondolati megközelítésnek is nagy szerepet ad, s matériái – gyapjú, selyem, fémszál – a natúra *univerzalitását* emelik ki.

Jó tapasztalnunk, hogy a művész fontosnak tarja elénk tárni textilen *kívüli* munkásságát, amely esetében *szerves együttlétet*, szintetizációt jelent. E munkássága alapja a míves, finom és érzékletes *rajz*, mely esetenként kollázs, különleges anyagokkal, felhasználással, csipke és fotó alkalmazásával, színes krétával, a frottázs módszerét is alkalmazva. Ilyen munkája például a *Mozart*, amely épp ezáltal lesz vibrálóan eleven mű. S a művész akvarellistaként sem mellőzhető, amit Bartók *A csodálatos mandarin*jához készített lapja bizonyít. Puha ceruzarajzai *igazi* rajzok, szuverén művek, s az bizonyíttatik, hogy rajzolni egyáltalán nem csak papírra lehet, amit Csókás Emesével készített munkája is bizonyít *(Holdfényárnyék)*. Különleges élmény összevetnünk a *Pillanat* című műsorozat érzékletes rajzait a kárpitba átültetett, megvalósult művel. A rajzok finom színezése, kompozíciós rendje, kidolgozottságuk foka tanulmányokat rejt – és sejtet! – a későbbi francia kárpithoz, ám ugyanakkor eredeti, önálló művek is. Rajzai, kollázsai nem nagyméretűek, de nem is méretükkel, hanem különös minőségükkel, belső koherens értékeikkel kívánnak – és tudnak – kitűnni. Rajzainak, kollázsainak, vegyes technikájú munkáinak jelenléte kifejezetten erősítette a kiállítás szellemiségét, nemcsak bepillanthattunk így műhelyébe, de ars poeticája is világosabb lett. Az ő kárpitművészete melletti rajzi munkássága nem kiegészítő tevékenység, hanem életművének szerves része.

Szabó Verona pályaívére visszatekintve ma is szeretettel gondol tanáraira, az őt tulajdonképpen felfedező Szalai Zoltánra, aki osztályfőnöke is lett a budapesti Képző- és Iparművészeti Gimnáziumban, vagy Kanizsai Nagy Antalra, jeles irodalomtanárára. Ezt követően a Magyar Iparművészeti Főiskolán Rákosy Zoltánra, (alakrajztanárára) és Szilvitzky Margitra. Munkásságában fontos számba vennünk, hogy alkalmazott *és* autonóm textillel egyaránt foglalkozott.

Lényeges azt is megjegyeznünk, s ez jelzi személyiségének értékeit, hogy nem csak tagja a Magyar Kárpitművészek Egyesületének, de aktív részese is a nagyméretű, közösen szőtt kárpitok készítésének. Művészetének gyökerei szellemiek és emocionálisak, s lényeges fundamentum a természet, a művészet, a történelem, a Biblia. Nem szégyell *vállaltan érzelemre* ható lenni úgy, hogy az érzelem művészetében központi kategóriává válik. Ami ritka a kortárs kárpitművészetben: poézissel teli alkotó, aki azonban személyes mesélőkedvét is „kiéli" munkáiban, melyek szépségét, értékét elősegíti különleges, igényes szövéstechnikája, s az ehhez szorosan kapcsolódó elmélyült rajzkultúra. Szabó Verona megragadta a pillanatot, s kiállításán a szárnyas idő *láthatóvá* vált: kárpitba szőve...

MAGYAR IPARMŰVÉSZET, 2013/4., 36–41. O.

BALÁZS FELEDY AN ARTIST WHOSE SOURCE IS ART ITSELF

REFLECTIONS ON VERONA SZABÓ'S SZENTENDRE EXHIBITION ENTITLED 'ALL IS JUST A PHENOMENON, ALL THINGS UNDER THE SKY'

In recent years I have often remarked, both in speech and in writing, that in my opinion there are three branches of post-war Hungarian fine and applied arts whose success and quality are measurable by international standards: Hungarian *graphic arts*, especially reproductive graphic art, Hungarian *ceramic art*, or silicate art, and Hungarian *textile art*, primarily individual textiles. There are different reasons for success in the three different fields. Graphic arts have had a venerable tradition, which is not true of ceramic art, but there a great arc could develop from the works of one or two outstanding personalities. Something similar happened to textile art. Post-war textile art derives from the work of Noémi Ferenczy; by/from the sixties and seventies its output became pioneering in the *whole* of Hungarian art, and in the process of its sudden conceptual regeneration it almost simultaneously renewed techniques, technology, materials, and forms. The Szombathely Textile Art Biennials (now Triennials) have been major events in the history of Hungarian progressive art. In this revolutionary context it was fashionable to be original, innovative, startling, and non-conformist (and with significant results, too!). Then the grand radical gestures started to abate, and respect for *tradition* and values came to the forefront again. It was in these revolutionary times that Verona Szabó found her place in the world of Hungarian textile art. Her primary concern was the suggestive communication of the message, but she was constantly searching for, and applying, new formal solutions, or materials. She incorporated self-spun threads, locks of wool, stones, pebbles, and glass into her large-scale objects, which she hung in space. One of her outstanding pieces is *Landslide* which represents a landslide with plastic techniques. This piece received the second prize at the IV. Wall and Spatial Textile Biennial in 1976. At the same time, the artist developed and applied the technique of embroidery and *ajouré* in her works, and received international acclaim. From 1985 her most expressive genre has been *tapestry weaving*, just like in painting, her works are determined by the subtle harmony between the significance of her message and the (traditional) technical skills. What is dominant in her work is the respect for, and practice of, the *original* techniques of tapestry weaving. This is essential in her artistic work even today. It is not a coincidence that on the invitation card to this exhibition she is not labelled as a textile artist. Since 2001 her reception has gone international. In the Museum of Fine Arts in Budapest she exhibited together with the most renowned Hungarian and international artists, and later she was selected and invited by the curator of the Textile Museum

in Washington D.C. to dispay her work at a grand exhibition – again, in the company of outstanding artists. That is where her 3-square-meter-large tapestry *Now and Forever* was exhibited again. Its spiral motifs evoke the universal human problems of the beginning and the end. Innovatively, metal threads, golden and silk yarn are woven into the quintuple-warp textile. This work was displayed at the 4th American Tapestry Biennial.

Another high point of her career came when in 2003 her 3-square-meter-large work entitled *Passage – "Our withering forest is losing its ornaments"* received the Rózsa Anna Prize in Szombathely, and the panel of judges selected it to be displayed at the travelling exhibition of the 5th American Tapestry Biennial (with exhibitions in Denver (Colorado), Guild (New Hampshire), and Rochester (Minnesota)). These significant international professional appreciations were crowned by her participation in the *Kárpit 2* exhibition at the Museum of Fine Arts in Budapest.

Then, in 2012, her next exhibition entitled *All is just a phenomenon, all things under the sky* took place in the Péter Pál Gallery in Szentendre, which was celebrating its 25th anniversary that year. Let us stop here for a moment, at the title. It indicates that the exhibition is not simply *message-centered*, but also *literature-centered.* Since her childhood Verona Szabó has been drawn to lyric poetry, and she is able to translate her experiences into the language of tapestry. I doubt there are many textile artists who create more than one tapestries to *one poem.* One of the decisive sources of inspiration was Dániel Berzsenyi's (1776–1836) immortal piece *As Winter Approaches*, which was written between 1804 and 1808, in the poet's late twenties or early thirties. The first stanza reads *"Our withering forest is losing its ornaments. / Yellow leaves rattle among its bare shrubs. / There's no rosy labyrinth, Zephyr does not swing / Through the balsamic scents."* And let us see the legendary, almost mythic fourth stanza: *"Oh fluttering time flies by so rapidly, / And all of its creatures hover around his passing wing! / All is just a phenomenon, all things under the sky, / Such like the tiny forget-me-not, fade"* (translation by Dóra Roberta Garai).

All this sorrowful, but lofty content is turned into a spectacle through the artist's individual interpretation in the three-piece work *Moment – All is just a Phenomenon* whose phases represent first the bud, then the flower about to bloom, and finally, blooming in all its pomp.

These works forcefully express the essence of Verona Szabó's art, since her additions to her *oeuvre* in recent years are also pieces inspired by literature and music, focusing on the metaphysical questions of existence. Let me also highlight her work entitled *The Country of Darkness was Freed from its Doom*, which concentrates on a significant moment in Sándor Petőfi's *John the Valiant: "Sunlight replaced its perpetual gloom"* (translation by John Ridland). Her work *By the Big River* provides an individual interpretation of the connection between existence and nature, but also attributes significance to the cognitive approach while her use of materials – wool, silk, metal threads – stresses the *universality* of nature. It is instructive to learn that the artist finds it important to show us her works *beyond* textile art, too. In her case this means organic coexistence and synthesis. The basis of such works is her elaborate,

subtle, expressive *drawing*, which occasionally takes the form of collage with special materials, and the use of photography, lace, colorful pastels and sometimes the technique of frottage. This is how her *Mozart* becomes a lively, vibrant piece. Nor can her work in watercolor be neglected, as the illustration to Bartók's *Miraculous Mandarine* testifies. Her soft pencil drawings are *real* drawings, individual artworks; they prove that one does not need to draw on paper only – her *Moonlight-shadow,* created in collaboration with Emese Csókás, is a case in point. It is exciting to compare the expressive drawings of the *Moment* series with the realized artwork translated into textile. The subtle coloring of the drawings, their compositional order and degree of completeness conceals – and suggests! – studies for the later French tapestry, but at the same time they are original, independent artworks. Her drawings and collages are not large-scale works, but it is not through their size, but rather their special quality and coherent inner value system that they become outstanding. The presence of her drawings, collages and works of mixed technique went a long way to strengthen the spirit of the exhibition: not only did we get a glimpse of her workshop in this way, but her ars poetica also became more clearly pronounced. Her drawing is thus not merely complementing her textile work, but is an organic part of her *oeuvre*.

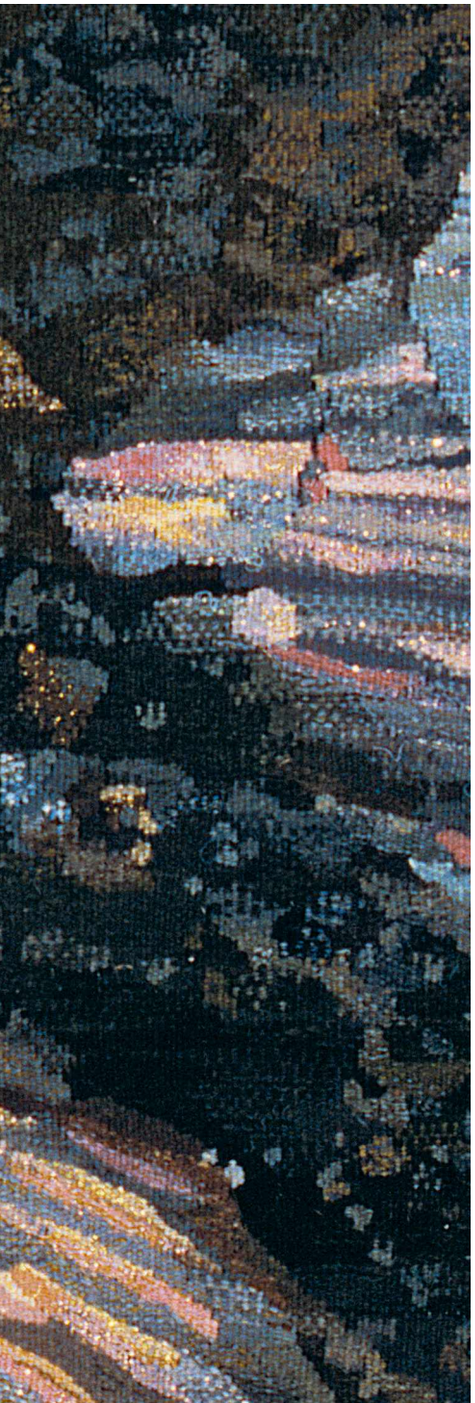

Looking back on her career, Verona Szabó remembers fondly her teachers, Zoltán Szalai who discovered her and became her form teacher in the Fine and Applied Arts Secondary School in Budapest, and Antal Kanizsai Nagy, her excellent teacher of Hungarian literature. Following that she studied under Zoltán Rákosy (teacher of figure drawing), and Margit Szilvitzky at the Hungarian Academy of Applied Arts. It is important to remember that throughout her career she worked in both applied and autonomous textile art. It is also important to note here that she is not only a member of the Hungarian Association of Tapestry Artists, but is also an active participant in their large-scale joint weaving projects (which is a clear indication of her values). The sources of her art are spiritual and emotional, some of its major foundations are nature, art, history, and the Bible. She is not ashamed to be *openly affective*: emotion is one of the central categories of her art. Uniquely among contemporary tapestry artists, her work is full of poetry, but she also loves to tell stories in her works whose beauty and value is enhanced by her special, high standard technique of weaving, and strongly connected to that, her deep culture of drawing. Verona Szabó captured the moment, at her exhibition winged time became *visible*: woven into tapestry...

MAGYAR IPARMŰVÉSZET, 2013/4: PP. 36–41.

1 | MOST ÉS MINDÖRÖKKÉ | NOW AND FOREVER | 2000

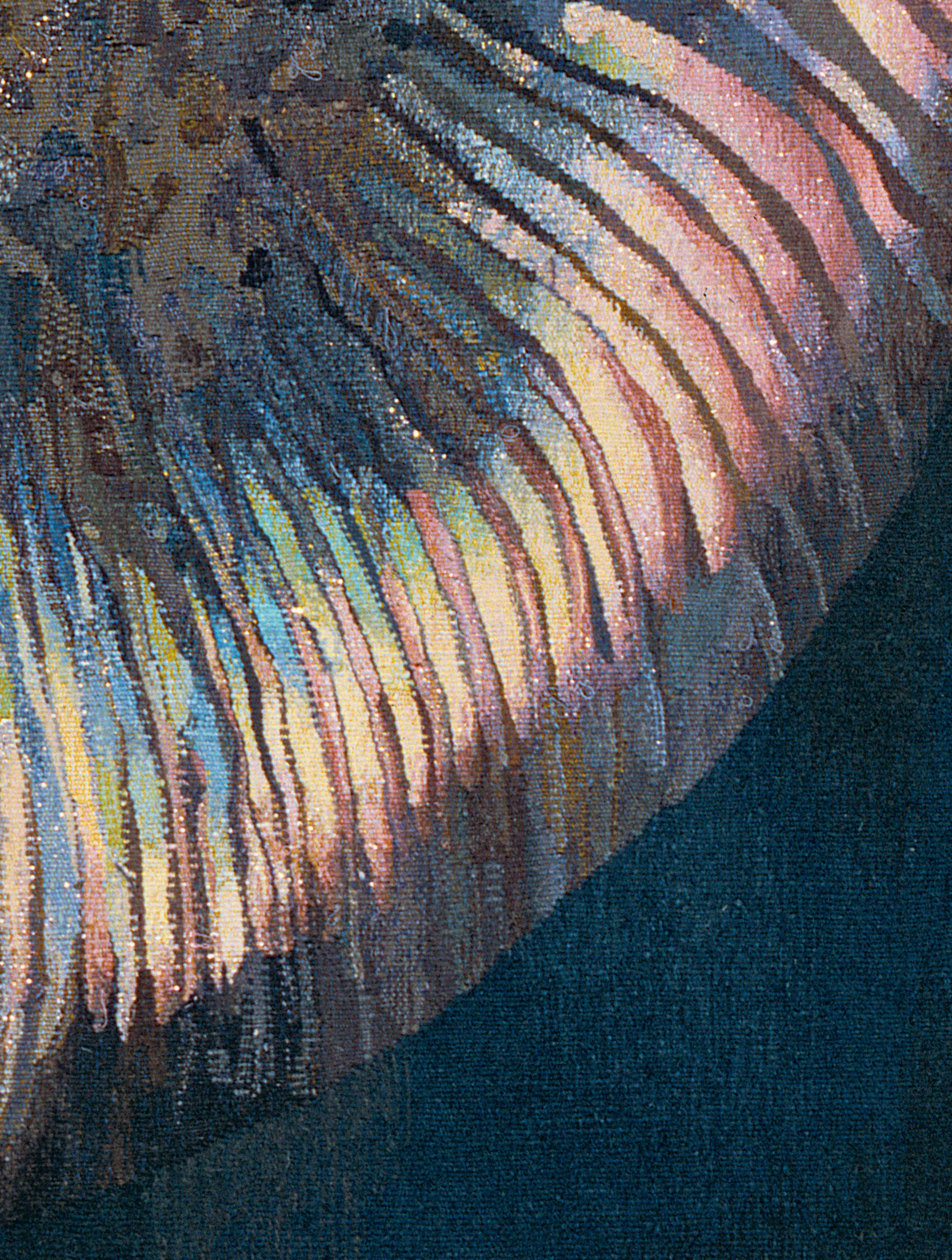

2 | A NAGY FOLYÓ MENTÉN | ALONG THE GREAT RIVER | 2009

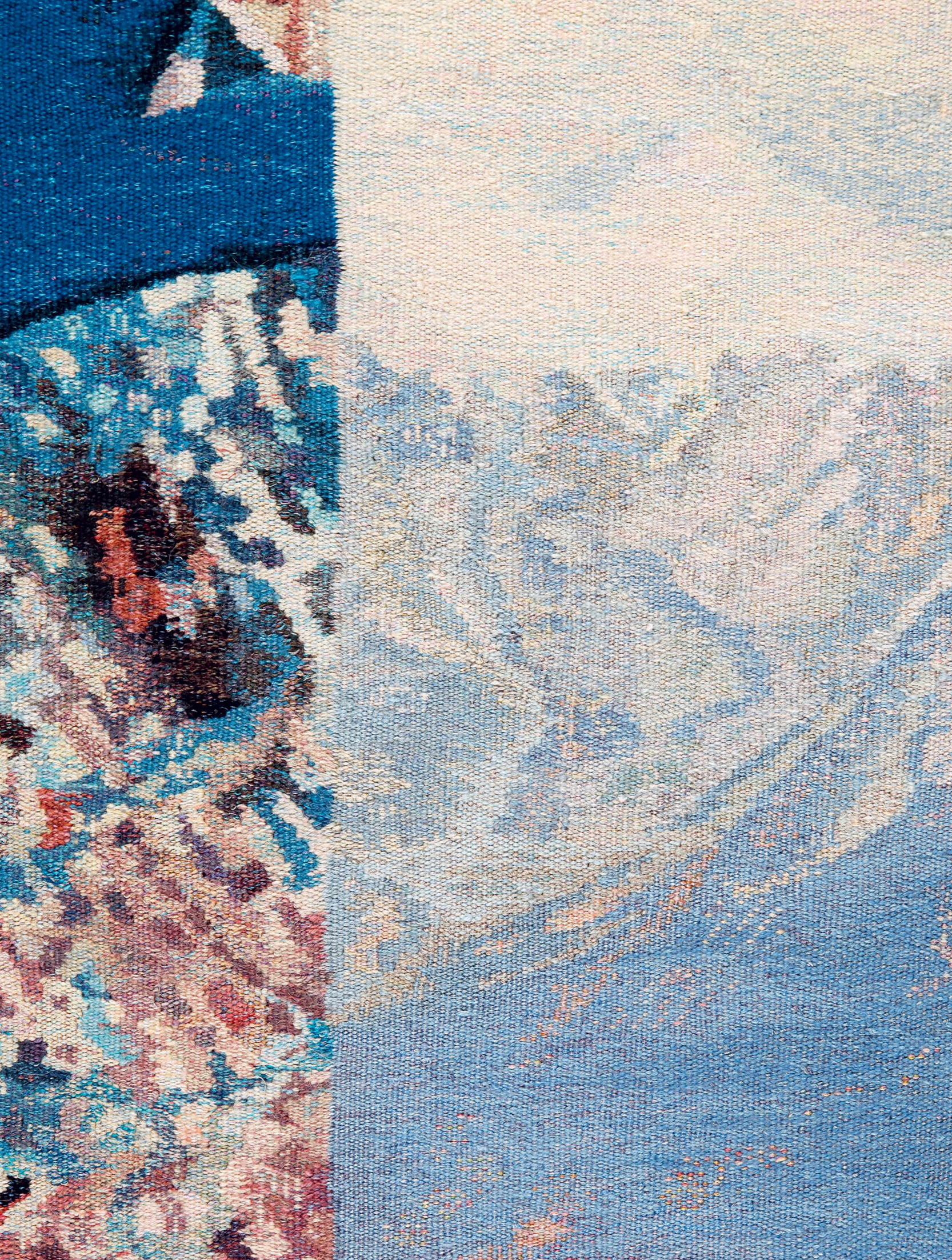

3 | ÁTJÁRÓ – „HERVAD MÁR LIGETÜNK, DÍSZEI HULLANAK"
PASSAGE– "OUR WITHERING FOREST IS LOSING ITS ORNAMENTS" | 2002

ÁTJÁRÓ „HERVAD MÁR LIGETÜNK, DÍSZEI HULLANAK"

Olyan kis faluban nőttem fel, ahol az asszonyok saját maguk készítették kelengyéjüket. A textil emberközelisége, puhasága melegséget sugall. Ezért a szövés, a több évszázada ismert francia gobelin technika a legmegfelelőbb a lírai hangvételű mondanivalóm kifejezéséhez. Témáimat a természetből merítem és lényege a természet jelenségeit átfogalmazva, átértékelve felhívni a figyelmet szépségére, szeretetére, értékességére, törékenységére, múlandóságára és megóvására. Több éve gyűjtöm a különböző orchidea fajokat. A száraz, elhalt és a színes élő szirmok felhasználásával készítem a kárpitterveimet. Az élő szirmok drapériaszerű fodrozódása áll ellentétben a finom, hártyaszerűen áttetsző, csavarodó, száraz szirmokkal. Élet-halál metamorfózisa. Múlt, jelen és jövő szimbolikus kifejezése. Az orchidea a természet egyik csodája. Ezen a kárpiton a hervadt szirmok a természet pusztulását szimbolizálják. Két oldalt közrefogja a bearanyozott természeti kép, mely az utolsó paradicsomi tájat idézi.

SZABÓ VERONA

PASSAGE "OUR WITHERING FOREST IS LOSING ITS ORNAMENTS"

In my village women prepared their own textiles. Its softness reflects warmth. That is why waving, the long-time known French tapestry technique is the most suitable for expressing my lyrical thoughts. My topics come from nature and its essence is to call the attention to its beauty, love, value, delicacy and need of protection. I have been collecting orchids for years now. I prepare my tapestry plans by using membrane-like transparent dead petals and drapery-like live petals. Metamorphose of life and death. Symbolic expression of past, present and future.
Orchids are a miracle of nature. In this piece the faded petals symbolise the death of nature. The landscapes with golden glow seen on both sides depict the last state of Eden.

VERONA SZABÓ

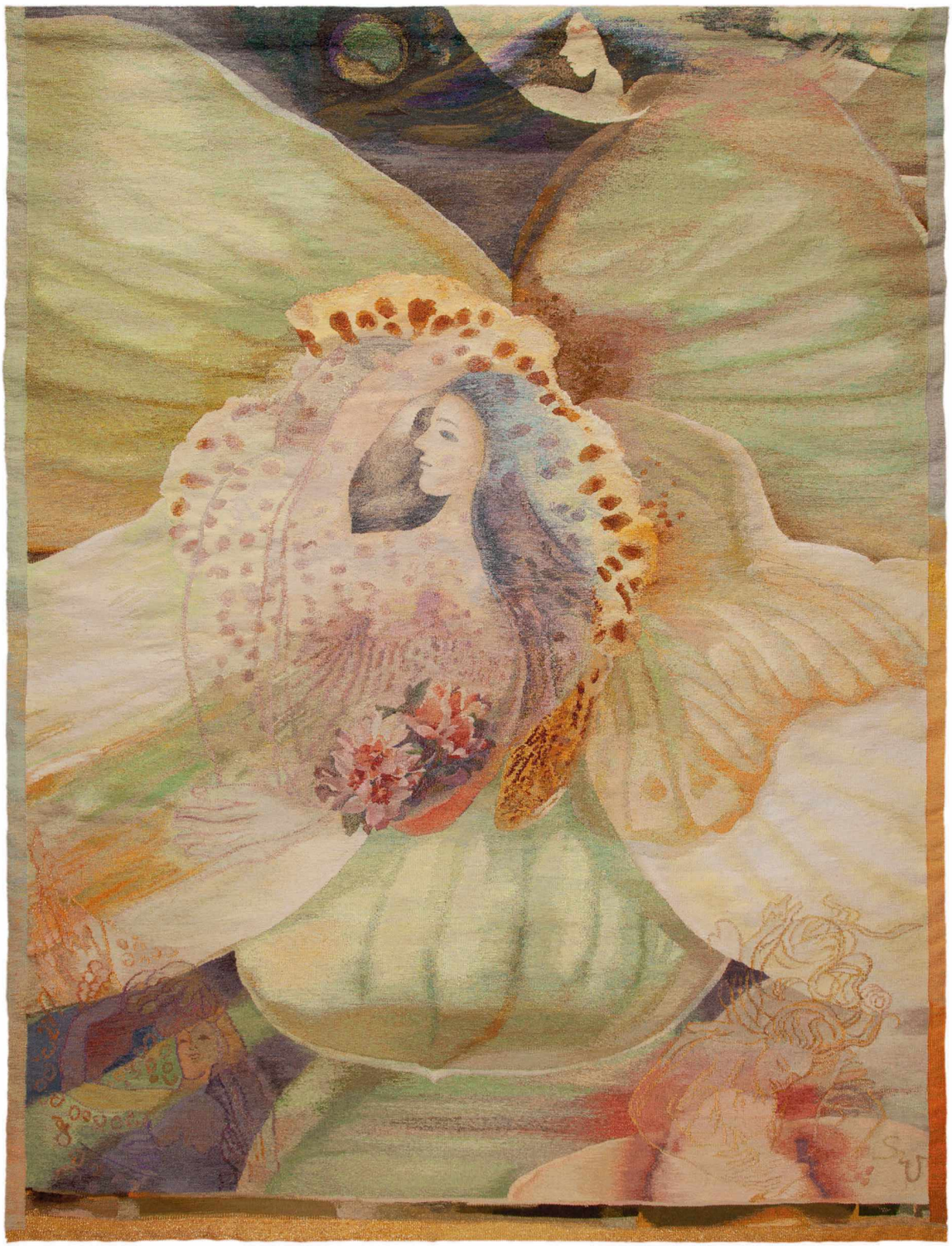

4 | MESE – „AZ IDŐK VÉGEZETÉIG” | SAGA – ”UNTIL THE END OF TIME” | 2004

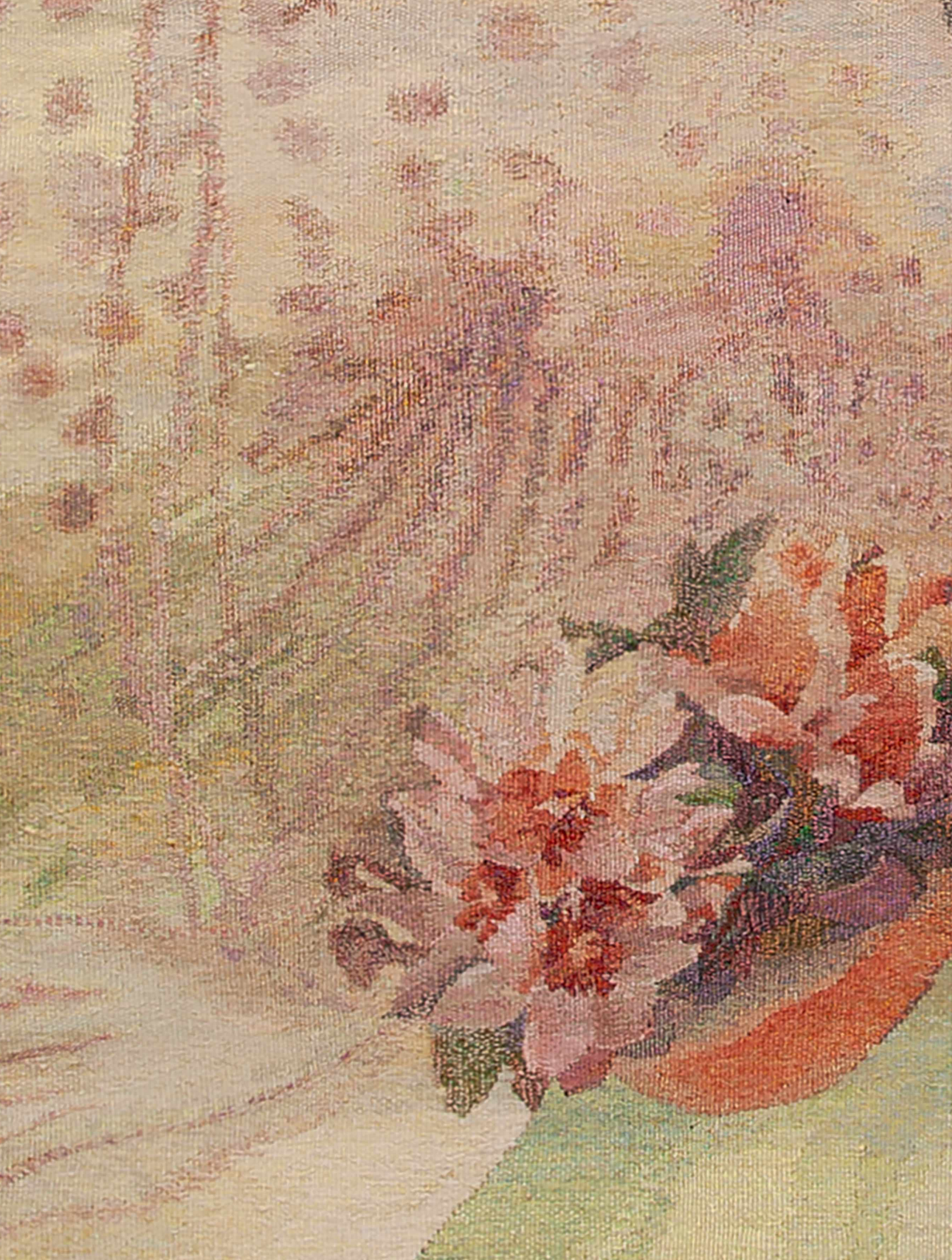

5 | KERTEM 1. 2. 3. 4. 5. | MY GARDEN 1, 2, 3, 4, 5 | 2010

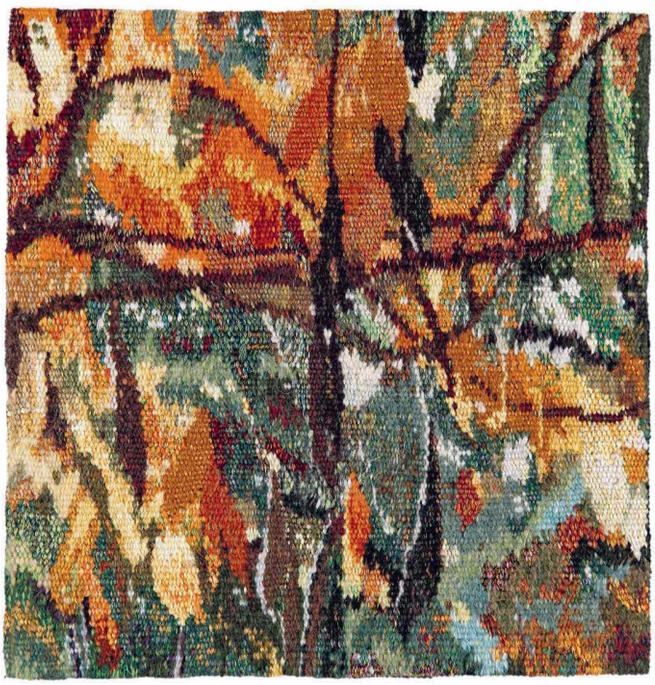

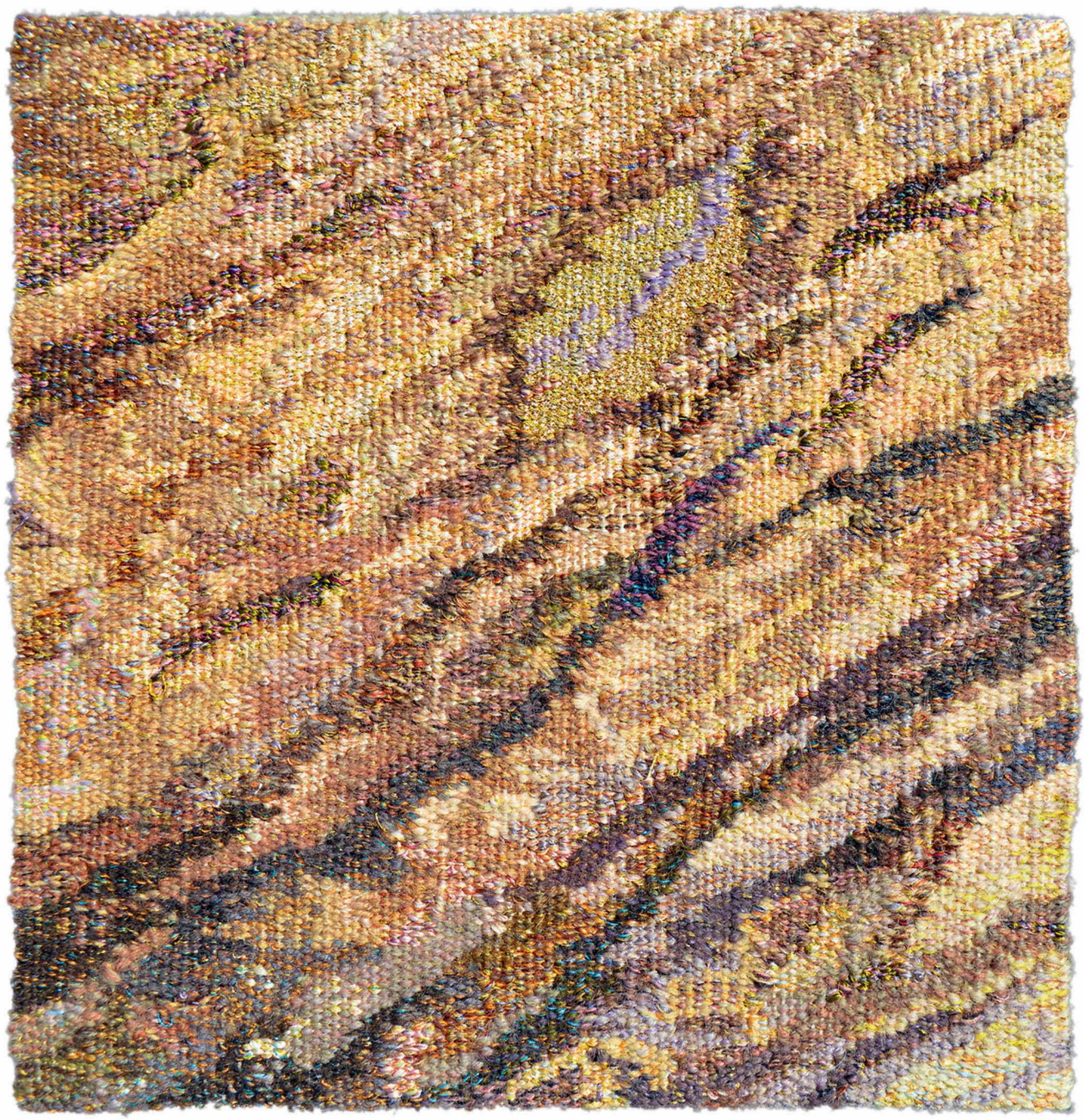

6 | ÁRADÁS 1. | FLOODING 1 | 2017

7 | ÁRADÁS 2. | FLOODING 2 | 2017

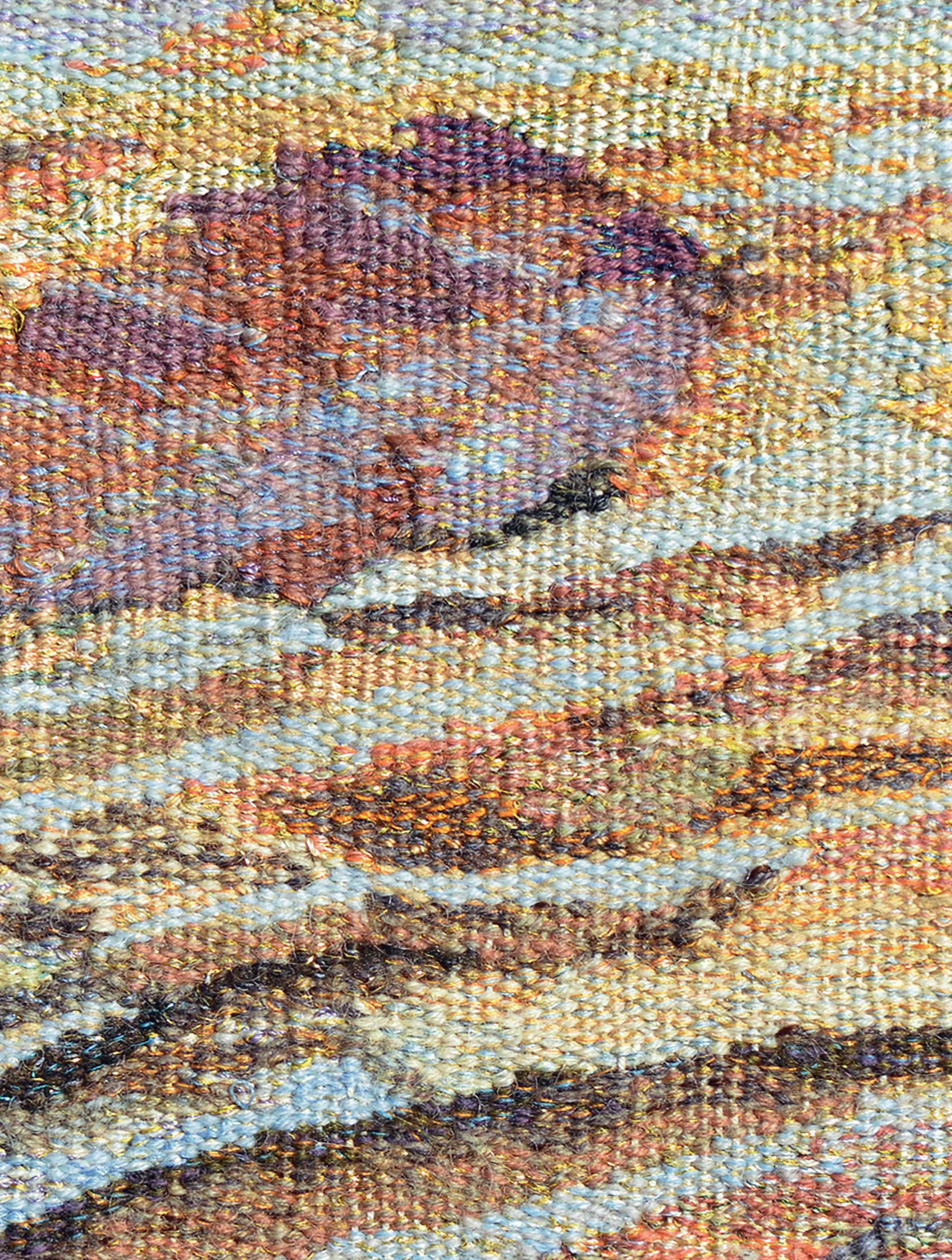

8 | SZÜLŐHAZÁM | MY HOME LAND | 2011

9 | „SÖTÉTSÉG ORSZÁGA KIDERÜLT VÉGKÉPEN"
"THE COUNTRY OF DARKNESS WAS FREED FROM ITS DOOM" | 1999

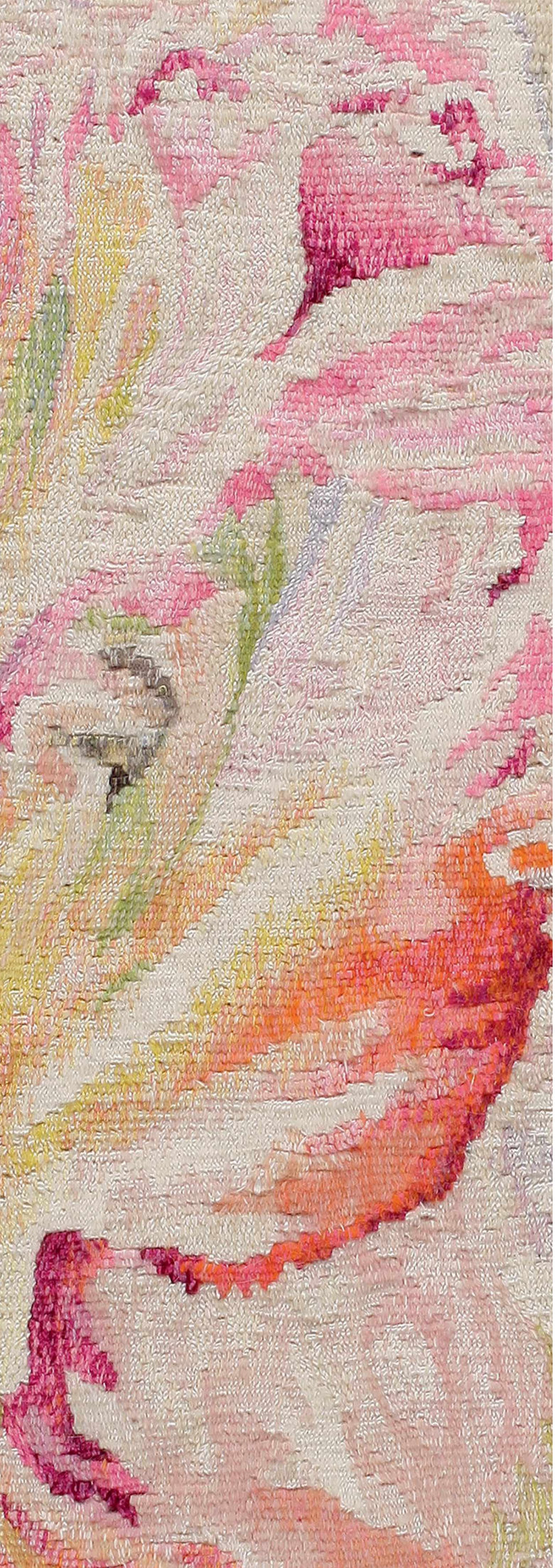

BERZSENYI DÁNIEL KÖZELÍTŐ TÉL | RÉSZLET

Oh, a szárnyas idő hirtelen elrepül,
S minden míve tünő szárnya körül lebeg!
Minden csak jelenés; minden az ég alatt,
Mint a kis nefelejcs, enyész.

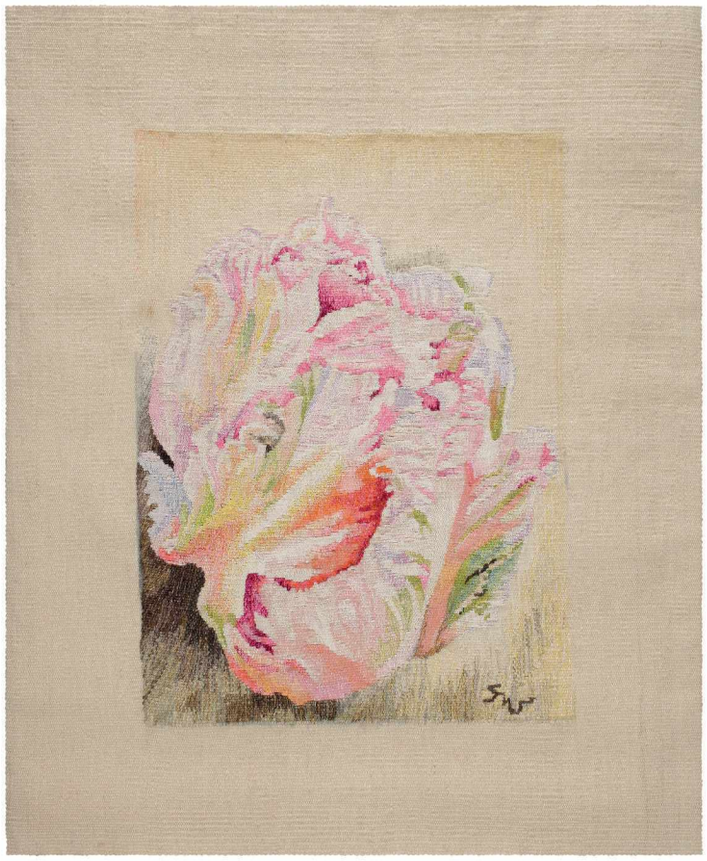

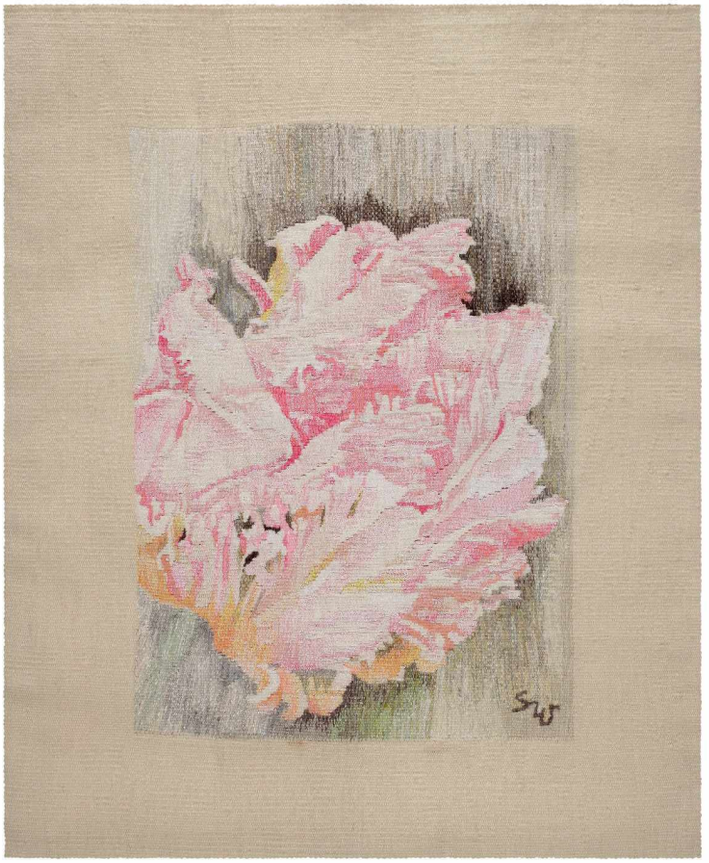

10 | PILLANAT – „MINDEN CSAK JELENÉS, MINDEN AZ ÉG ALATT” 1. 2. 3.
MOMENT – ”ALL IS JUST A PHENOMENON, ALL THINGS UNDER THE SKY” 1, 2, 3 | 1999

Eddigi munkám során foglalkoztatott a növények, virágok átváltozása, a születés, élet, elmúlás, pusztulás folyamata. *Pillanat – „Minden csak jelenés, minden az ég alatt".*
A választott cím is figyelmeztet a Föld élővilágának törékenységére, a természet megóvására, szépségének ápolására, az „utolsó paradicsom" eltűnésére a rohamosan fejlődő civilizáció által.
Mondanivalóm ebben a munkámban is természetközpontú. Elsődleges szempont a harmónia, a szépség kifejezése. Így próbálom felkelteni a nézők figyelmét és hatni mélyebb érzéseikre, ezáltal adni át gondolataimat. Ennek érdekében törekszem a részletek finom bontására és gazdag ábrázolására.
A színek, és az arany keverése fokozza a bársonyos, idilli hangulatot. A különböző minőségű fonalak kiválasztása is ezt hangsúlyozza. A fésűs-tisztagyapjú, a fényes selyem, a fémszál (arany), mind segítik a mondanivaló kifejezését. *„Engedd be a napfényt"* – e gondolat köré fűzöm a munkáimból készülő sorozatot, melynek célja és mondanivalója a természet védelme. Ez a jelen évezred nagy feladata. A természetből választott, az emberhez érzelmileg közelálló motívumok (pl.: virág), úgy érzem képes a figyelmet felkelteni, hogy szeressék, tiszteljék, védjék a természetet, mert ez az *„élet"* megóvása.

SZABÓ VERONA

I have always been interested in the transformation of plants and flowers, the flow of birth, life, death and perish. *Moment – "All is just a phenomenon, all under the sky".*
The title also calls attention to the fragility of life on Earth, to cherish nature and its beauty, to the perish of the "last paradise" by the fast-developing civilization.
The message of my work puts nature in the focus. My first goal is to express harmony and beauty. This is how I try to attract the attention of the audience and affect their deeper feelings, and thus transfer my thoughts. To achieve this, I strive to richly depict even the finest details. The blending of colors and gold enchances the velvet-like, idyllic atmosphere. The application of diverse threads also emphasizes this. Wool, shiny silk, metal threads (gold) – they all support to express the message. *"Let the sunshine in"* – this is the main motif of my series focusing on the protection of nature. This is the major task of this millennium. I think motives taken from nature that are emotionally close to people (e.g. flowers) are able to motivate them to love, respect and protect nature, because this is to preserve *"life"*.

VERONA SZABÓ

„Óh, áldott természet! Óh, csak te vagy nékem
Az a tetőled nyert birtokom s vidékem,
Melynek én örökös földesura lettem,
Mihelyt teáltalad embernek születtem."

CSOKONAI VITÉZ MIHÁLY

11 | „NINCS RÓZSÁS LABYRINT” 1. 2. | ”THERE’S NO ROSY LABYRINTH” 1, 2 | 2014

12 | NÖVÉNY TANULMÁNY | PLANT STUDY | 1975

13 | MÁLYVA | MALVA | 1975

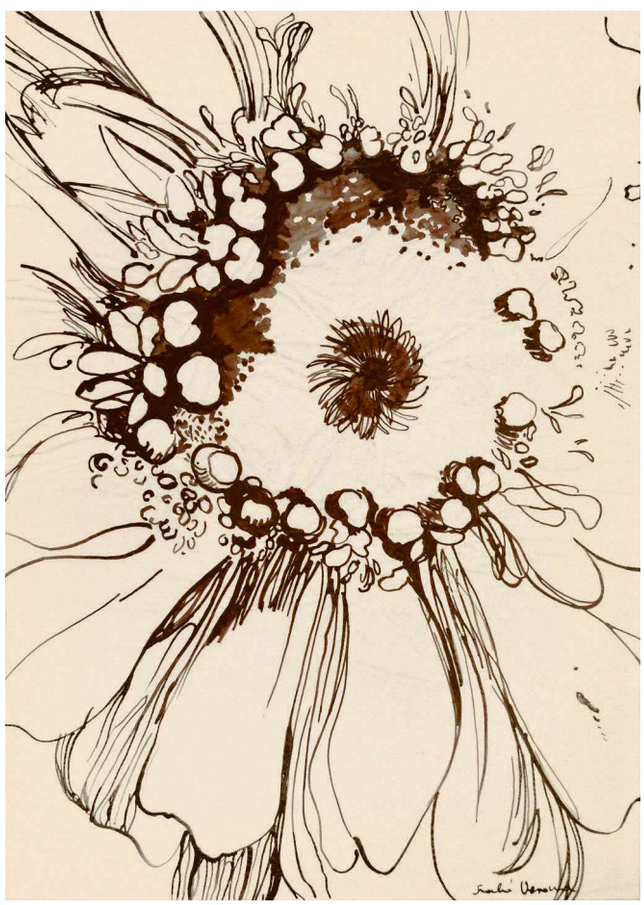

14 | NÖVÉNY TANULMÁNYOK 1. 2. | PLANT STUDIES 1, 2 | 1975

15 | NÖVÉNY TANULMÁNY 3. | PLANT STUDY 3 | 1975

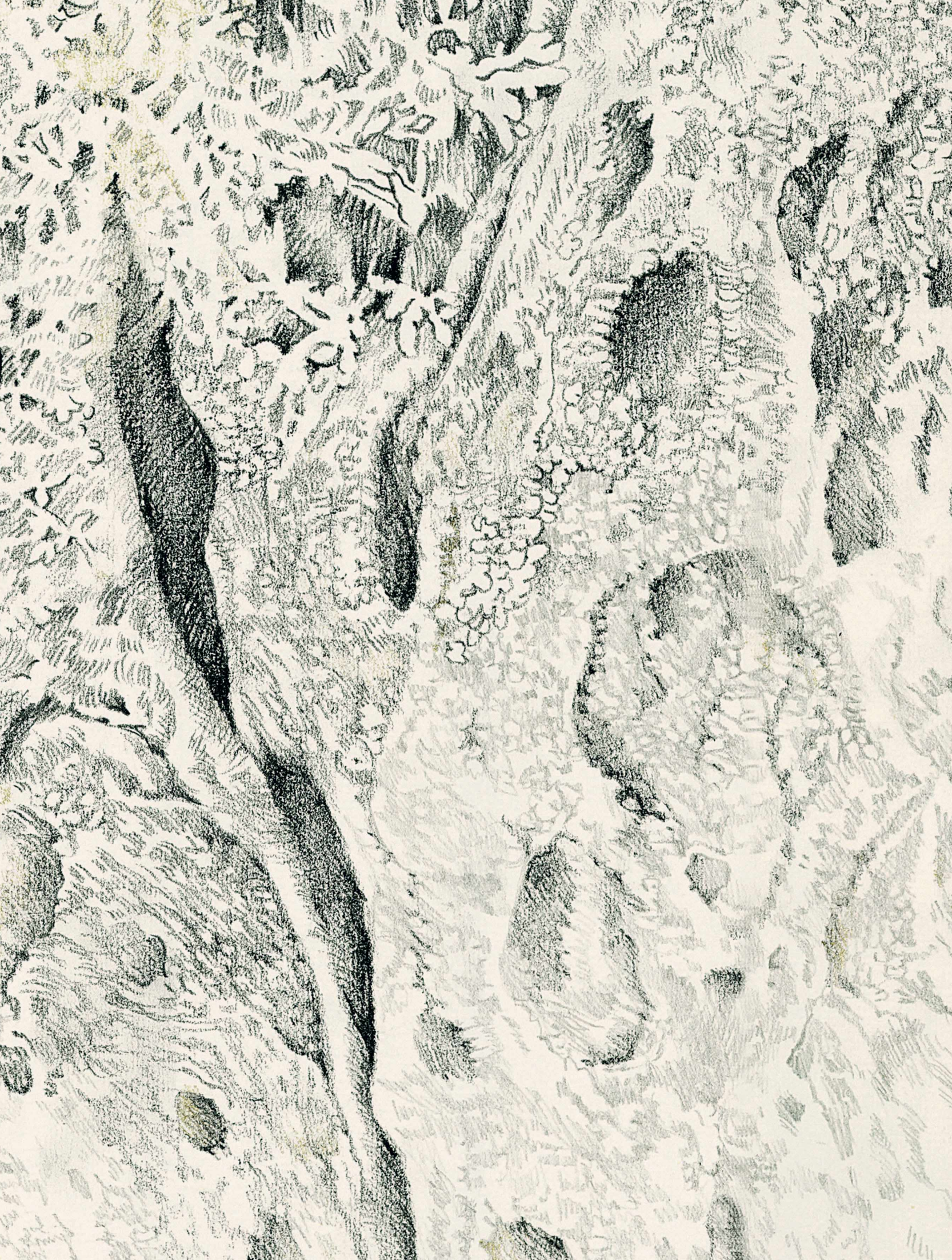

MOLNÁR ESZTER SZABÓ VERONA KIÁLLÍTÁSA – MÉLTATÁS

Kuriózum ez a kiállítás itt a Kárpitművészek Egyesületében, mert – rendhagyó módón – nem gobelineket, hanem egy kiváló textilművész grafikai munkáit ismerhetjük meg ezen a tárlaton. Ezek az alkotások nagy százalékban képzőművészeti és nem iparművészeti produktumok. Ezért képzőművészetként is kell értékelnünk őket.

Ez a kiállítás olyan, mint egy mese! Mesénk pedig hirtelen, egy erdő közepén kezdődik. A *Mesebeli fa 1 és 2* című rajzok egyikén egy odvas és hatalmas fát látunk, mely nagyjából a kép középtengelyében helyezkedik el. Még ma is ismerünk olyan térképeket, ahol a nagyobb fát viszonyulási pontként, tereptárgyként ugyanúgy jelölik a képen, mint az utakat vagy a patakokat, tehát a fa lehet a beavatási úton járó személy hosszú útján a helyes irány megmutatója. Ugyanakkor oltalmat is adhat. „Egész erdő kerekedik ki azokból a mondai fákból, melyek tövén uralkodó tett törvényt, vagy egyszerűen csak megpihent". Mátyás király szívesen időzött visegrádi hársfák alatt. Rákóczi is a hársak kedvelője volt, sok birtokán emlékfákat ültetett. Széchényi gróf is felemelte a szavát az öreg fák védelmében. Valóságos arborétum telne ki írók és művészek emlékfáiból. Van fája a kertek nagy ismerőjének, Kazinczynak, Petőfinek, Erkelnek, Madáchnak, Mikszáthnak, Móricznak, Jókainak, és Aranynak. „A tölgyek alatt / Vágynám lenyugodni, / De akárhol vár / A pihenőhely rám: / Egyszerűen bár, / Tölgy lenne a fejfám. " (Arany János: Tölgyek alatt) A lélek fáját a századelő modern művészete fedezte fel újra. A fa az egyéni sors, az egyéni lét szimbóluma, a lélek tükre lett. Gondoljunk Caspar David Friedrich életerős fenyőire, vagy hatalmas kiszáradt famonstrumaira. Kandinszkij és Klee a művészi korszakok változását (a törzset az újabb ág növekedése nem teszi fölöslegessé), az alkotást is a fa növekedésének mintájára képzelik el. A lét törvényei vannak a gyökerekbe rejtve, ezeket szívja fel a művész, aki a törzset képviseli és látomását a koronában fogalmazza meg. Ez a motívum megjelenik Mondriannál is, vagy nálunk Csontvárynál a *Magányos cédrus*ban.

A *Mesebeli fa* két rajzának készítője nyilvánvalóan rendelkezik az erő és a kitartás, a hosszan tűrés erényeivel. Ez a nagyon hosszan, szélesen horizontális irányba kiterjedő ősfa a mesebeli erdők még mesebelibb világát idézi. Olyan famonstrum ez, amely előtt meg kell állnia a mese főszereplőjének, aki át akar vágni a réz, ezüst vagy arany erdő sűrűjén. A fa olyan monumentális, hogy szinte vallatja nézőjét jelenlétével. Mintha a fa így szólalna meg: „Én időtlen vagyok és hatalmas és titokzatos, de ki vagy te?" Különböző kultúrákban gyakran képzelték el a világmindenséget a fa felépítésének mintájára, gyökereivel az alvilágba, mélybe nyúlik, törzsével jelen van a földi életben és lombjával felkapaszkodik a felső világba, a mennyekbe. A sámán az, aki révülései során felmehet a fenti szférába, a fa ágain keresztül és híreket hozhat onnan. Ugyanakkor maga az emberi egzisztencia is megfeleltethető a fának, nemcsak felépítésben, fizikumban, hanem lélektípusokban is. Verona rajzán a fák királyát, a pompás és életerős olajfát látjuk, ahogyan tekintélyt parancsolóan az egész erdőt képes

kitakarni, helyettesíteni, összefoglalni a képen. Ha ezzel a fával azonosul a mese főszereplője, minden bizonnyal erőt, méltóságot meríthet, még a fa látványából is. A tölgy minden kultúrában a fő istenek fája volt, a druidák önmagukat tölgyemberként azonosították. Mellette látunk egy másik fát is. Törzse furcsán hullámzik, mintha táncolna. Mintha egy áldott állapotban lévő csodás nőalak ringana a szemünk előtt, egészen antropomorf jelenség. Feltűnő az is, hogy a fa környezete nem egy az egyben van megrajzolva, hanem a formák negatívjai jelennek meg a felületen. A formák mögötti sötétség rajzolja ki a leveleket, képelemeket. Ez a rajz sokkal közelebb kerül a szövés metódusához, mivel dekoratív felületrajz, rajzszövés a technikája. Az Élet meséjét tovább folytatva az erdőn átjutva, beszélnünk kell a szerelemről, de előbb az odáig való eljutásról is. Ezt képviseli a *„Sötétség országa kiderült végképen / Örökös homálynak napfény lett helyében"* (Petőfi Sándor: János vitéz) című rajz és gobelin változata is. A *Sárkány* című rajzon a tiszta lelket, a fehérséget, a kiüresedést jelképezi a kép középpontja, János lelkének középpontja üres! Itt egy termékeny csöndről van szó, olyan állapotról, ami már a beteljesedést előzi meg. Az üresség mint vákuum szinte mágikus erővel húzza a szemet a kép és a főszereplő lelkének középpontjába. A kárpit változatban már ott van a rózsa a kép centrumában, ami a beteljesült szerelem jutalmát jelenti az üresség után. A rajzon a kép széleire szorítva a mese szereplőit és helyszíneit látjuk, méghozzá Kukorica Jancsi szemszögéből. Vonzó erőként megjelenik Tündér Ilona a kép felső részén középen. Ellenségként látjuk a sárkányokat, segítőként pedig a csodás képességekkel rendelkező állatokat, kutyát, madarakat, s útjának helyszíneit is, jelzésszerűen. Megint a technika szövés-jellegére szeretném felhívni a figyelmet. A színes ceruza finoman, türelmesen vonalkázó gesztusait, mely a szőttes szálainak párhuzamos rendezettségére és a festés ecsetvonásaira egyaránt utal. Ebbe a képzetkörbe tartozik Verona munkásságában a *Mese az idők végezetéig* című, leginkább a szecesszió reminiszcenciájával elkészített gobelin is, amely mintha összefoglalná azt a jelenetet, amikor a boszorkány-barlangon túljutott János Vitéz Tündérországban a kedvese sírján termett rózsát beleveti az élet-tó habjába. S a rózsa átváltozik Iluskává. Mintha ennek a virágnak a belsejét, a szerelmi egyesülést látnánk az említett gobelinen. A rózsa általában szerelemszimbólum, de maga a bimbózás, virágzás, elvirágzás jelképezheti egy történet cselekményének különböző stádiumait. A virág megnyílásának apró, lassú fázisai, a levelek rezdülései ünneppé tesznek minden pillanatot. Egy ilyen folyamatot követhettünk végig a Csókás Emesével együtt készített *Holdfény-árnyék* című gobelin sorozaton is az eddigi életműben, vagy pedig a *Pillanat – „Minden csak jelenés, minden az ég alatt"* című, háromrészes gobelinen is. Ennek a lassú kibontakozásnak már egy érett szakaszát képviselendő látjuk a nagyon finoman,

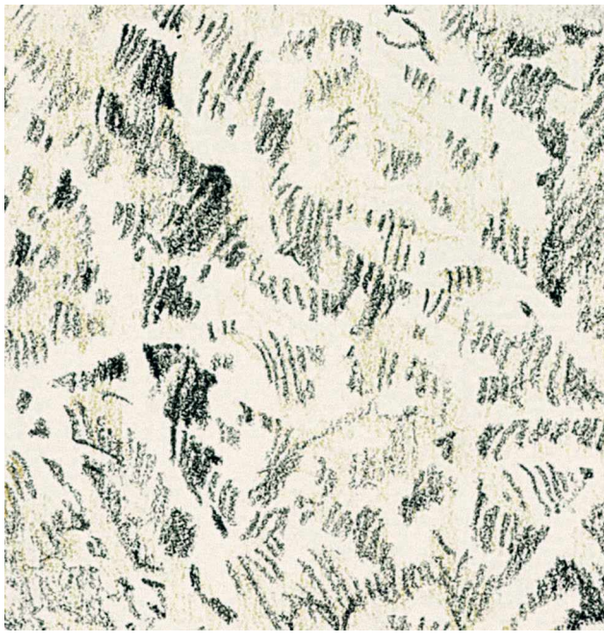

érzékenyen, szinte széllel és fénnyel megrajzolt *Tulipán* című színes ceruzarajzot. Talán ez a kép a szerelmi boldogság beteljesülésének egy hosszan tartó szép szakaszát jelképezi, erre utalnak a színek is, rózsaszín sárga, zöld. Beszélnünk kell azokról a munkákról is, amelyek az élet elmúlását fogalmazzák meg természeti szimbólumokban. Az Apokalipszis témájához kapcsolódik az összetöpörödő, pöndörödő őszi levél sorozat. Nem tragikus, inkább szomorú és vizuálisan szép folyamat ez, ahol fokozatosan megértjük a levélben keletkező lyukak, sérülések, porlások révén saját emberi természetünk sebezhetőségét. Ezt az egzisztenciális törékenységet jelenítette meg Verona a *Zúzmara*

című, gyűrt pamutvászonra ezüstfonallal, tusrajzzal, hímzéssel, apró gyöngyökkel kombinált munkáján. A vászonra apró tollvonásokkal rajzolja meg a fagytól lassan szétfoszló levélstruktúrát és erezetet, amin felcsillan talán a zúzmara. A levél nem áll ellent a szétfoszlásnak, hanem tűri azt. A bomlás így egészen apró kis mozdulatokkal, fájdalommentesen történik. A rajz érzékenysége, a vonalak finomsága utal erre. Az elmúlás folyamata Verona természeti képein a szél vagy eső formálta természeti erőkhöz hasonlóan inkább egy lassú beleolvadás a mindenségbe, nem pedig tragikusan, hirtelenül megszakított halált, apokalipszist jelent. Látjuk az orchideákat is, ahogyan az emberi bőrhöz hasonló folyamatot követve, vízzel telt gyönyörű szirmaik kiszáradnak, s ragyogásukat az idő múlásával felváltja a hártyaszerűség, szinte átlátszóvá válnak ezek a virágok. Szabó Verona egész életművét a felfokozott érzékenység, lágyság, belenyugvás, légiesség és női finomság jellemzi – minden egyes szellőszerű, kis kézvonásban nyomon követhető.

M.K.E. – MŰHELY GALÉRIA, MEGNYITÓBESZÉD RÉSZLET, BUDAPEST, 2014

16 | MESEBELI FA 1. | MIRACULOUS TREE 1 | 2008

17 | MESEBELI FA 2. | MIRACULOUS TREE 2 | 2008

ESZTER MOLNÁR VERONA SZABÓ'S EXHIBITION – APPRECIATION

This exhibition is a real curiosity, since, unusually for the Association of Tapestry Artists, it presents the graphical works of an outstanding textile artist, rather than her tapestries. These pieces are not products of applied art, but predominantly works of fine art, therefore, we have to evaluate them as such.
This exhibition is like a tale. And our tale begins abruptly in the middle of a forest. One of the drawings entitled *Miraculous Tree 1 and 2* represents a giant hollow tree situated roughly in the middle axis of the picture. Even in these modern times we know maps in which, similarly to roads or rivers, large trees are represented as landmarks or objects of orientation; a tree can therefore point to the right direction in a long rite of passage. At the same time, trees can provide shelter. "A whole forest can be planted from the trees at whose trunks rulers passed laws or simply sat down to rest." King Matthias loved to pass the time under the linden trees of Visegrád. Rákóczi was also a lover of linden trees, in many of his estates he planted memorial trees. Count Széchényi often raised his word in defence of old trees. One could in effect create an arboretum from the several memorial trees of writers and artists. The great garden-lover, Kazinczy, has a memorial tree, and there are trees commemorating Petőfi, Erkel, Madách, Mikszáth, Móricz, Jókai, and Arany. "Under the oak trees, / I wish to rest; [...] / But wherever my place of rest / Waits for me, / though simple, / my wooden cross should be made of oak" [János Arany: Under the Oak Trees]. The tree of the spirit was rediscovered by modern art at the beginning of the twentieth century. The tree became the symbol of one's individual lot, one's individual existence, the mirror of the soul. It is enough to think about the vigorous pines or the gigantic dry tree-trunks of Caspar David Friedrich. Kandinsky and Klee imagined the succession of periods of art and artistic creation itself on the model of a growing tree (a new branch does not render the trunk unnecessary). The laws of existence are hidden in the roots, they nourish the artist, who is represented by the trunk, and whose vision is realized in the crown. This motif also occurs in Mondrian's pictures, or, in Hungarian art, in the *Solitary Cedar* of Csontváry.
The artist creating the two drawings of *Miraculous Tree* is obviously endowed with the virtues of fortitude, perseverance, and patience. This ancient tree with its horizontally wide-spreading boughs evokes the truly mythical world of the fairy-tale forests. It is a monster of a tree which stops the main character who would like to traverse the copper, silver, or golden forest. The tree is so monumental that it forces the spectator to confess. As if the tree said: "I am timeless and great and full of secrets, but who are you?" Different cultures often imagined the universe structured as a tree, with its roots reaching down to the depths of the underworld, its trunk signifying worldly existence, and its crown climbing up to a higher world, to the heavens. It is the shaman who can enter the upper spheres in a trance, he can climb the branches of the tree and bring news back from the other world. At the same time, human existence itself can correspond to a tree, not only in its structure, its physical

shape, but also in spiritual types. In Verona's drawing we can see the king of trees, the luxuriant, vigorous olive tree as it commands respect by covering out, standing for, and epitomizing a whole forest. If the main character chooses to identify with this tree, he or she will surely draw strength and dignity even from its looks. In every culture oaks were the trees of the chief gods, and the druids identified themselves as oak-men. Close by, we can also see another tree. Its trunk is strangely waving as if it were dancing. As if a beautiful pregnant female figure were swaying in front of our eyes, it is a truly anthropomorphic phenomenon. It is also remarkable that the tree's background is not drawn completely, only the negatives of forms are represented on the surface. The darkness behind the forms sets off the leaves and other elements of the picture.

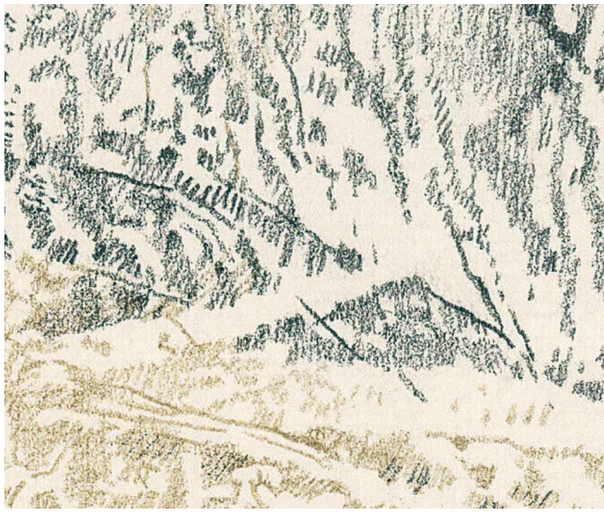

This drawing gets much closer to the method of weaving, since its technique is decorative surface-drawing, weaving-in-drawing. Traversing the forest and continuing the tale of life we should also talk about the road leading there. This is represented by the drawing entitled *The Country of Darkness was Freed from its Doom / Sunlight Replaced its Perpetual Gloom*" (Sándor Petőfi, John the Valiant) and its tapestry version. The center of the picture in the drawing entitled *"The Dragon"* represents the pure soul, whiteness, emptying out: the center of John's soul is empty! This is a productive silence, a state before consummation. Emptiness as vacuum exerts a magical power to draw the spectator's eyes to the center of the picture and the main character's soul. In the tapestry version we can already find the rose in the center which signifies the reward of consummated love after emptiness. In the drawing we can see the characters and locations of the tale forced to the margins from the perspective of Johnny Grain o' Corn (John the Valiant). In the center of the upper part of the picture Fairy Ilona appears as a magnetic power. We can see the dragons as Johnny's enemies, as well as his helpers, animals with magical faculties, dogs and birds, also signs of where he stopped on the road. I would like to call the attention again to the weaving-like technique. The subtle, patient hachuring gestures of the colour pencil which refer to both the parallel arrangement of the threads in a tapestry and the brush strokes on a painting. A similar set of ideas is represented on Verona's tapestry entitled *Tale until the End of Time* with its reminiscences of Secessionist art. The tapestry seems to summarize the scene in which John the Valiant, who has left the witch's cave, throws the rose he gathered from the grave of his love among the waves of the lake of life. The rose then turns into his beloved Iluska, and we seem to witness the consummation of their love in the inside of this flower. Roses are usually symbols of love, but budding, blooming, and fading might also represent the several stages of a story. The minute, slow phases of the opening of the bud, the trembling of the leaves make every moment

festive. This is the process we can follow in the tapestry series *Moonlight-Shadow* created in collaboration with Emese Csókás, or in the 3-piece tapestry entitled *Moment – 'All is just a phenomenon, all things under the sky'*. An already mature phase of this slow development can be observed in the very subtly, sensitively drawn (almost as if with wind and light) pencil drawing entitled *Tulip*. Perhaps this picture represents a long, happy period of the consummation of love, this is what its colors, pink, yellow, and green, seem to refer to. We should also mention those works which describe the passing of life in natural symbols. The series of dwindling and curling leaves are connected to the theme of the Apocalypse. It is not a tragic, but rather a sad and visually beautiful process in which

we gradually understand the vulnerability of our own human nature through the holes, injuries, and the chipping away of the leaves. Verona represented this existential fragility on her work *Rime* which combined silver threads on plicated cotton linen, ink-drawing, embroidery, and tiny beads. With subtle pen-strokes she drew on the cotton-linen the structure and the veins of the leaf, with rime glittering here and there. The leaf does not resist disintegration, but endures it. Dissolution thus happens through tiny movements, without pain. The sensitivity of the drawing and the delicacy of the lines refer to this. The process of passing away on Verona's pictures, similarly to the working of natural forces such as wind or rain, is more of a melting into the universe, than a tragic death, a life coming abruptly to an end, the Apocalypse. We can see the orchids following the process that characterizes the aging of human skin: their beautiful petals full of water wither away, and their radiance is in time displaced by their membrane-like thinness: they almost become transparent. Verona Szabó's whole oeuvre is characterized by an intense sensitivity, softness, acquiescence, airiness and feminine delicacy – and this can be traced in the smallest of her lines which are light as breeze.

M.K.E. – MŰHELY GALLERY, OPENING SPEECH, EXCERPT, BUDAPEST, 2014

18 | ORCHIDEA 1. | ORCHID 1 | 2008

19 | ORCHIDEA 2. | ORCHID 2 | 2008

20 | HOLDFÉNYÁRNYÉK | MOONLIGHT SHADOW | 2010 | CO-ARTIST EMESE CSÓKÁS

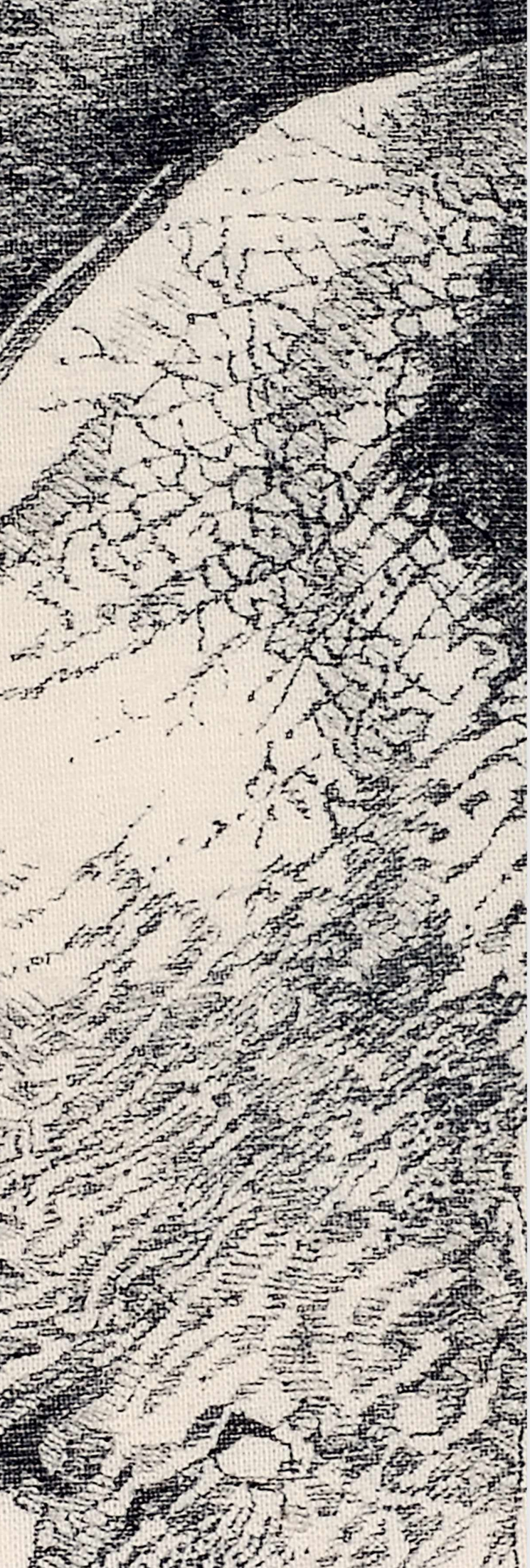

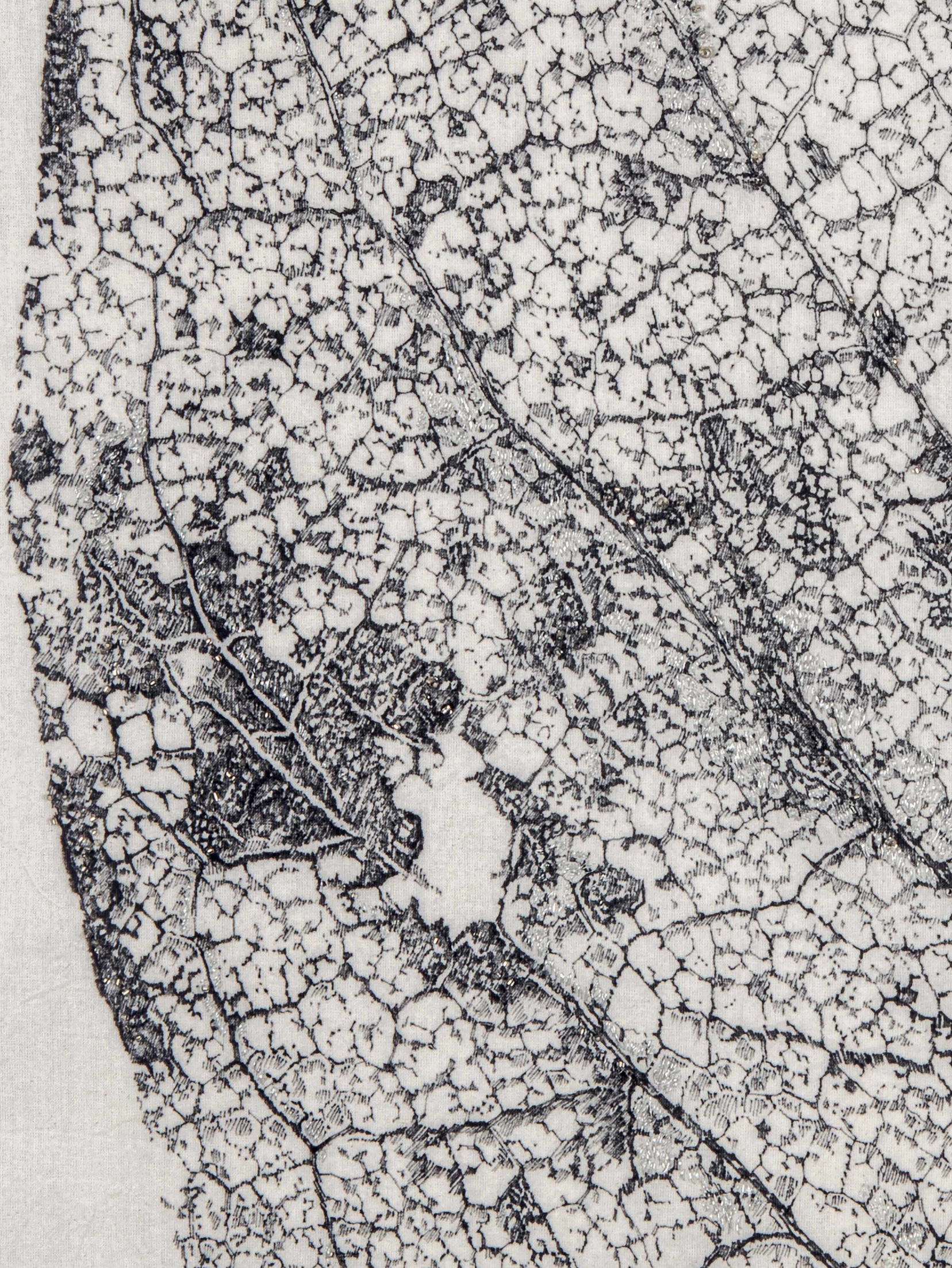

21 | ZÚZMARA | RIME | 2012

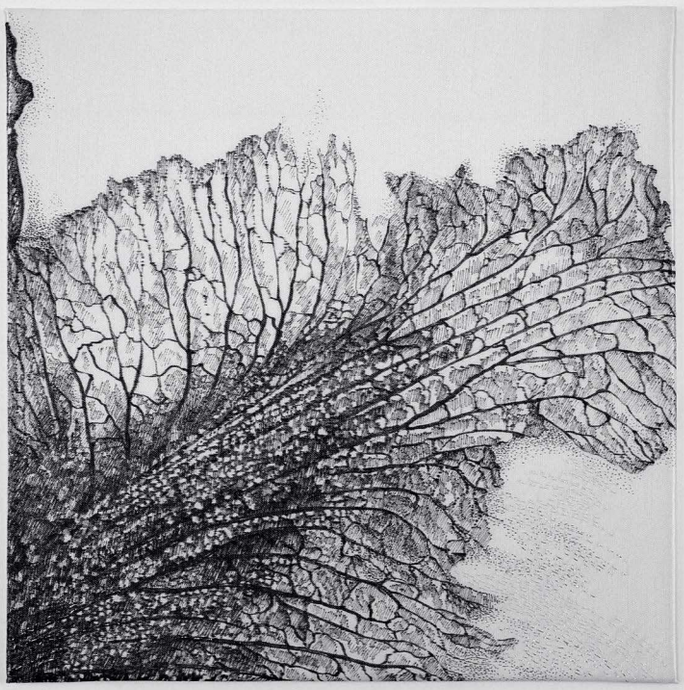

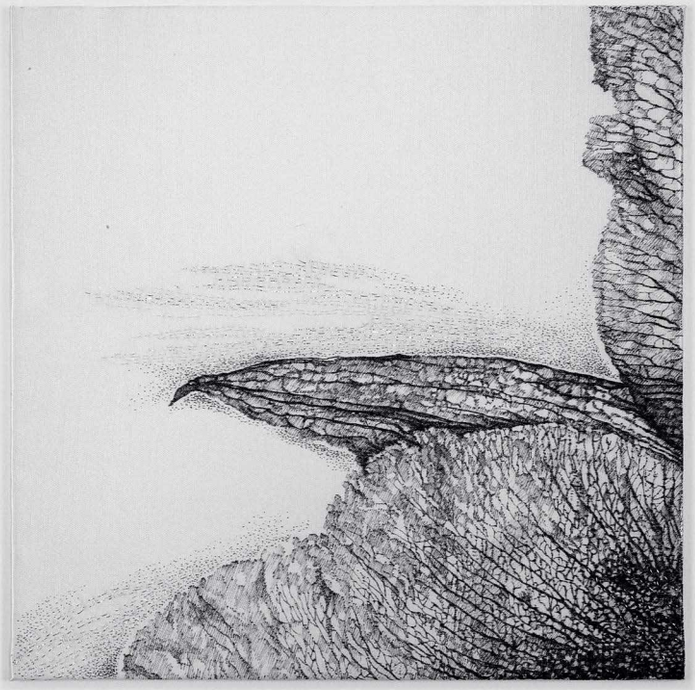

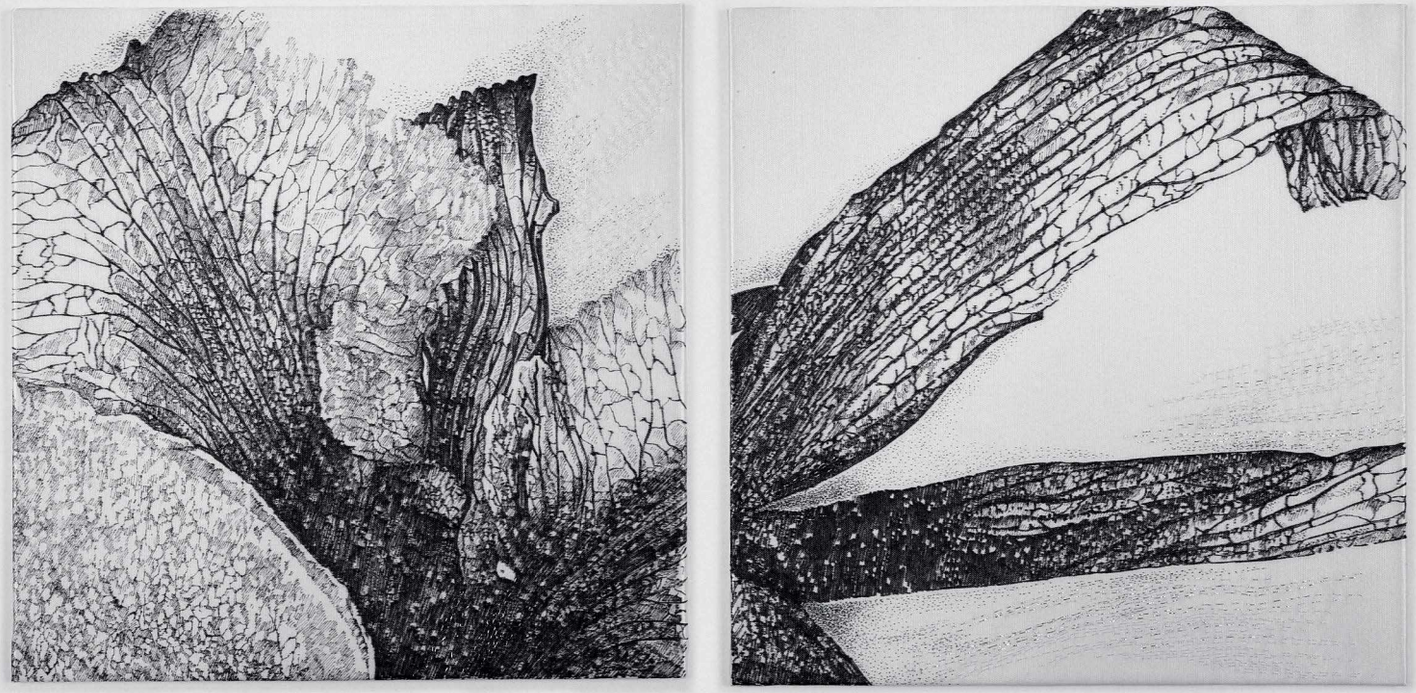

22 | EZÜSTÖS KÖNNYEDSÉG | SILVERY LIGHTNESS | 2015

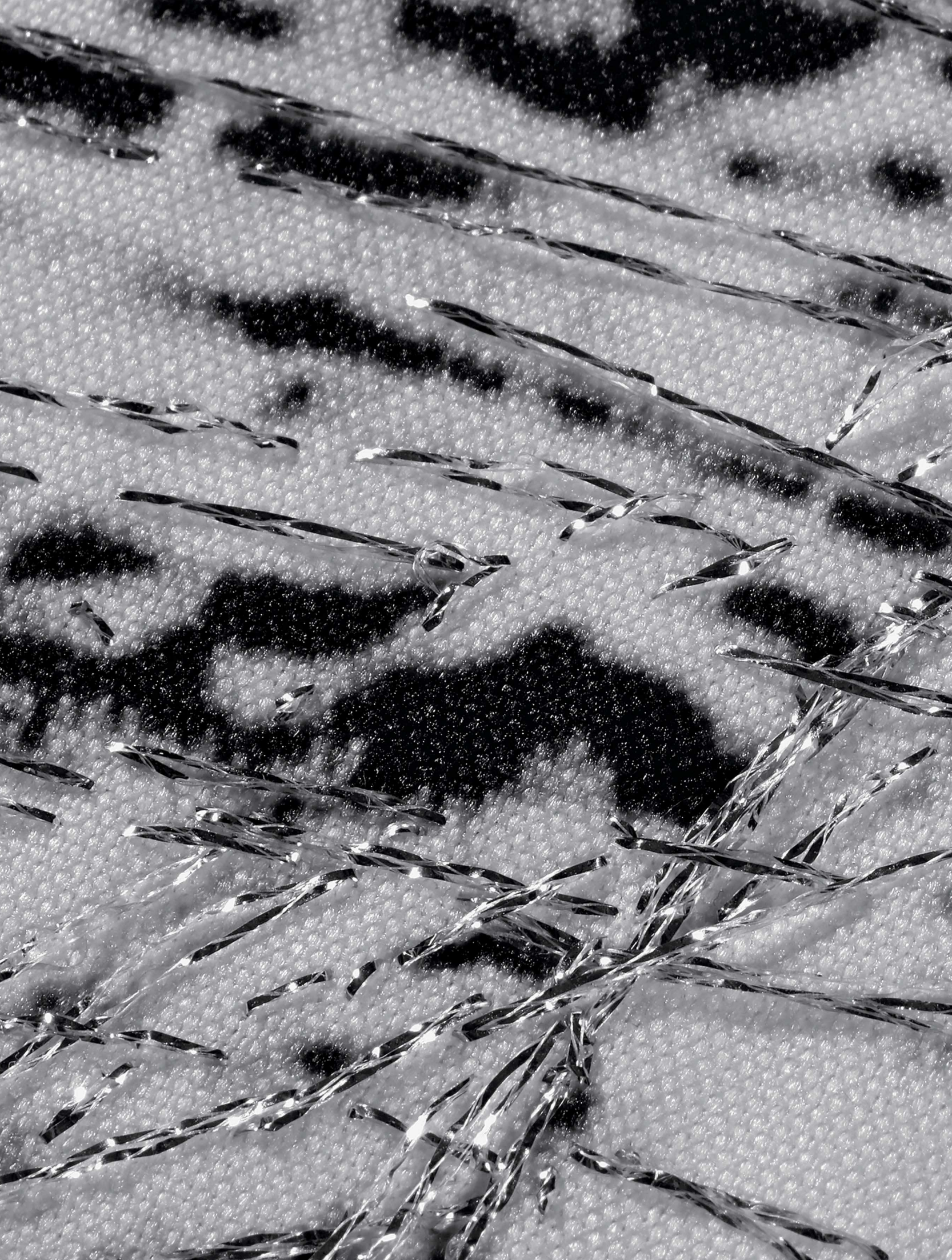

23 | HARMAT | DEW | 2017

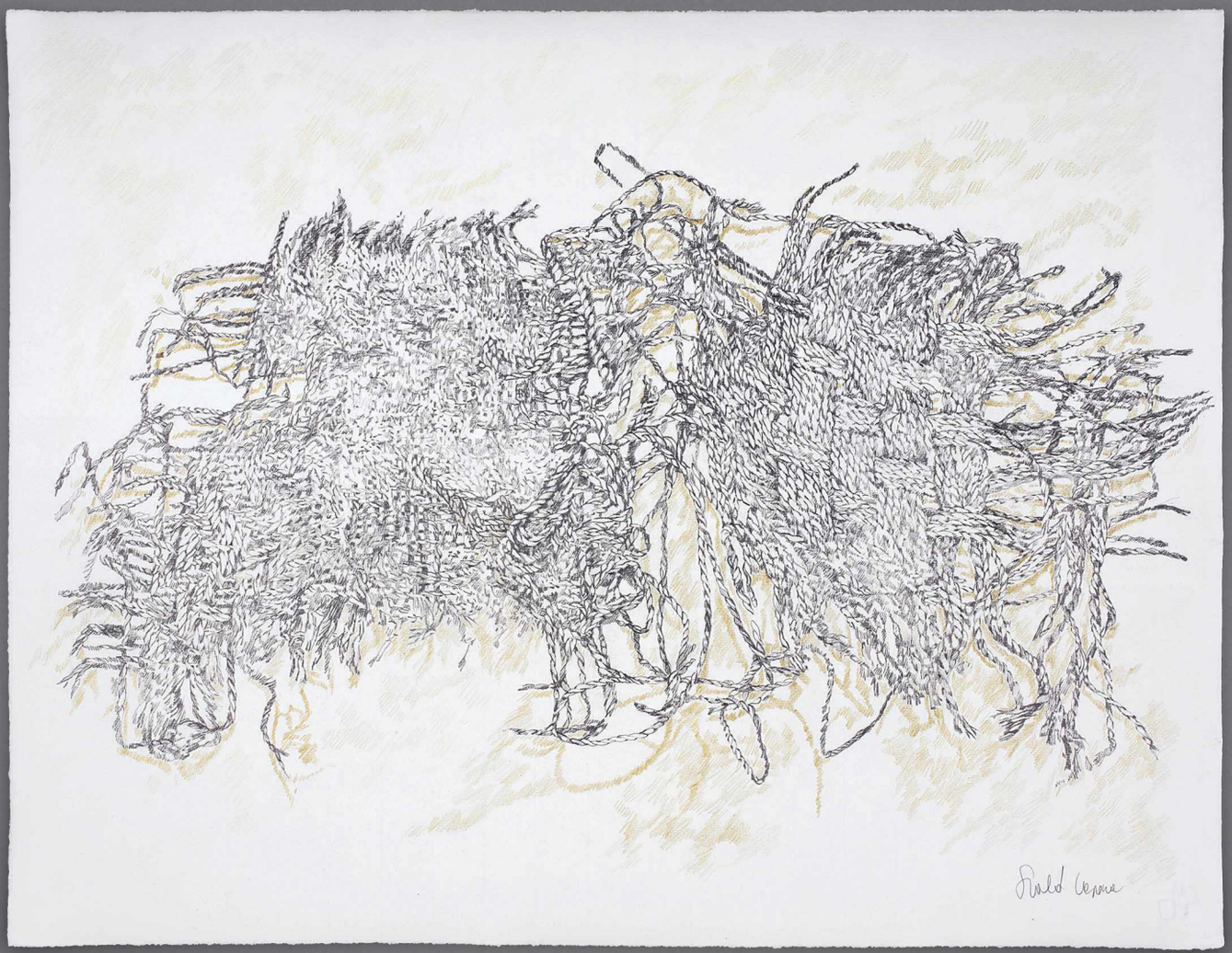

24 | „MÁMA MÁR NEM HASAD TOVÁBB" 1. | "THIS DAY NO FURTHER WILL IT TEAR" 1 | 2017

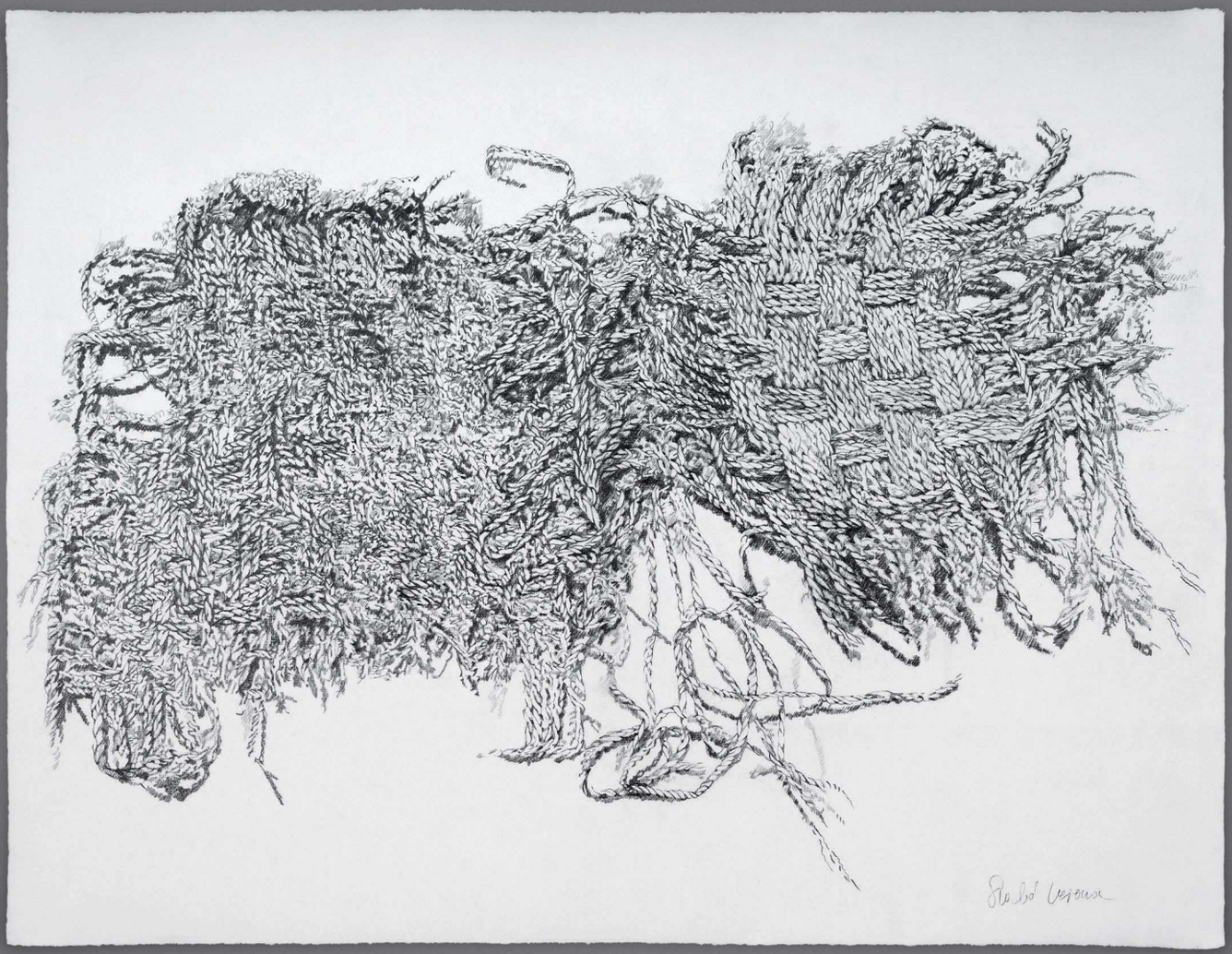

25 | „MÁMA MÁR NEM HASAD TOVÁBB" 2. | "THIS DAY NO FURTHER WILL IT TEAR" 2 | 2017

25 | „MINDEN ÚT RÓMÁBA VEZET” | ”EVERY ROAD LEADS TO ROME” | 2017

27 | „SZEPTEMBER VÉGÉN – MÉG NYÍLNAK A VÖLGYBEN A KERTI VIRÁGOK” – A ”END OF SEPTEMBER – BELOW IN THE VALLEY THE GARDENS STILL FLOWER” – A | 2012

28 | „SZEPTEMBER VÉGÉN – MÉG NYÍLNAK A VÖLGYBEN A KERTI VIRÁGOK” – B
”END OF SEPTEMBER – BELOW IN THE VALLEY THE GARDENS STILL FLOWER” – B | 2012

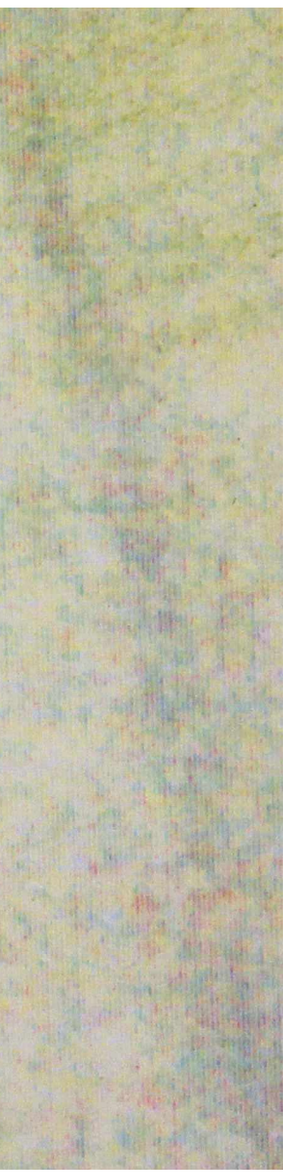

Az Énekek Éneke a Bibliából ismert Salamon király gyönyörű versének képi feldolgozása. Ez a lírai költemény a legmélyebb, legfontosabb, legszebb emberi kapcsolatról szól. A ma emberét is megérinti. A vers gyönyörű hasonlatai, szimbólumai a természetből erednek. Salamon király a növényekhez, gyümölcsökhöz, állatokhoz, tájakhoz, tárgyakhoz, ízekhez, színekhez, és illatokhoz hasonlítja azt, akihez a legszorosabb érzelmek fűzik. Azért választottam ezt a témát, mert úgy gondolom, hogy e lírai költemény ábrázolása a modern ember számára is aktuális, örökérvényű mondanivaló, ebben a mai felgyorsult életben.

SZABÓ VERONA

The Song of Songs is the visual representation of King Solomon's beautiful poem, known from the Bible. This lyrical poem has the deepest, most important and most beautiful human emotion in focus. All of today's people get touched by it. Its wonderful metaphors and symbols originate in nature. Solomon compares the one he has the strongest bonds with to flowers, fruits, landscapes, flavors, colors and scents. I have chosen this topic because its eternal message to people of our modern times is still valid and relevant, especially in today's accelerated life.

VERONA SZABÓ

29 | ÁMOR ÉS PSZICHÉ | AMOR AND PSYCHE | 2014

30 | ÖLELÉS | EMBRACE | 2005

31 | ESKÜVŐ | WEDDING | 2005

32 | ÉNEKEK ÉNEKE (SALAMON KIRÁLY – BIBLIA) SOROZAT
SONG OF SONGS (KING SOLOMON – BIBLE) SERIES | 2010

4. RÉSZ/2 | A te fogaid hasonlók a megnyirt juhok nyájához, melyek a fördőből feljőnek, melyek mind kettősöket ellenek, és nincsen azok között meddő.

4. RÉSZ/14 | Nárdus és sáfrány, jóillatú nád és fahéj, mindenféle temjéntermő fákkal, mirha és áloes, minden drága fűszerszámokkal.

SALAMON KIRÁLY BIBLIA – **ÉNEKEK ÉNEKE** | FORDÍTOTTA KÁROLI GÁSPÁR

2. RÉSZ/6 | Az ő balkeze az én fejem alatt van, és jobbkezével megölel engem.

2. RÉSZ/9 | Hasonlatos az én szerelmesem az őzhöz, vagy a szarvasoknak fiához.

7. RÉSZ/11 | No, én szerelmesem, menjünk ki a mezőre, háljunk a falukban.

7. RÉSZ/12 | Felkelvén menjünk a szőlőkbe, lássuk meg, ha fakad-é a szőlő, ha kinyílott-é virágja, ha virágzanak-é a gránátalmafák: ott közlöm az én szerelmimet veled.

SALAMON KIRÁLY BIBLIA – **ÉNEKEK ÉNEKE** | FORDÍTOTTA KÁROLI GÁSPÁR

1. RÉSZ/15 | Ímé, szép vagy én mátkám, ímé, szép vagy, a te szemeid olyanok, mint a galambok.

4. RÉSZ/4 | Hasonló a te nyakad a Dávid tornyához

4. RÉSZ/7 | Mindenestől szép vagy, én mátkám, és semmi szeplő nincs benned!

SALAMON KIRÁLY BIBLIA – **ÉNEKEK ÉNEKE** | FORDÍTOTTA KÁROLI GÁSPÁR

4. RÉSZ/13 | A te csemetéid gránátalmás kert, édes gyümölcsökkel egybe, cziprusok nárdusokkal egybe.

7. RÉSZ/1 | Oh mely szépek a te lépéseid a sarukban, oh fejedelem leánya! A te csípőd hajlásai olyanok, mint a kösöntyűk, mesteri kezeknek míve.

SALAMON KIRÁLY BIBLIA – **ÉNEKEK ÉNEKE** | FORDÍTOTTA KÁROLI GÁSPÁR

5. RÉSZ/14 | Az ő kezei aranyhengerek; melyek befoglaltattak topázba; az ő teste elefántcsontból való mű, zafirokkal megrakva.

7. RÉSZ/2 | A te köldököd, mint a kerekded csésze, nem szűkölködik nedvesség nélkül; a te hasad mint a gabonaasztag, liliomokkal körül kerítve.

7. RÉSZ/3 | A te két emlőd, mint két őzike, a vadkecskének kettős fiai.

SALAMON KIRÁLY BIBLIA – **ÉNEKEK ÉNEKE** | FORDÍTOTTA KÁROLI GÁSPÁR

2. RÉSZ/1 | Én Sáronnak rózsája vagyok, és a völgyek lilioma.

2. RÉSZ/2 | Mint a liliom a tövisek közt, olyan az én mátkám a leányok közt.

2. RÉSZ/16 | Az én szerelmesem enyém, és én az övé, a ki a liliomok közt legeltet.

SALAMON KIRÁLY BIBLIA – **ÉNEKEK ÉNEKE** | FORDÍTOTTA KÁROLI GÁSPÁR

1. RÉSZ/10 | Szépek a te orczáid a halántékra való lánczokban, a te nyakad a gyöngysorokban.

4. RÉSZ/1 | Ímé szép vagy, én mátkám, ímé szép vagy, a te szemeid galambok a te fátyolod mögött;
a te hajad hasonló a kecskéknek nyájához, melyek a Gileád hegyéről szállanak alá.

SALAMON KIRÁLY BIBLIA – **ÉNEKEK ÉNEKE** | FORDÍTOTTA KÁROLI GÁSPÁR

1. RÉSZ/9 | A Faraó szekereiben való paripákhoz hasonlítlak téged, én mátkám.

8. RÉSZ/14 | Fuss én szerelmesem, és légy hasonló a vadkecskéhez, vagy a szarvasnak fiához, a drága füveknek hegyein!

SALAMON KIRÁLY BIBLIA – **ÉNEKEK ÉNEKE** | FORDÍTOTTA KÁROLI GÁSPÁR

7. RÉSZ/13 | A mandragórák illatoznak, és a mi ajtónk előtt vannak minden drágalátos gyümölcsök, ók és újak, melyeket oh én szerelmesem, néked megtartottam!

SALAMON KIRÁLY BIBLIA – **ÉNEKEK ÉNEKE** | FORDÍTOTTA KÁROLI GÁSPÁR

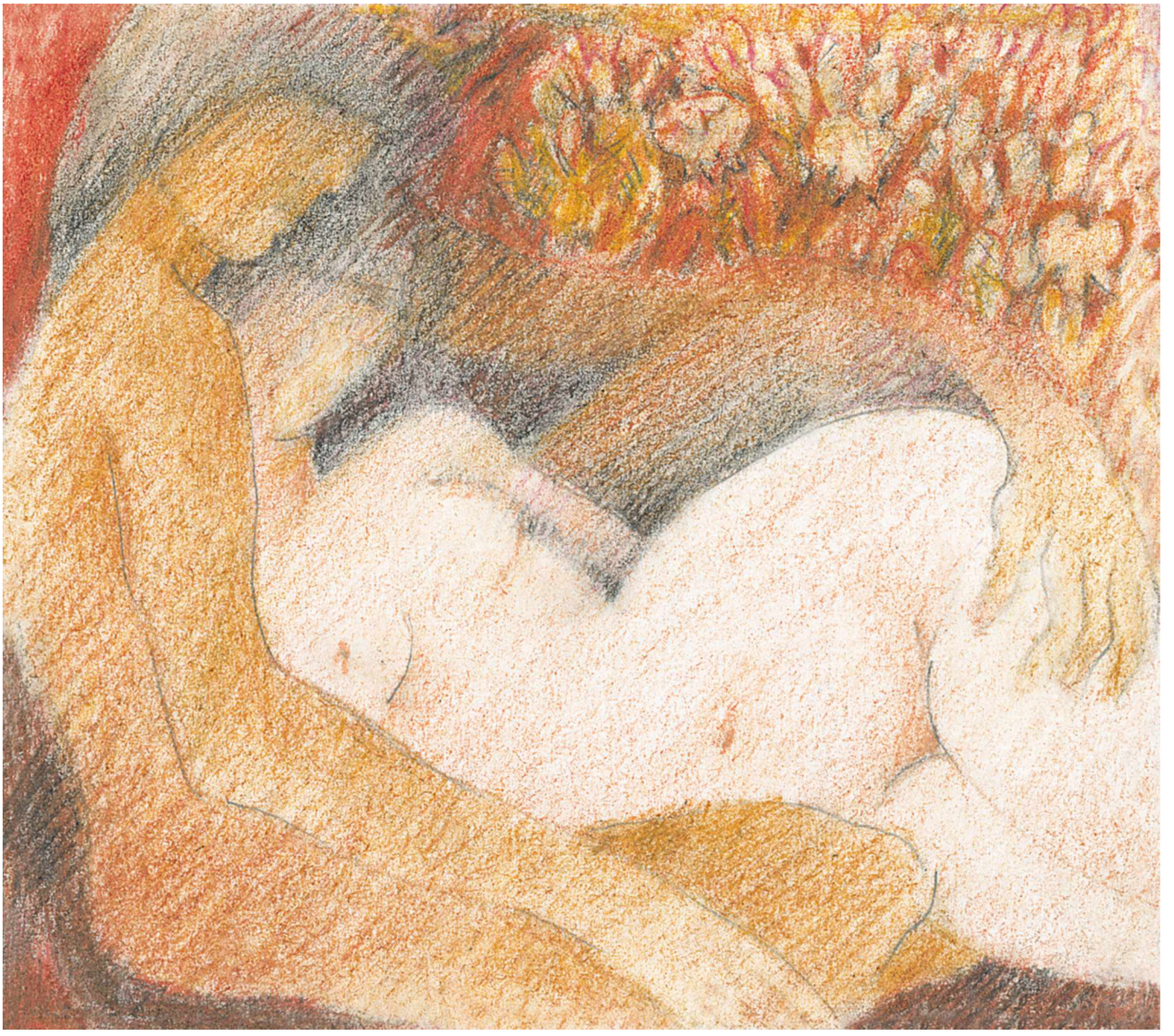

4. RÉSZ/3 | Mint a karmazsin czérna, a te ajkaid, és a te beszéded kedves,
mint a pomagránátnak darabja, olyan a te vakszemed a te fátyolod alatt.

4. RÉSZ/5 | A te két emlőd olyan, mint két vadkecske, egy zergének kettős fia, amelyek a liliomok közt legelnek.

8. RÉSZ/6 | Tégy engem mintegy pecsétet a te szívedre, mintegy pecsétet a te karodra; mert erős a szeretet,
mint a halál, kemény, mint a sír a buzgó szerelem; lángjai tűznek lángjai, az Úrnak lángjai.

SALAMON KIRÁLY BIBLIA – **ÉNEKEK ÉNEKE** | FORDÍTOTTA KÁROLI GÁSPÁR

33 | VÖRÖS LEVÉL | RED LEAF | 2017

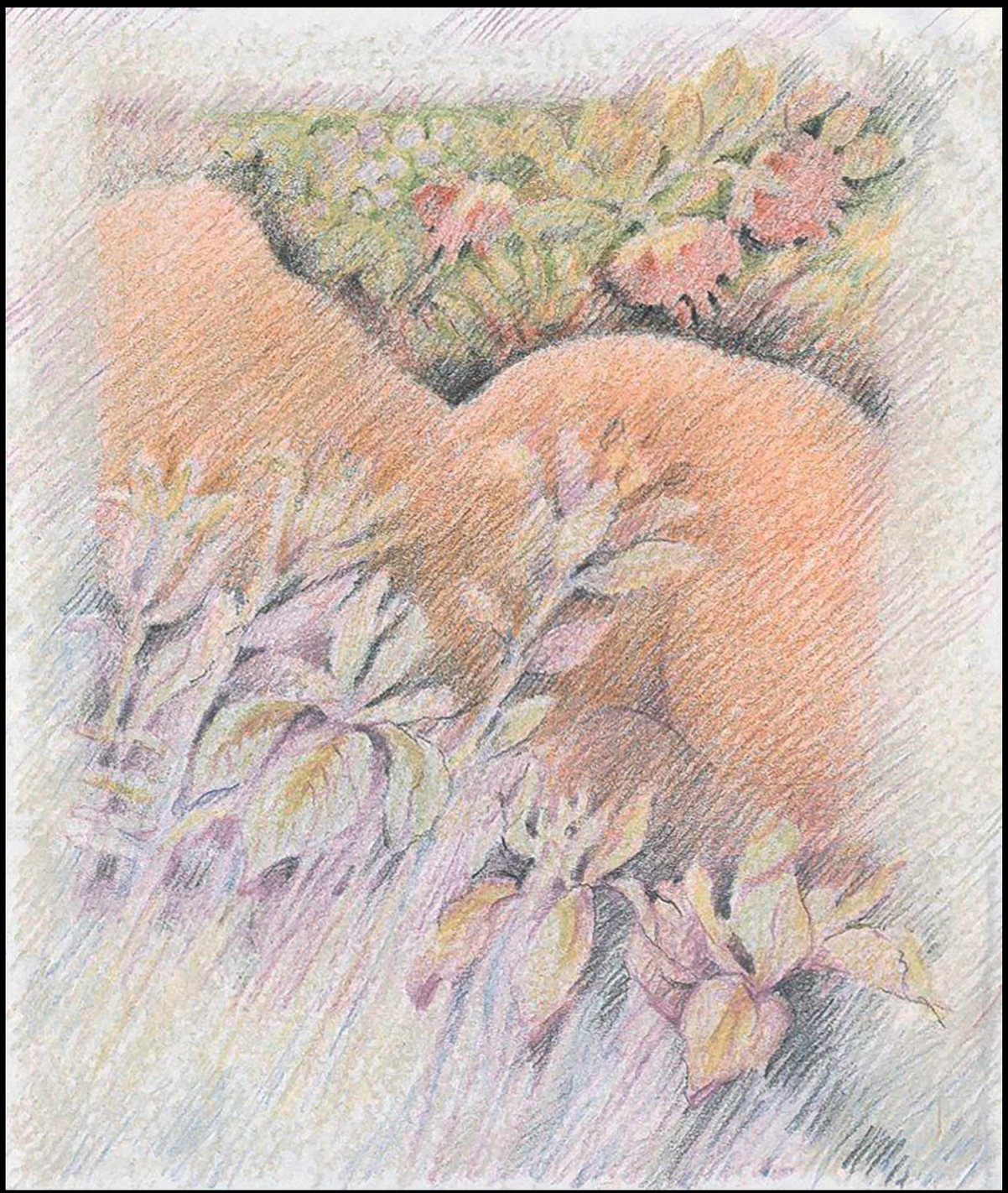

34 | AKT LILIOMOKKAL | NUDE WITH LILIES | 2010

36 | APOKALIPSZIS 1. | APOCALYPSE 1 | 2013

38 | APOKALIPSZIS 4. | APOCALYPSE 4 | 2014

39 | APOKALIPSZIS 5. | APOCALYPSE 5 | 2015

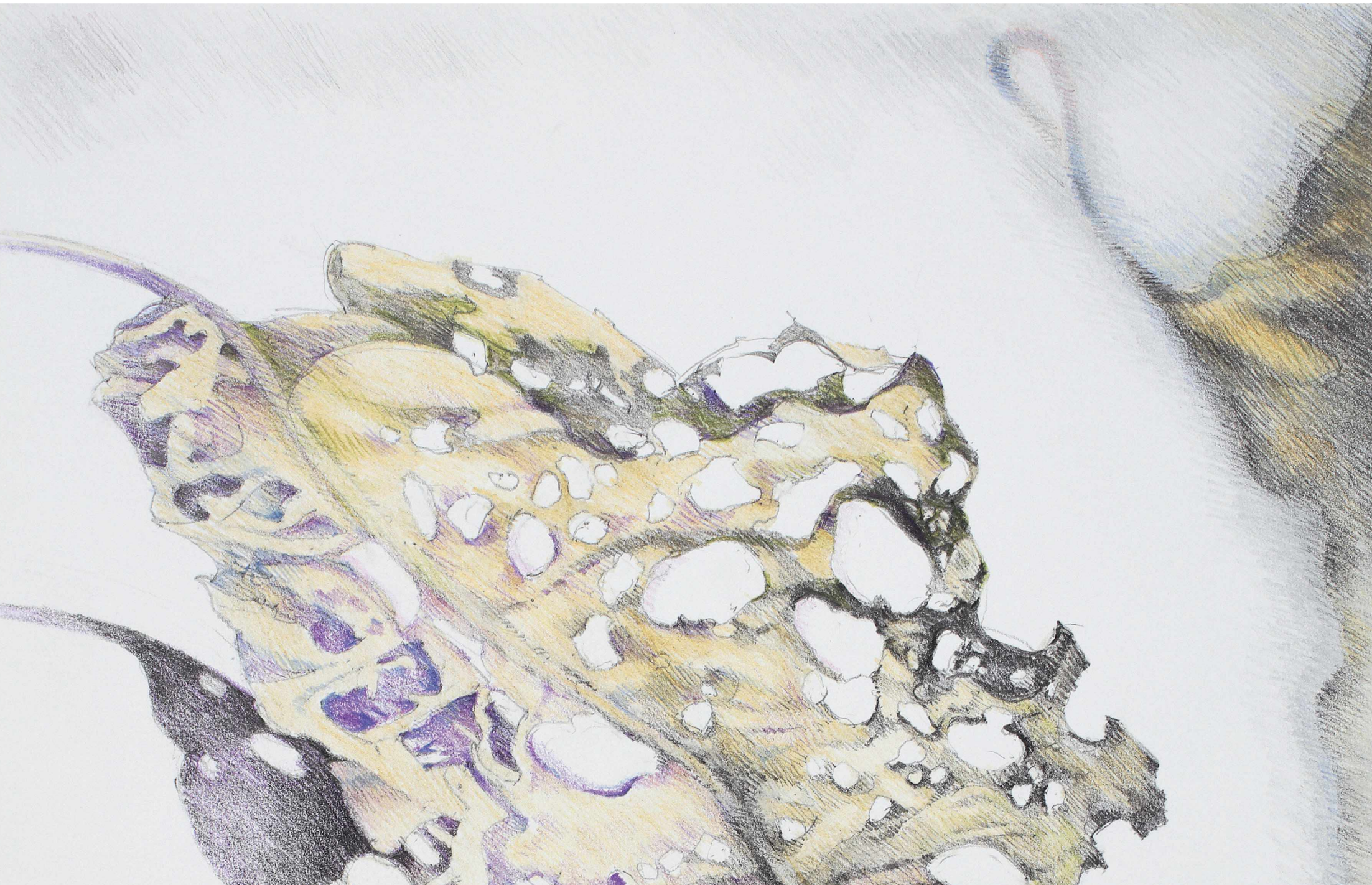

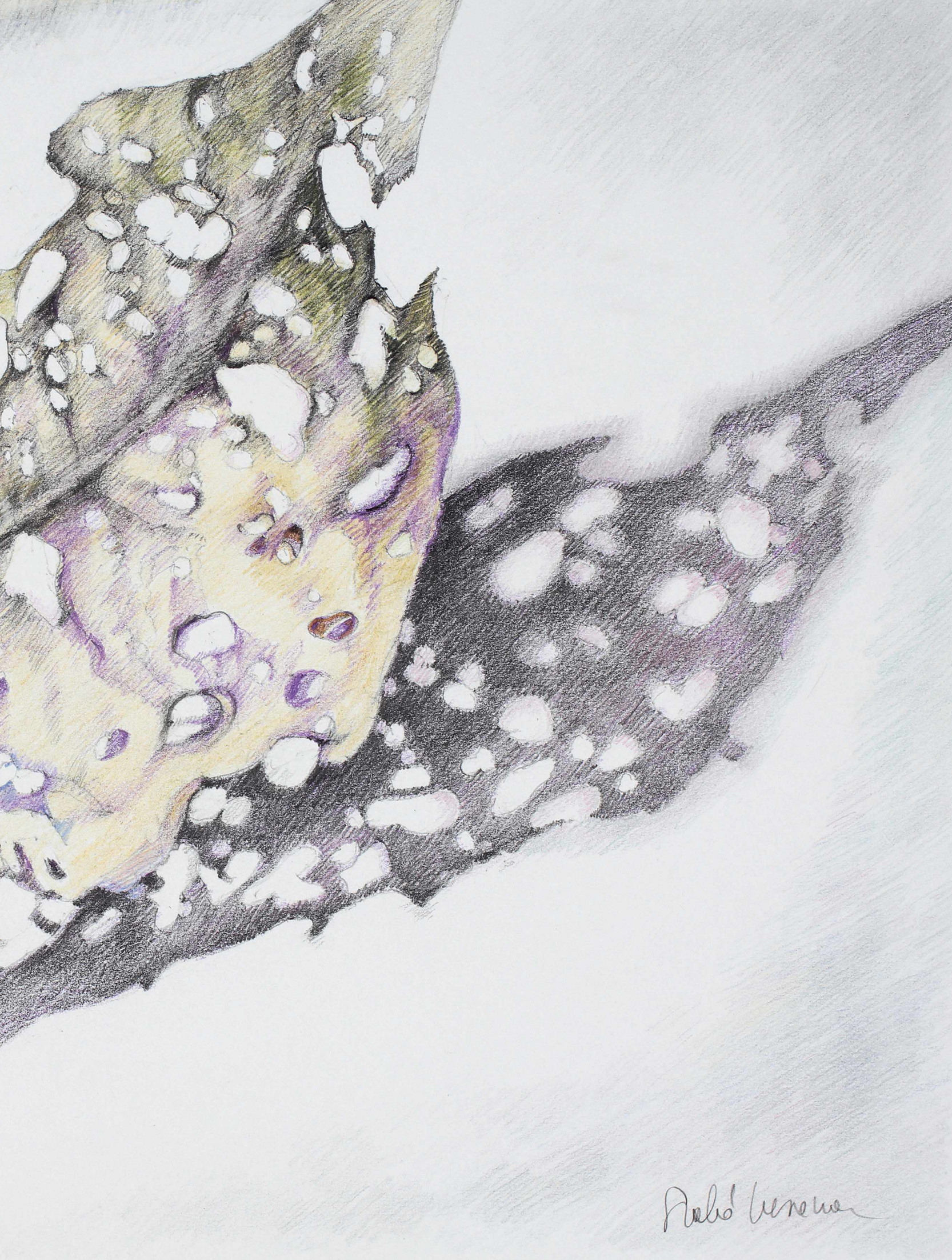

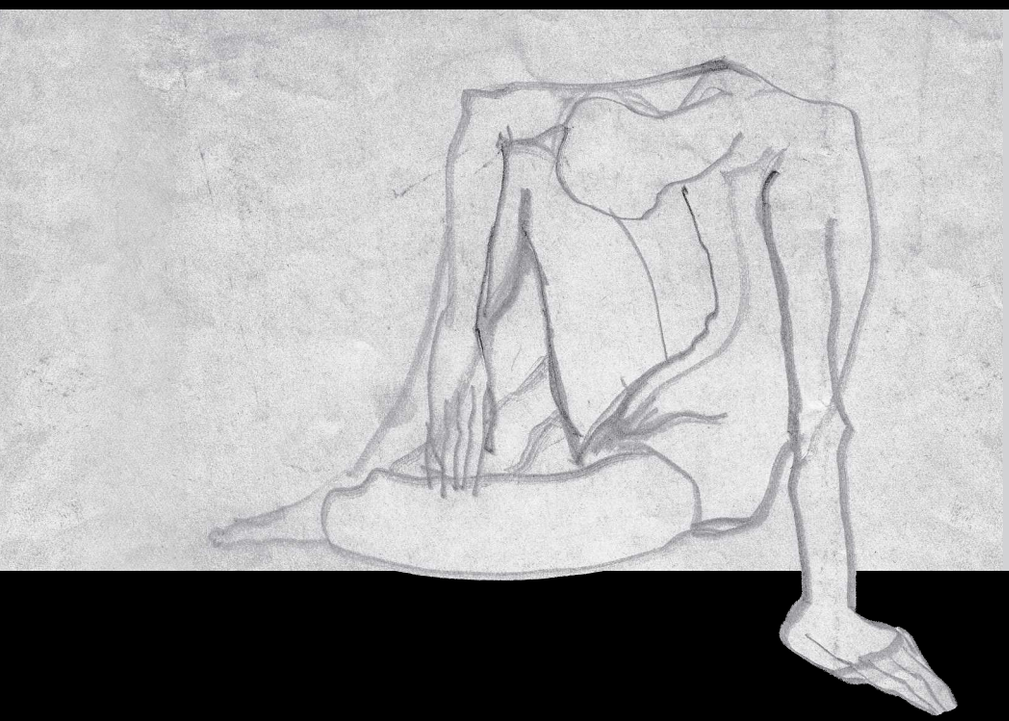

A rajz az éppen aktuális lelkiállapotot tükrözi. A ceruza pedig az egyik legősibb és legegyszerűbb eszköz. Egyszerűségre törekszem – egyszerű eszközökkel szeretnék míves dolgokat létrehozni.

SZABÓ VERONA

Drawing reflects one's current state of mind. And the pencil is one of the most ancient and most simple instruments. I strive for simplicity – I would like to create elaborate things with simple instruments.

VERONA SZABÓ

42 | KEDVENC KROKIK, AKTOK 1. 2. | MY FAVORITE SKETCHES NUDES 1, 2 | 1969

43 | AKT KROKI | NUDE | 1968

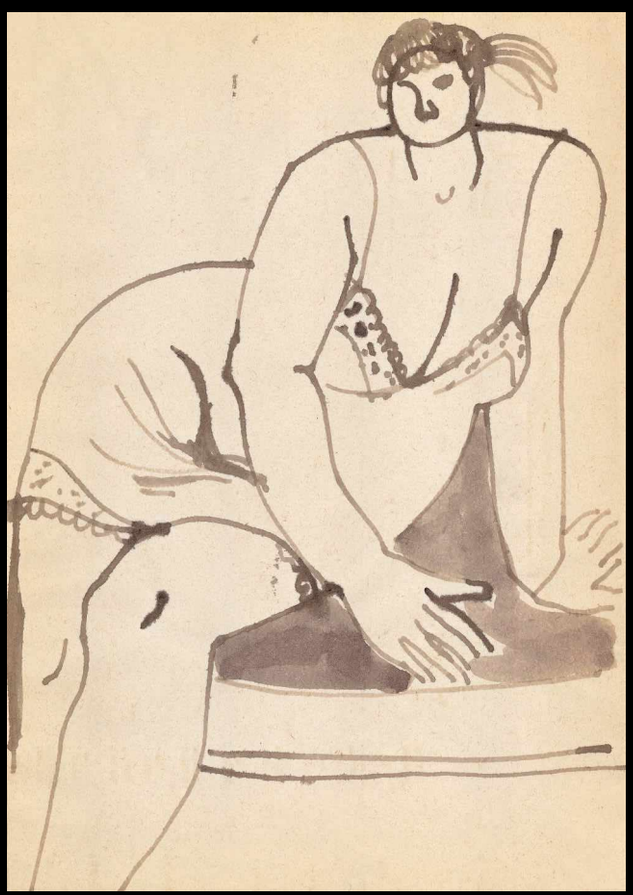

45 | KEDVENC KROKIK, AKTOK 2. 3. | MY FAVORITE SKETCHES NUDES 2, 3 | 1969

44 | KEDVENC KROKI, AKT 1. | MY FAVORITE SKETCH NUDE 1 | 1969

46 | AKT KROKI 1. | NUDE 1 | 1970

47 | AKT KROKI 2 | NUDE 2 | 1970

49 | KISHÚGOM | MY LITTLE SISTER | 1955

50 | ISMERŐS TÁJ | FAMILIAR LANDSCAPE | 1970

51 | MÁTRA – DOMOSZLÓ 1. | 1970

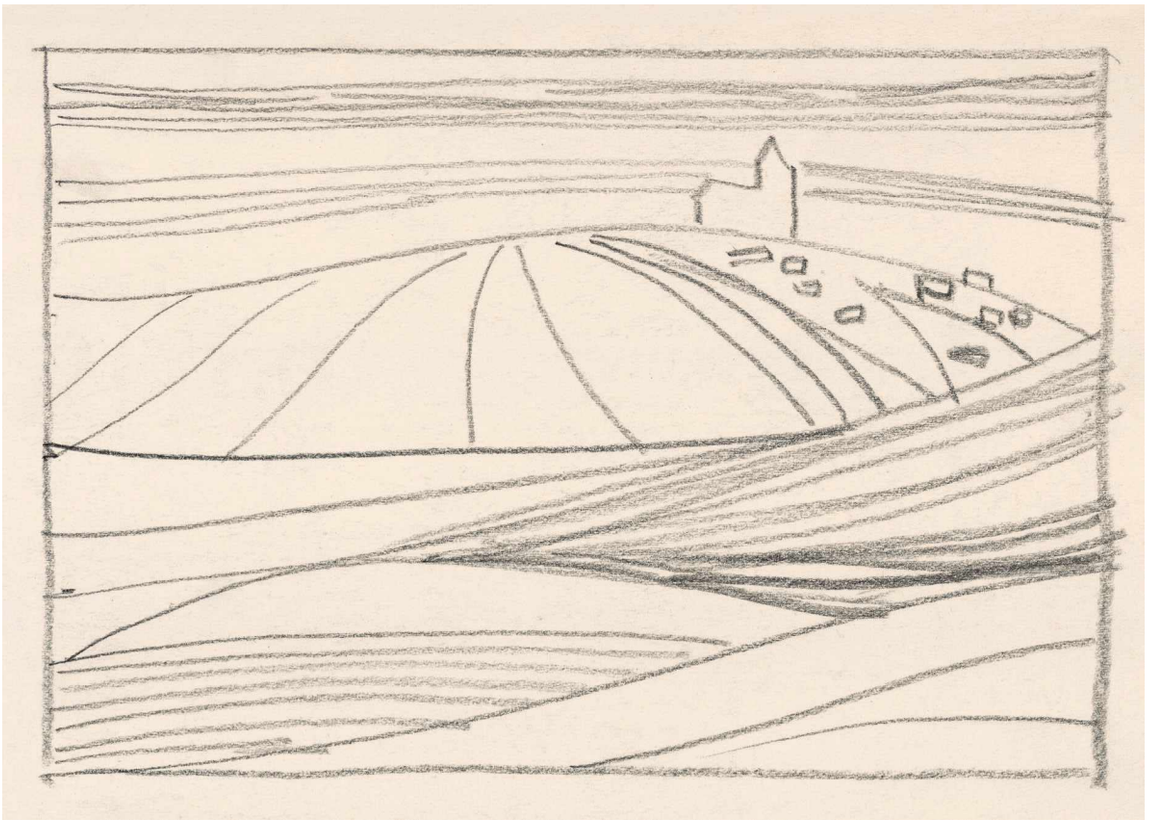

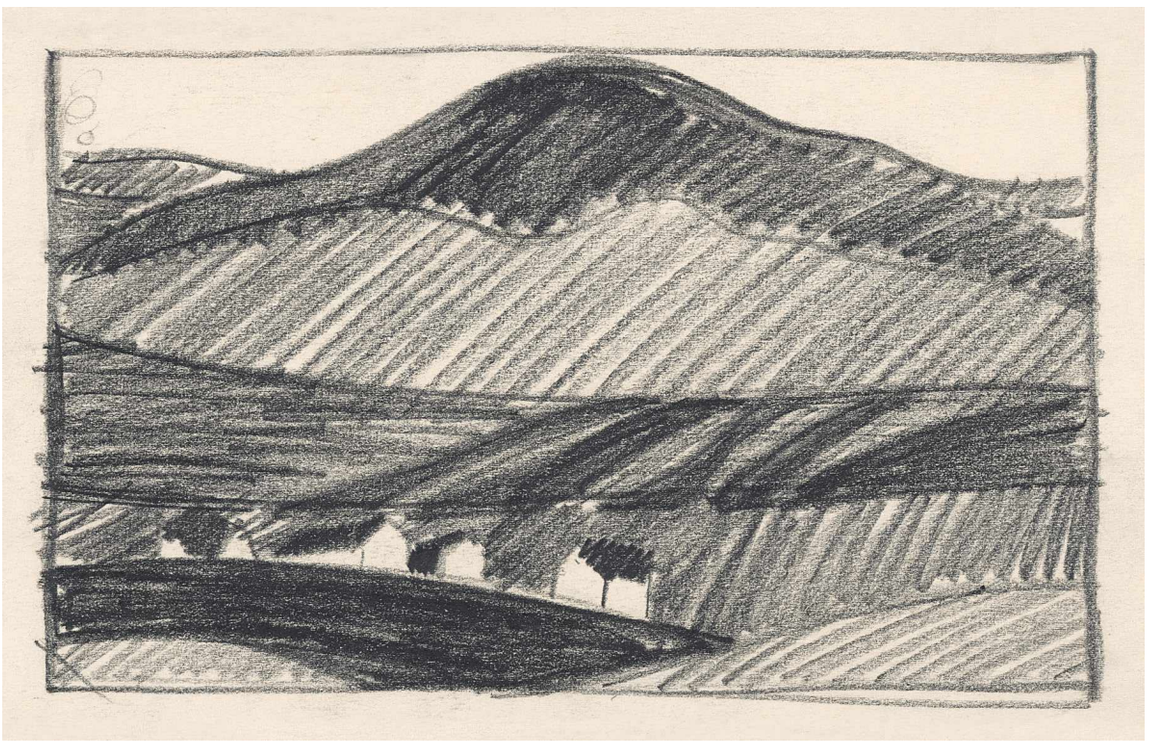

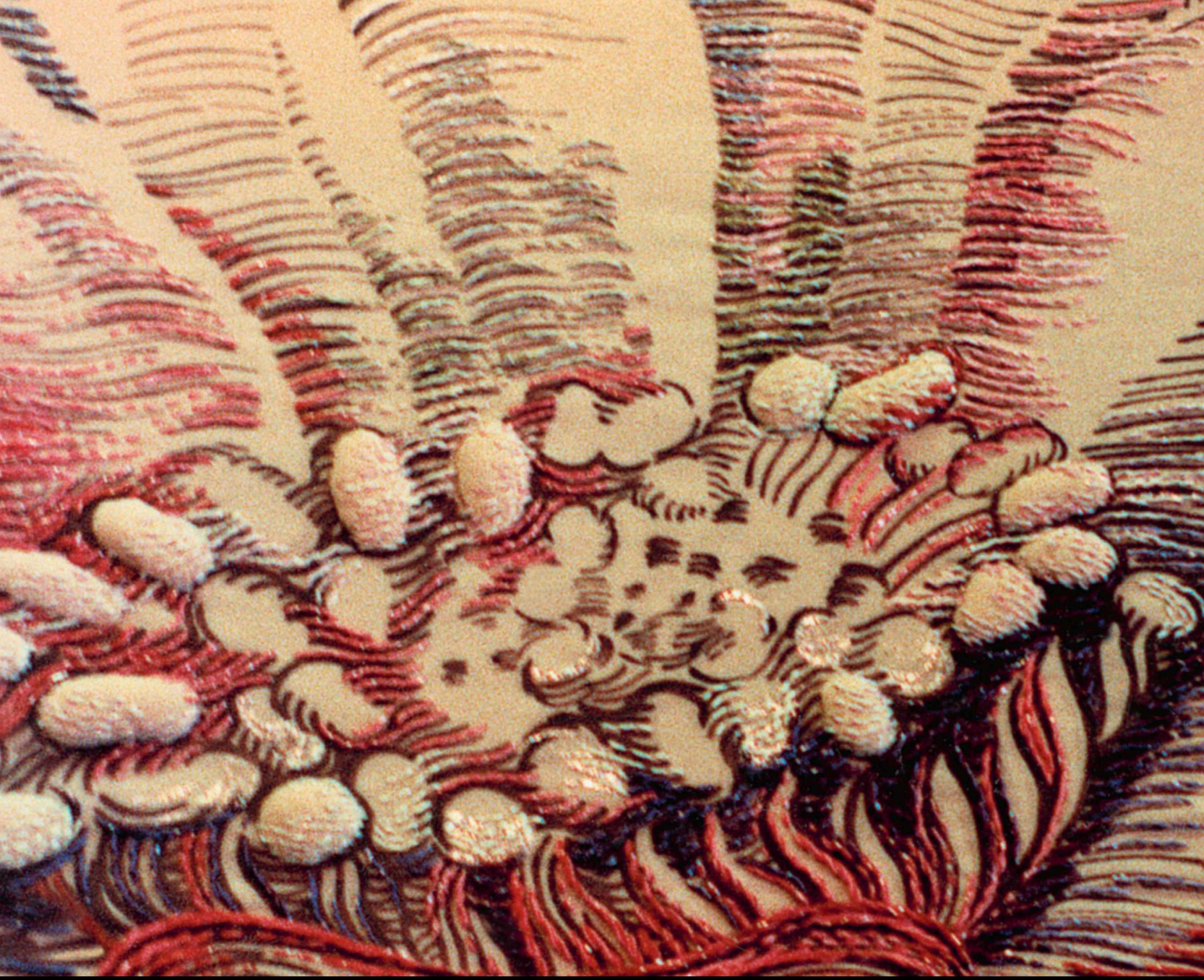

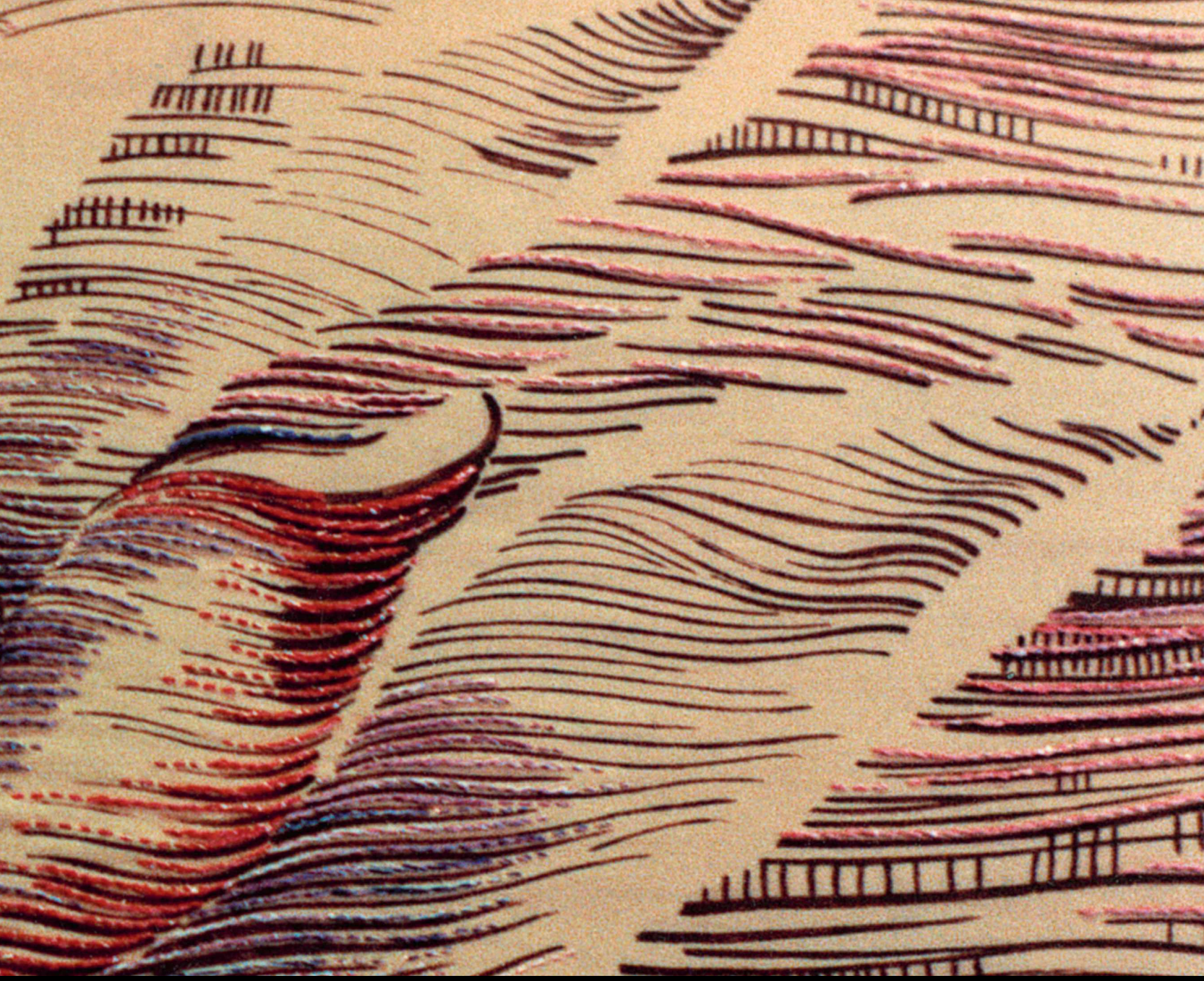

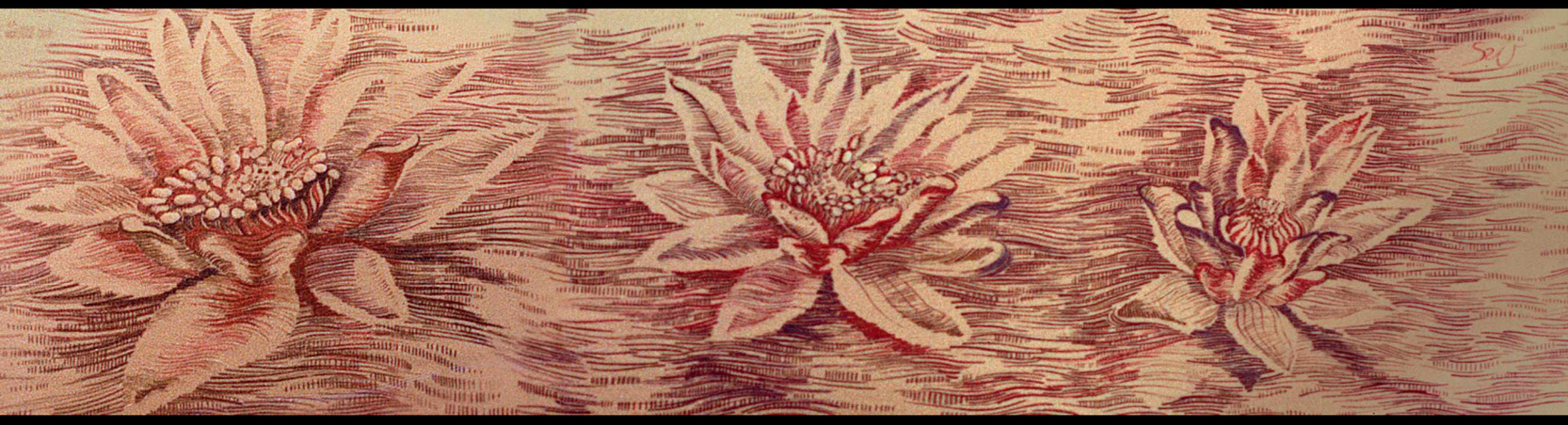

53 | AQUA THERMAL HOTEL FRÍZ | AQUA THERMAL HOTEL RELIEF | 1984

JÓZSEF ATTILA RINGATÓ

Holott náddal ringat,
holott csobogással,
kékellő derűvel,
tavi csókolással.

Lehet hogy szerelme
felderül majd mással,
de az is ringassa,
ilyen ringatással.

54 | AQUA THERMAL HOTEL KÉP | AQUA THERMAL HOTEL PAINTING | 1984

55 | OMLÁS | LANDSLIDE | 1976

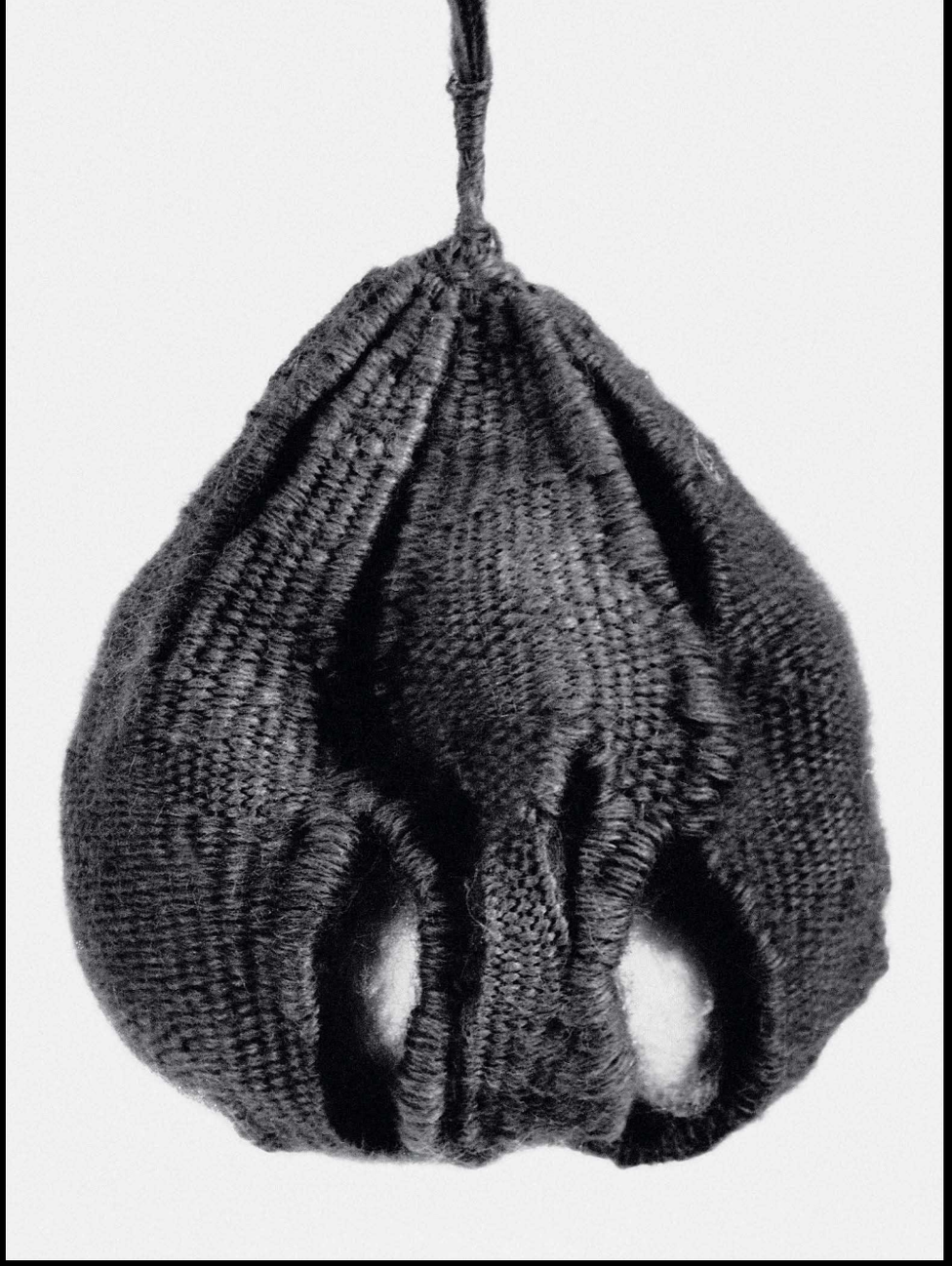

57 | IMPROVIZÁCIÓ TÉRFORMA | IMPROVISATION SPATIAL FORM | 1976

58 | KÖRTE | PEAR | 1976

59 | KISGÖMBÖC 2. | ROLY-ROLY 2 | 2014

60 | DOMBORZAT 1. | TERRAIN 1 | 1977

MŰVÉSZI HITVALLÁS

Ezeket szeretem: a vihar elől elbújni, védett helyről nézni; frissen kitaposott gyalogúton menni; tavasszal a föld illatát; a lágy szellőt; a selymes vádvirágos rétet; a gránátalma színét.

„Minden csak jelenés; minden az ég alatt…” (BERZSENYI DÁNIEL)

THE ARTIST'S STATEMENT

This is what I like: hide away from the storm and watch it from a shelter; walk on a freshly beaten footpath; smell the fresh soil in spring; soft breezes; silky meadows filled with wild flowers and the color of pomegranates.

”All is just a phenomenon, all things under the sky…” (DÁNIEL BERZSENYI)

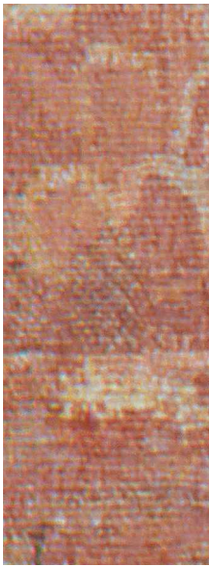

MESÉLEK

Egy Mátra alatti kis faluban születtem. Gyermekkoromban még önellátó gazdálkodás folyt, így megismerhettem a textil készítésének teljes folyamatát. A len, kender tilolását, a szövés előkészítését és magát a fonást és szövést. Mesébe illő volt, nagyon érdekelt, szerettem és csodáltam. Gyermekként én is segédkeztem, de elképzelhetetlennek tartottam, hogy valaha is megtanulom a szövéshez szükséges szerteágazó munkálatokat, pl. a láncfonal felvetését és befűzését a nyüstszemekbe. Később ennek nagy hasznát vettem, mivel a nyers rackagyapjú fürtöket magam mostam, és egyedi fonalakat fontam a természetes színezetű, nyers-aranysárga, barnás, szürke-fekete árnyalatokból. Ezeket, mint fürtöt máig is használom munkáimban.

A főiskola után édesapám készített nekem egy álló szövőszéket. Ezen kezdtem kísérletezni, mely szerencsésen egybeesett a magyar textilművészet kibontakozásával (áttörésével), a szombathelyi textilbiennálékkal, amelyek nagy kihívást jelentettek számomra. Így, minden jelentős hazai és külföldi kiállításon, pályázaton szerepeltem textiljeimmel.

Ekkor jellemző volt munkáimra a francia gobelin kárpitszövési technika, melyet más szövési megoldásokkal kevertem (csomózással, azsúrozással, plasztikus részletek megformálásával). Különböző minőségű (gyapjú, selyem, fémszál) és vastagságú fonalakat, fürtöket kevertem a szövött felületbe (pl: *Napraforgó, Bogáncs, Magház* című munkáimban). A mondanivaló érdekében más anyagokat is, üvegrögöt, követ, kavicsot, sodrott rongyot is beépítettem textiljeimbe (pl: *Omlás, Nádas* (tanulmány). Az ezt követő időszakban a textil és a tér viszonya foglalkoztatott. Először falra függesztett, térbe redőzött, hajlított, hajtott textilkompozíciókat készítettem (pl. *Omlás, Velem*). Majd térbe lógatott, vagy állított textilplasztikákat, objekteket formáztam meg szövéssel [pl: *Fatörzs, Improvizáció, Kisgömböc* (mini), *Vízesés*]. Gondolataim megfogalmazásához legkifejezőbb műfaj a gobelinszövés, amely több évszázada ismert szövéstechnika. Témáim a természetből erednek, melyeket a lírai hangvétel jellemez. Így mondanivalóm lényege: átfogalmazva, átértékelve a természet jelenségeit, felhívni a figyelmet szépségére, törékenységére, szeretetére, megóvására. Utóbbi munkáimban a figyelem felkeltésére olyan témát, motívumot választok, amely közel áll az emberekhez: a *virág*. A száraz, elhalt, és a színes, élő szirmok kompozíciós rendezésével érzékeltetem a természet szépségét, az élet értékességét és múlandóságát. Az élő szirmok tobzódó, drapériaszerű fodrozódása áll ellentétben a finom hártyaszerűen áttetsző, helyenként összecsavarodó száraz szirmokkal.

Az orchidea a világ egyik legcsodálatosabb virága, önmagában is szimbólum. Több éve gyűjtöm a különböző fajokat. Az elvirágzott szirmokat elteszem, és ezek felhasználásával készítem kárpitterveimet, pl: *„Hervad már ligetünk, díszei hullanak"* című 3 m^2-es kárpit, melynél a kompozíciót két ellentétes gondolatra építettem. A középrész elhalt orchideaszirmokat ábrázol, mely a természet pusztulását szimbolizálja. Ezt közrefogja a bearanyozott természeti kép, mely mint megkopott freskó, a régmúlt érintetlen paradicsomi természetet idézi. A szövés során sok arany és selyemfonalat

használtam, a ligetet ábrázoló részek is gazdagon arannyal átszőttek. Így fokozom a fényben tündöklő hatást. Legkedvesebb munkám a korábbi időszakból (1976) az *Omlás* című nagyméretű (400x120 cm) tértextil, amely a szombathelyi Fal- és Tértextil Biennálén II. díjat nyert. Egy földomlás részletét ábrázolja, a földből kiálló, kiszakadó kövekkel, kavicsokkal. Gobelinszövés és vegyes technikával készült, különböző minőségű és vastagságú fonalakból, kövek beszövésével. Úgy van a térbe függesztve, hogy felső része a kövek súlyától bugyrot képez, alsó része ferde esésben, redőzve hangsúlyozza az omlás érzetét. A 2000-ben készült *„Most és mindörökké"* című (200x160 cm) gobelin egy megkövesedett csigahéjat, fosszíliát ábrázol, melynek gazdag szépsége, finomsága igenli az életet, az örökkévalóságot. A gyöngyházszerű csillogás, melyet a beleszőtt fémszálak adnak, teszik különlegessé, valóságfelettivé, *szimbólummá*. (A kezdet és a végtelen szimbóluma.)

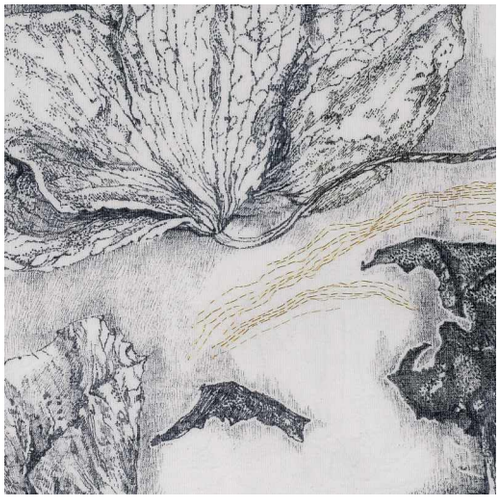

A hagyományos kárpit tisztelője vagyok, de az új lehetőségeket, a megújulást állandóan keresem. A régi kárpitokra jellemző a nagyon sűrű 1/6, 1/8 sőt 1/16-os felvetés is. A színek árnyalatait foltszerű formákra bontották fel, és a „hachure" technikával satírozták össze a színfoltok találkozását. A nagyon sűrű felvetés tette lehetővé a minél részletesebb, festőibb ábrázolást. Én a 4-5-ös felvetést alkalmazom, így a vetülék vastagabb, ezáltal több szálat (fonalat) összefogva keverem ki a kívánt színt. Rendkívül sok árnyalatot tudok alkalmazni, szinte „festeni", mint az ecsettel.

Újszerű még a grafikus jellegű felületek megjelenítése, mely a különböző színű vetülékfonalak ritmikus (raszterszerű) váltogatásából alakul. A különböző minőségű fonalak, fémszálak (drótok) felhasználásának végtelen lehetősége is foglalkoztat.

Az új évezred emberének minden téren törekednie kell az értékek megóvására. Bízom benne, hogy az emberek igénylik az értékes, tartalmas, műves, maradandó alkotásokat. Úgy érzem, a kárpit műfaja ezeket az értékeket hordozza, és a jövőben is csodálatot ébreszt a szemlélőben.

A Magyar Kárpitművészek Egyesületének tagja vagyok. Jó érzés az összetartozás. Szívesen dolgozom közösségben. Hasznos az azonnali megbeszélés, kritika, dicséret, egymás segítése. A *Szent István és műve* című közös millenniumi kárpit létrehozása egy csodával határos, egyedülálló teljesítmény volt. A jelenlegi rohanó, problémákkal teli világban 34 önálló művész összhangban tervezett és kivitelezett egy teljes éven keresztül. A régi manufaktúrákban is hasonlóan folyt a munka. Többen szőtték a nagyméretű műveket, de egy művész tervezte és festette a kartont. A millenniumi kárpit tervezési szakaszában érdekes volt szemlélni, ki hogyan látta a feladatot, mit tartott fontosnak, és hogyan ábrázolta azt. Végül látni, hogyan született meg a végső kivitelezésre alkalmas terv.
Életem legmeghatározóbb eseménye volt pályaválasztásom története. Nagy szeretettel említem rajztanáromat, Szabolcska Pétert, aki az általános iskola igazgatója volt. Meggyőzte szüleimet és

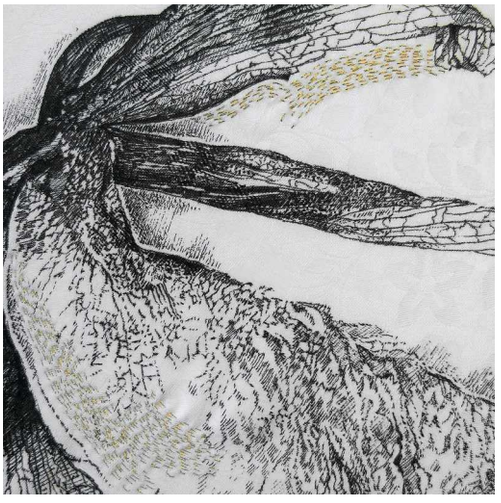

személyesen vitt el a miskolci felvételi vizsgára, melyen dicséretet kaptam és felvettek a Képző és Iparművészeti Gimnáziumba. Sokévi művészeti képzés alatt meghatározó mesterek, akik hatottak kibontakozásomra: Szalai Zoltán egyszerű, lényegre törő, tömör, lírai megfogalmazású képei; Szilvitzky Margit oktatói módszere által a természeti tanulmányok átírása, vagyis a tervezési folyamat elsajátítása; Rákossy Zoltán a rajzolás és festés mesterségét tanította. Színes ceruza és diófapác rajzaim a rajzolás fontosságát és szeretetét bizonyítják. Az ember sokkal előbb rajzolt, mint írt. A rajz a lélek rezdülése. „A rajz a lelke és forrása a festés minden fajtájának és gyökere az összes tudományoknak" (Michelangelo). A ceruza a legősibb és legegyszerűbb eszköz. Egyszerűségre törekszem, egyszerű eszközzel míveset létrehozni. Szeretem a kertet, a szép növényeket, virágokat. Megfigyelem átalakulásukat, a születést, a kiteljesedést és az elmúlást. Virágrajz sorozatomban ezt a folyamatot próbálom megfogalmazni és ez által egyetemes emberi érzéseket, gondolatokat kifejezni, pl. öröm szomorúság, múlandóság. Az egyik 3 részből álló sorozatot meg is szőttem, melynek mondanivalóját

Berzsenyi Dániel szép verssora erősíti meg. Címe: *Pillanat – „Minden csak jelenés minden az ég alatt”.* Elhatározásomban, hogy a kárpitszövés fáradságos technikájával fejezzem ki mondandómat, három utazás volt meghatározó. 1969-ben egy hónapig gyakoroltam egy hollandiai szövő manufaktúrában. A hágai múzeumban találkoztam Magdalena Abakanowicz tértextil munkáival, majd 1978-ban Helsinkiben ismertem meg Irma Kukasjervi nagyméretű textilalkotásait, melyek kísérletező munkáimra voltak nagy hatással. 1970-ben a krakkói Wawel hatalmas méretű gobelinjei keltették fel csodálatomat a klasszikus kárpitok iránt. Pályám kezdetén a kísérletezés volt a fő szempont, minél megfelelőbb eszközzel kifejezni a mondanivalómat. Jelenleg a finom kárpitszövési technika végtelen lehetősége biztosítja számomra az érzések, hangulatok kifejezését (pl.: *„Hervad már ligetünk, díszei hullanak”*). Számomra fontos a kiállításokon való részvétel, a közönség és a művésztársak véleménye. Más művészek művének megismerése a megmérettetés, összehasonlítás. Ez utóbbi miatt inkább csoportos kiállításokon szerepelek.

Középületben két munkám látható. A hévízi Aqua Thermal Szálloda kávézójába készítettem egy 7 méteres tavirózsa frízt, melyet rajz, festés, hímzés és domborítás, kevert technikával készítettem. A Hotel Rege Szállóba készült az Attila, hun fejedelem regéit ábrázoló 5 db nagyméretű textilképem. A család is fontos az életemben, de sok energiát elvesz a munkától. (Többnyire a fakanál és a munka között kell ide-oda futkosni.) Azonban a világban minden összefügg. Egyik dolog segíti a másikat, vagyis, minden rosszban van jó is. Jó lenne, de nem élhetünk „elefántcsont toronyban”, és ez így is van jól, mivel a megélt, megtapasztalt dolgokból születnek az „alkotások”.

SZABÓ VERONA

I AM TELLING A TALE

I was born in a small village in the Mátra hills. When I was a child, the village's economy was still self-sustaining, so I got to know the whole process of textile-production. The scutching of flax and the swingling of hemp, spinning and weaving. It was fairy-tale-like, and I loved it with wonder. As a child I was also helping the adults, but it seemed to me impossible back then that I would learn the complex works related to weaving, such as warping or threading the warp through the eyes. Later, however, I profited greatly from this, since I was washing raw locks of wool myself, and I was spinning individual yarns from the naturally colored raw golden, brown, grey and black hues. I still use these lock in my work.
After graduating from the academy, my father constructed a standing loom for me. I started to experiment on that, and this happily coincided with the rapid development and breakthrough of Hungarian textile art, the textile biennial of Szombathely, which presented a great challenge. I exhibited my textiles at every major Hungarian and international show or competition.
At this period my work was characterized by the French tapestry-weaving technique which I tried to mix with other weaving solutions (such as knotting, hem stitching (*ajouré*), or the shaping of plastic details). I mixed threads of different quality (wool, silk, metal thread) and thickness in the woven surface (e.g. in my works *Sunflower, Thistle, or Core*). When my subject required, I incorporated different materials (glass-rock, stone, pebble, twisted rag) into my tapestries (e.g. *Landslide, Reeds* (Study)).
In my next period I was concerned with the relationship between textile and space. I was first creating textile compositions which could be hung on walls, folded, bent, or curved in space (e.g. *Landslide, Velem*). Later, I was weaving textile objects which could be hung on space or stand on their own (e.g. *Tree trunk*, *Improvisation*, *Roly-poly* (mini), *Waterfall*).
The most suitable genre to express my thoughts is tapestry, which employs a weaving technique known and practised for centuries. I take my subjects from nature; they are characterized by a lyric tone. Thus, I would essentially like to reassess and reconstruct natural phenomena, calling attention to the beauty, fragility, love, and preservation of nature. In my later work I chose a motif which is close to mankind, to raise attention. This motif is the *flower*. Through the arrangement of dry, withered, and colorful living petals in a composition I demonstrate the beauty of nature, the value and transitoriness of life. The luxurious, drapery-like ripples of the living petals is opposed to the fine, membrane-like translucency of dry petals which are occasionally rolled together.
Orchids are some of the most beautiful flowers in the world; they are a symbol on their own. I have been collecting different species of orchids for several years now. I save the dead leaves and use them in my tapestry-designs, e.g. the tapestry entitled *"Our Withering Forest is Losing its Ornaments"* in which I based the composition on two opposing thoughts. The middle part represents withered orchid-petals, which symbolizes the decay of nature. This is framed by a golden natural tableau which, like a faded fresco, evokes the pristine, paradisal nature of the past. I used a lot of golden and silk

yarn during weaving, the parts representing the forest are also richly woven through with gold. This is how I intensify the sparkling effect of the tapestry. My favourite work from this period (1976) is the large-scale (400x120 cm) spatial-textile entitled *Landslide*, which received the second prize at the Wall and Spatial Textile Biennial in Szombathely. This piece represents part of a landslide: it was made from the stones and pebbles sticking out of the earth. It is a mixed-technique tapestry, using threads of different quality and thickness, and interweaving stones. It is hung in the exhibition space: its upper part forms a bundle due to the weight of the stones, while its lower half is furrowed in a slanting fall, thereby emphasizing the impression of a landslide.

The 2000 tapestry *"Now and Forever"* (200x160 cm) represents a petrified snail-shell, a fossil whose rich beauty, delicacy affirms life and eternity. Its pearl-like glitter, caused by the metal threads woven into its texture, brings it beyond reality, makes it special, and turns it into a symbol. (The symbol of beginning and eternity).

I respect traditional tapestries, but I am constantly searching for new opportunities, the possibility to renew it. Very dense warping (1/6, 1/8, and even 1/16) is characteristic of old tapestries. Different shades of a color were broken down into patch-like forms, and were shaded with the "hachure" technique; patches of colour were thus hachured together. Very dense warping made it possible to create detailed, painting-like representations. I use 4-5 warping: it makes the weft thicker, so this way I can mix the desired color by holding together several threads. I can produce a great deal of shades, I can almost "paint" as if with a brush. Another novelty is the representation of surfaces of a graphic character, which is produced by the rhythmic tone-block-like selection of weft-yarns of different color. I am intrigued by the endless possibilities provided by yarns and metal threads (wires) of different quality.

Humans of the new millennium should strive to preserve values in all areas. I am hopeful that people need valuable, substantial, elaborate, lasting works of art. I believe that the genre of the tapestry possesses all these values, and will induce a sense of wonder in future spectators, too.

I am a member of the Hungarian Association of Tapestry Artists. It is a good feeling to be connected. I love working in a community. It is useful to have immediate feedback, to give and receive criticism, to help each other. The weaving of the tapestry *"St. Stephen and his Work"* was a nearly miraculous, unique achievement. In the rapidly changing, problem-ridden world 34 artists were designing and creating in harmony throughout a whole year. This is how they worked in the old manufactures. Several people were weaving the large-scale works, but one artist designed and painted the carton. It was interesting to witness in the designing-phase of the millennium-tapestry how different people approached the task differently, what they thought was important, and how they chose to represent it. And to see, at the end, how the design, ready for implementation, was born.

The most decisive event of my life was my choice of profession. I fondly remember my art teacher, Péter Szabolcska, who was the headmaster of my primary school. He convinced my parents and

personally took me to the entrance exam in Miskolc where I received honours and was admitted to the Fine and Applied Arts Secondary School. During my long years of art studies there were masters who shaped my development decisively: Zoltán Szalai with his simple, essential, succinct, lyric pictures; the reinterpretation of studies of nature, that is, the acquisition of the process of design, through the pedagogical methods of Margit Szilvitzky. Zoltán Rákosy taught me the art of drawing and painting. My color pencil and walnut mordant drawings testify to the importance of drawing in my art, as well as my great love of it. People had been drawing much earlier than they started to write. Drawing is the expression of the trembling soul. "Drawing is the soul and source of all forms of painting, and the root of all science" (Michelangelo). The pencil is the most ancient and most simple instrument. I strive for simplicity – to create elaborate things with simple instruments. I love gardens, the beautiful plants, the flowers. I observe their transformation, their birth, their flowering and their perish. In my flower-drawing series I try to represent this process, and to express universal human feelings and ideas (such as joy, sadness, or transitoriness) in this way. One of the series (comprising three pieces) I wove into a tapestry whose meaning is reinforced by Dániel Berzsenyi's beautiful line. Its title is *Moment – "All is just a Phenomenon, All Things under the Sky"*.
My decision to communicate my message through the difficult technique of tapestry-weaving was shaped by three journeys. In 1969 I was practising for a month in a Dutch weaving-manufacture. In the Museum of The Hague I met the spatial textiles of Magdalena Abakanowicz, and in 1978 I got to know Irma Kukasjervi's large-scale textile creations in Helsinki which had a great influence on my experimental work. In 1970 my admiration for classic tapestries was awakened by the gigantic tapestries of the Krakow Wawel. At the beginning of my career experimenting was my main focus: to be able to express my message through the most fitting means. At present the endless possibilities provided by the techniques of fine tapestry weaving are the most suitable means to express feelings and moods, e.g. *"Our Withering Forest is Losing its Ornaments"*. It is important for me to participate in exhibitions, and I value the opinion of the audience and fellow artists. I love to get to know other artists' works, to be evaluated and compared. This is why I prefer joint exhibitions.
Two of my works are displayed in public buildings. I created a 7-meter water-lily frieze for the café of the Aqua Thermal in Hévíz in which I employed the mixed technique of drawing, painting, embroidery and embossing. Five large-scale textile pictures representing the tales of Attila the Hun are in the Hotel Rege. Family is also an important part of my life, but it takes a lot of energy from work (most of the time I run from cooking to work and back). But in this world all things are connected. One thing helps the other, every cloud has a silver lining. It would be nice to live in an "ivory-tower," but we cannot, and this is right, since this is how "creations" come into being, from experiences.

VERONA SZABÓ

65 | PORTRÉ | PORTRAIT | 1969

66 | PORTRÉ | PORTRAIT | 2013

67 | KIÁLLÍTÁS ENTERIŐR | EXHIBITION INTERIOR | 2018 | ÉRDI GALÉRIA

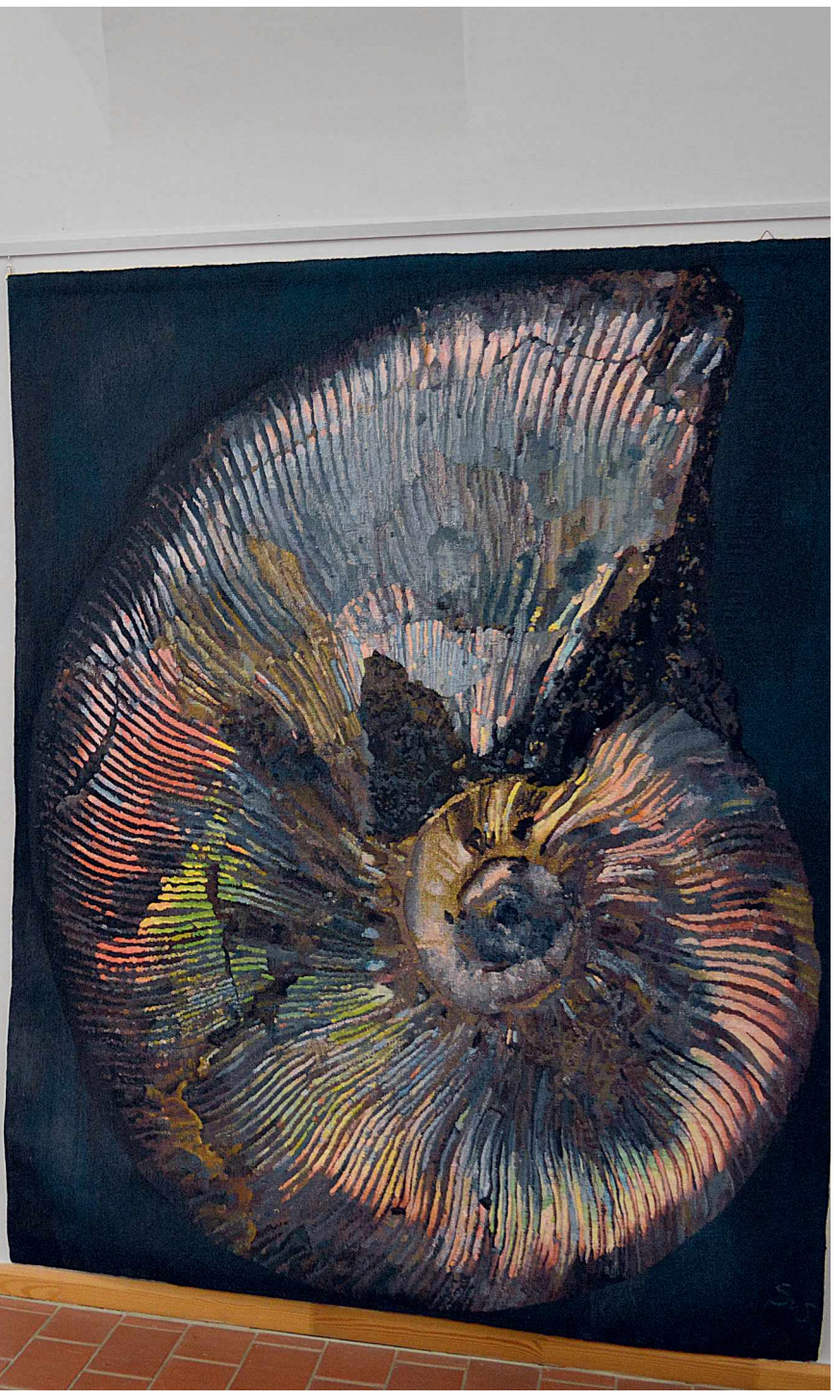

SZABÓ VERONA 1945. március 1., Domoszló **TANULMÁNYOK** 1963. Képző- és Iparművészeti Gimnázium, Díszítőfestő szak **TANÁR** Szalai Zoltán | 1971. Magyar Iparművészeti Főiskola, textil szak (szövött anyag) **TANÁROK** Szilvitzky Margit, Bakay Erzsébet, Rákossy Zoltán **STUDIES** 1963. Secondary School of Fine and Applied Arts, Budapest | 1971. Hungarian Academy of Applied Arts, Budapest

TAGSÁG SZAKMAI SZERVEZETEKBEN Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete 1971– | Magyar Képző- és Iparművészek Szövetsége 1974– | Magyar Kárpitművészek Egyesülete 1989– | American Tapestry Alliance 2004–2005 | Péter-Pál Művészeti Egyesület és Galéria 2010–2017 **IRODALOM** Grafika – Magyar Iparművészet, 2018/8. Borító II. | M. NAGY Lírai kárpitok a boltívek alatt – Érdi Újság, XXVIII. évfolyam, 46. szám, 2018. november 28. | Szeptember végén – rajz – Magyar Krónika, 2018. 6. 10. – 3. szám 74. o. | SZABÓ VERONA – fényképek, albumok, videó – Facebook | FELEDY BALÁZS Tárlat – Kárpitköltészet – Magyar Demokrata, 2018. nov. 28. 64. o. | FELEDY BALÁZS Kárpitok grafikák versek – Csepeli hírmondó, VIII. évfolyam 9. szám, 2017. május 4. | American Tapestry Alliance – Tapestry Of The Day „Moment 1. 2. 3."; Now and Forever" – Facebook, 2014. | ANDRÁS EDIT Magyar Kárpitművészet kiállítás, válogatás – ATA web, 2014. | Magyar Kárpitművészek Egyesülete. Hungarian Association of Tapestry Artists – web site | FELEDY BALÁZS *„Művész, akinek forrása a művészet"* – Magyar Iparművészet, 2013/4. 36–41. o. | MAGYAR HAJNALKA Mit üzen Róma a mának? – kárpit – ZAOL Zala megyei hírportál, 2013. | Transzcendens Térképek – A Magyar Kárpitművészek Egyesületének Tizenöt Éve – könyv – Magyar Iparművészet 2011/2 | LOVAG ZSUZSA PELSO – Magyar Iparművészet, 2011 | PELSO 2011 VIII. Országos Kerámia és Gobelin Biennále, ZALA.HU – Zala Megyei Önkormányzat hivatalos oldala. 2015. 02. 11. | LOVAG ZSUZSA PELSO X. Országos Kerámia és Gobelin Biennále, Balatoni Múzeum – Magyar Iparművészet 2015/7. 15. o. | LOVAG ZSUZSA PELSO XI. Országos Kerámia és Gobelin Biennále, Balatoni Múzeum – Magyar Iparművészet 2017/6. 22. o. | TextileForum, 1/2008 March. Art Stikkunst,

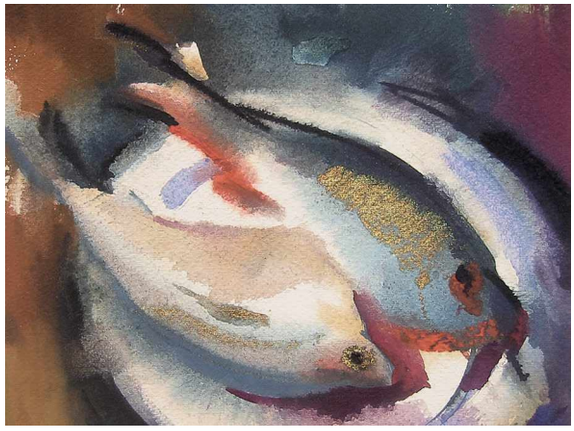

Art of the STITCH 2008. 17. o. | TextileForum, 4/2007 December. Art Embriodery – Still Life www.pfatt.com | Kárpitművészet Magyarországon. Szerkesztő Dobrányi Ildikó – könyv – 191. o. | 5th American Biennial in Denver, USA.TextileForum 2/2004 | By Hand in the Electronic Age.TextileForum 1/2004 15. o. | ATA Tapestry Topics, Fall 2004 Vol. 30. No. 3. Self Worth and Self Knowledge: Reflektionson on ATB5 By Larry Knowles | ATA Tapestry Topics, Winter 2004 Vol. 30. No. 4. | Gondolatszövés Új Művészet, XV. 2004. 8 | Múzeumi hírlevél, Kézzel az elektronika korában: Kortárs kárpitok."By Hand in the Electronic Age: Contemporary Tapestry" 2004 | REBEKKA A.T. STEVENS, EDIT ANDRÁS, ILDIKÓ DOBRÁNYI By Hand in the Electronic Age: Contemporary Tapestry 2004. 1–40. o. | BALOGH EDIT Magyar Kárpit – CD-ROM 2002 | JÓRY JUDIT Bemutatkozik: Szabó Verona iparművész – Hegyvidék, 2001. XXXI/14. szám 5. o. | Kortárs Magyar Művészeti Lexikon 3 – Enciklopédia – könyv, Artportál internet 2001. 469. o. | Magyar Ki Kicsoda – Biográf Szerkesztőség, könyv 1990. 546. o. | SZILVITZKY MARGIT A Látás Élménye, Művészeti tanulmányok az Iparművészeti Főiskolán, könyv 1995. 6., 14., 54. | Megjegyzések a textiles alkotóműhelyről – Művészet 1977/2. 11. o. | FORGÁCS ÉVA Magyar textilkiállítás Alborgban – Művészet, 1976/8. 14. o., 1977/2. 4. o., 1980/5. 27. o. | KOCZOGH ÁKOS Mai Magyar Iparművészet – textil – Képzőművészeti Alap Kiadó, könyv. Budapest, 1975 in: Szabó Verona: 28, 71, 129. o. | Ipari Művészet: 1974/5 | MIHÁLY MÁRIA Szombathely-Textil – Művészet – 1976/8. 14. o. | BÁN ANDRÁS Megjegyzések a textiles alkotóműhelyről – Művészet – 1977/2. 11. o. | TORDAI ALÍZ Textilművészeink motívum választása '68–'78 – Művészet – 1980/5. 27. o. | Iparművészet – Lakáskultúra, 1973. 8. o. **DÍJAK** **2018** Az Év Textilművésze 2017 **2018** Petőfi Szülőház és Emlékmúzeum – Pályázat és kiállítás, III. díj **2017** Kárpit 3. Nemzetközi Zsűri Díja **2013** NÉGY ELEM című kiállítás – A Magyar Művészeti Akadémia különdíja **2013** KIMTE – Karcolat Irodalmi és Művészeti Tehetségkutató Egyesület – Könyv címlap pályázat, I. díj **2003** 1. Textilművészeti Triennálé, Rózsa Anna Alapítvány-díj **1997** Graboplast, Tervpályázat, III. díj **1986** Formatervezési Nívódíj 1986 **1985** Budapesti Ipari Vásár, Vásárdíj **1985** Szombathelyi VII. Ipari Textilmművészeti Biennálé – Biennálé Díj **1984** Ipari Formatervezési Nívódíj **1978** VIT Művészeti Pályázatok, I. díj **1976** IV. Fal- és Tértextil Biennálé II. díj **MŰVÉSZTELEPEK** **1976** Velem **1992** Zsennye **1991** Hédervár **2017** **2018** Kecskemét **KIÁLLÍTÁSSAL EGYBEKÖTÖTT SZAKMAI UTAK** **1976** Lipcse **1977** Helsinki **2004** Washington **2013** Marosvásárhely **2015** Róma **2017** Zágráb **2018** Szófia **MŰVEK KÖZÉPÜLETEKBEN** Thermal Aqua Hotel, Café Bár – Hévíz | Hotel Rege, Magyar mondavilág (hun jelenetek sorozat) 1–5. – Budapest | Budapest Hilton, Fórum Hotel, Duna Intercontinental, Penta, Béke Szálló, Atrium Hyatt, Salgótarján Művelődési Központ, Miskolc Polgármesteri Hivatal egyedi padlószőnyegek. (A Soproni Szőnyeggyár tervezőjeként) **MŰVEK KÖZGYŰJTEMÉNYEKBEN** Savaria Múzeum, Szombathely – Napraforgó, Omlás, Fatörzs, Velem, Improvizáció (mini), Színes ceruzarajz | Petőfi Szülőház és Emlékmúzeum – „Szeptember végén", Petőfi kárpitterv 1–2., „Szabadság szerelem...", Tetejetlen fa, Petőfi emlékére, Áradás 1, 2. (mini) | Állami vásárlások – Menyasszony, Napraforgó, Omlás, Improvizáció (mini), Gyapjú faliszőnyeg **KÖZÖS MŰVEK** „Szent László" kárpit 2018–2019 | „Aranyfal" 2017 | „Hommage à Radnóti" (20 művész) 2014 | „Petőfi-kárpit" (20 művész) 2013–2014 | „Duna-Limes" (23 művész) 2012 | „Európa fényei" (15 művész) 2010 | „Corvin kárpitok" (35 művész) 2003–2006 | „Szent István és Műve" – Millenniumi kárpit (34 művész) 1999–2000 **EGYÉNI KIÁLLÍTÁSOK** **2019** „Rajta a finom erezet föl-földereng, Újbuda Galéria, Budapest **2018** A vadrózsa illata – Érdi Galéria, Érd **2017** „Nincs rózsás labyrinth" – Csepel Galéria, Budapest **2014** Szabó Verona – Magyar Kárpitművészek Egyesülete, Műhely Galéria, Budapest **2012** Pillanat – „Minden csak jelenés, minden az ég alatt" – Péter-Pál Galéria, Szentendre **1993** Göllersdorf, Ausztria **1989** Volksbank, Bécs, Ausztria **1988** Schloss Herstein, Ausztria

1981 (Szedleczky Rudolffal és Sz. Leszl Máriával) Szőnyi István Galéria, Miskolc **CSOPORTOS KIÁLLÍTÁSOK** **2019** Téli Tárlat 2019 – Érdi Galéria, Érd **2019** 6. Textilművészeti Triennálé díjazottainak kiállítása – Magyar Képző- és Iparművészek Szövetsége, Budapest **2019** Üzenet. Magyar Kárpitművészek Egyesületének kiállítása – Józsefvárosi Galéria, Budapest **2018** Kötelék. Magyar Kárpitművészek Egyesületének kiállítása – Széphalom Közösségi Tér, Budapest **2018** „Oh aki együtt látta e családot / Nem mindennapi boldogságot látott" című Petőfi Pályázat – Petőfi Szülőház és Emlékmúzeum, Kiskőrös **2018** Szendrei Júlia évforduló – Petőfi Szülőház és Emlékmúzeum, Kiskőrös **2018** 6. Textilművészeti Triennálé és a textil szombathelyi útja 1970–2018 kiállítás. – Szombathelyi Képtár, Szombathely **2018** III. Csendélet Biennálé 2018 – Csepel Galéria, Budapest **2018** Kötelék. Magyar Kárpitművészek Egyesülete – Szépházom Közösségi Tér, Budapest **2018** Mesélő szálak. Magyar Kárpitművészek Egyesülete – Balassi Intézet, Bukaresti Magyar Intézet, Román Irodalmi Múzeum, Bukarest **2018** Horvát és Magyar Kárpitok – KKE, Zágráb **2018** „Szálakba zárt történetek" – Magyar Intézet, Szófia, Bulgária **2018** Miniatűr Textilek. Horvát és magyar textilművészek kiállítása – Balassi Intézet, Zágráb **2017** Arany, Tompa, Petőfi. „A nagy triumvirátus" pályázat – Petőfi Szülőház és Emlékmúzeum, Kiskőrös **2017** Víziók – Vízivárosi Galéria, Budapest **2017** Magyarok szőtték. Kárpit kiállítás – Textilmúzeum, Baku, Azerbajdzsán; Zágráb, Horvátország **2017** „Róma útjai", PELSO 2017, XI. Országos Kerámia és Gobelin Biennálé – Balatoni Múzeum, Keszthely **2017** Káosz és Rend. Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének képző-, ipar- és fotóművészeti kiállítása – REÖK Palota, Szeged **2017** Körülöttünk. Ipar- és Tervezőművészet. Nemzeti Szalon **2017** – Műcsarnok, Budapest **2017** Kárpit 3. Apokalipszis és fenntarthatóság. Nemzetközi kiállítás – Vigadó Galéria, Budapest **2016** Magyar Kárpitművészek Egyesülete – Gaál Imre Galéria, Budapest **2016** III. Országos Rajzbiennálé – Dornyay Béla Múzeum, Salgótarján **2016** 5. Textilművészeti Triennálé – Pesti Vigadó, Budapest **2016** Szövött szövegek, szövegszövetek – gobelinek – Vízivárosi Galéria, Budapest **2015** Harmónia. Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének képző-, ipar-és fotóművészeti kiállítása – MűvészMalom, Szentendre **2015** Magyar Kárpitművészek Egyesülete – Újbuda Galéria, Budapest **2015** Arte Tessile Ungherese – Accademia d'Ungheria in Roma, Italia **2015** Milánói Világkiállítás. „Európa fényei", „Duna-Limes" (Magyar Kárpitművészek Egyesülete közös művek) – Magyar Pavilon, Milánó **2015** A Magyar Gobelin 100 Éve. Szombathelyi Képtár, Szombathely **2015** Magyar Kárpitművészek Kiállítása – Debreceni Múzeum, Debrecen **2015** 5. Textilművészeti Triennálé – Szombathelyi Képtár, Szombathely **2015** Pelso 2015, Országos Kerámia és Gobelin Biennálé – Balatoni Múzeum, Keszthely **2015** Képzőművészet. Itt és Most. Nemzeti Szalon. tár.hely – Műcsarnok, Budapest **2014** Textil Tervek, Textil Grafikák – Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetsége, Budapest **2014** Csendélet Biennálé I. – Csepel Galéria, Budapest **2014** LABIRINTUS. Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete, képző-, ipar- és fotóművészeti kiállítás – MűvészetMalom, Szentendre **2014** „Az egész töredéke és a töredék egésze" című kárpit avatása – Petőfi Szülőház és Emlékmúzeum, Kiskőrös **2014** American Tapestry Biennial 10. – Visions Art Museum, San Diego, California; Kent State University Museum, Kent, Ohio; Kaneko-Omaha, Nebraska USA **2013** Szombathelyi Triennálé anyaga – Iparművészeti Múzeum, Budapest **2013** Négy Elem – Barcsay Múzeum, Szentendre **2013** Minitextil – Magyar Képző- és Iparművészek Szövetsége, Budapest **2013** Csendélet – Csepel Galéria, Budapest **2013** Kate Derum Avard For Small Tapestry 2013 – Melbourne, Australia **2013** Magyar Kárpitok – Kultúrpalota, Marosvásárhely, Románia **2013** PELSO 2013, IX. Országos Kerámia és Gobelin Biennálé – Balatoni Múzeum, Keszthely **2013** Szövéskódok – Francia Intézet, Budapest **2013** Szövéskódok, Magyar Kárpitművészek

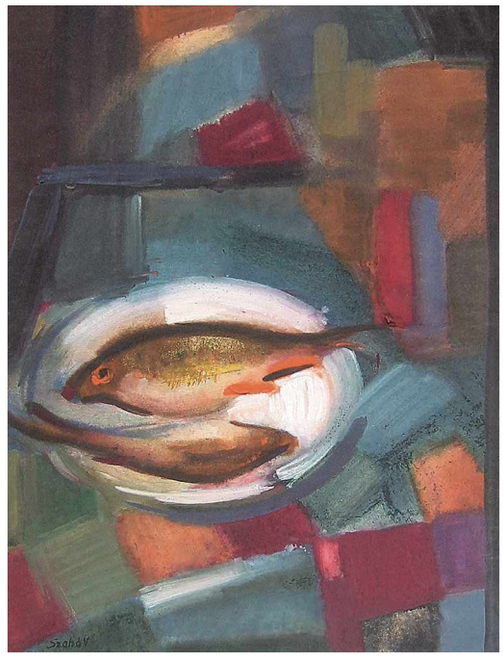

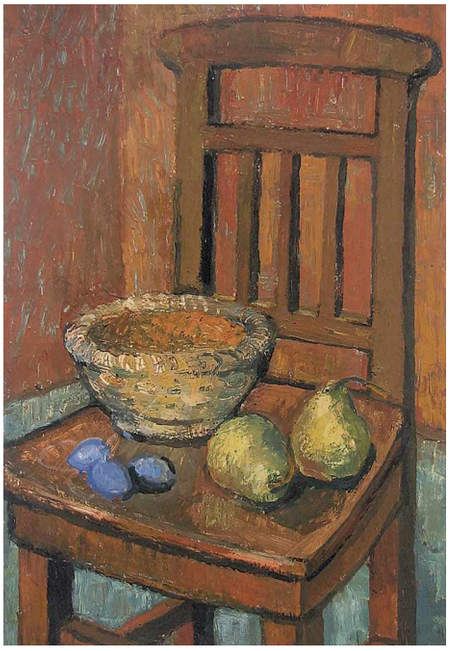

Egyesülete – Francia Intézet, Budapest **2012** Ezüst fények-gobelinek, Magyar Kárpitművészek Egyesülete – Vízivárosi Galéria, Budapest **2012** Magyar Festészet Napja. Kárpitkiállítás – Szent István Bazilika, Lovagterem, Budapest **2012** 4. Textilművészeti Triennálé – Szombathelyi Képtár, Szombathely **2011** Kate Derum Award For Small Tapestries – Melbourne, Australia **2011** „Európa fényei" Magyar Kárpitművészek Egyesülete – Európa Tanács épülete, Strassburg, Franciaország **2011** Miniatűrök – Magyar Kárpitművészek Egyesülete. Kárpitműhely, Budapest **2011** Évek és Színek – Gödöllői Új Művészet Közalapítvány GIM-ház kiállítóterme, Gödöllő **2011** Transzcendens Térképek. Magyar Kárpitművészek Egyesületének Tizenöt Éve című kiállítás – Iparművészeti Múzeum, Budapest **2011** „Európa fényei" – Újbuda Galéria, Budapest **2010** Rózsa Anna Alapítvány 25 éve – Szombathelyi Képtár, Szombathely **2009** 3. Textilművészeti Triennálé műveinek kiállítása – Iparművészeti Múzeum, Bdapest **2019** „Költő lenni vagy nem lenni", az 1999-es Petőfi gobelin pályázat alkotásai – Debreceni Múzeum, Debrecen **2009** Petőfi Emlékévek 2008–2009 – Cifrapalota, Kecskemét **2009** Együtt Magyar Kárpitművészek Egyesülete – Textil- és Textilruházati Ipartörténeti Múzeum, Budapest **2009** 3. Textilművészeti Triennálé – Szombathelyi Képtár, Szombathely **2009** Közelítés – Újbuda Galéria, Budapest **2009** TRANSZ-MISSZIÓ 2009. Magyar Kárpitművészek Egyesülete – Moldvay Győző Galéria, Hatvan **2009** Kárpit Jelene – Magyar Képző- és Iparművészek Szövetsége, Budapest **2009** „Balatoni Fény", PELSO 2009, VII. Országos Kerámia és Gobelin Biennále – Balatoni Múzeum, Keszthely **2008** Kötelék. Kortárs kárpitművészeti kiállítás – Textilmúzeum, Budapest **2008** Art of the STITCH. International Open Exhibition. The Waterhall, Birmingham Museum, Birmingham & Art Gallery, Birmingham, United Kingdom; Deutsches Textil Museum, Krefeld, Germany; Iparművészeti Múzeum, Budapest **2008** Craft & Design. Irányok, utak a kortárs magyar iparművészetben – Iparművészeti Múzeum, Budapest **2007** Corvin kárpitok. Magyar Kárpitművészek Egyesülete – Vízivárosi Galéria, Budapest **2007** Textil struktúrák, faktúrák – Magyar Képző- és Iparművészek Szövetsége, Budapest **2007** „A BALATONI TÁJ és a hozzá kapcsolódó REGE, MONDA" PELSO 07, VI. Országos Kerámia és Gobelin Biennálé – Balatoni Múzeum, Keszthely **2006** Két Zseni Európából – W. A. Mozart és Bartók Béla, Magyar Kárpitművészek Egyesülete – Budavári Kárpitműhely, Budapest **2006** 2. Textilművészeti Triennálé – Szombathelyi Képtár, Szombathely **2006** Az 1. Textilművészeti Triennálé díjazottainak kiállítása – Zwinger Bástya (Öregtorony), Kőszeg **2006** „...keresztül szőtték, fonták szívem..." gobelinek Petőfi Sándor verseire – Göcseji Múzeum, Zalaegerszeg **2005** A Budavári Kárpitműhely köszönti a 25 éves Tavaszi Fesztivált – Budavári Kárpitműhely, Budapest **2005** KÁRPIT 2. Átváltozások, A szövött kárpit művészete egykor és ma – Szépművészeti Múzeum, Budapest **2005** Balassi Bálint élete és művészete. Kortárs kárpitművészeti kiállítás – Keresztény Múzeum, Esztergom **2004** Balassi Bálint élete és költészete. Kortárs grafikai és kárpitművészeti tárlat – Keresztény Múzeum, Esztergom **2004** American Tapestry Biennial 5. An International Tapestry Exhibition – Denver; New Hampshire; Rochester, USA **2004** By Hand in the Electronic Age: Contemporary Tapestry 3/1 p. – The Textile Museum, Washington DC **2004** Hit, remény, szeretet. Magyar Kárpitművészek Egyesületének kiállítása – Szt. István Művelődési Ház, Székesfehérvár **2004** Új Tervek, Új Művek – Budavári Kárpitműhely, Magyar Kultúra Alapítvány Háza, Budapest **2004** Corvin Kárpitok – Corvin Mátyás Európa hírű könyvtára és a kortárs magyar kárpitművészet – Budavári Kárpitműhely, Magyar Kultúra Alapítvány Háza; Széchenyi Könyvtár, Budapest **2003** 50 éves a Zsennyei Alkotóház – Szombathelyi Képtár, Szombathely **2003** 1. Textilművészeti Triennálé – Szombathelyi Képtár, Szombathely **2003** 7 év, 77 művész – Budavári Kárpitműhely, Budapest **2003** Millenniumi Kárpitok.

Magyar Kárpitművészek Egyesületének kiállítása – Budavári Önkormányzat Városháza Aulája, Budapest **2002** American Tapestry Biennial, Works from Hungary – Richmond Art Gallery, Vancouver, Canada **2002** Arazzo contemporaneo dell' Ungheria – Palazzo Torlonia, al Castello di Ceri, Italia **2002** Textil Biennálék Szombathely 1970–2000 – Szombathelyi Képtár, Szombathely **2002** Rózsakiállítás, Symposion társaság – Táltos klub, Budapest **2002** Kortárs Magyar Kárpitok, Magyar Kárpitművészek Egyesülete – Festőterem, Sopron **2002** Magyar Kárpitkiállítás. Magyar Kárpitművészek Egyesülete – ENSZ Palota, Genf **2001** „...keresztül szőtték, fonták szívem..." 1999-es Petőfi Sándor Költészete című gobelin kiállítás anyagából – Katona József Múzeum, Kecskemét; Cifrapalota, Kecskemét; Kiskőrös; Petőfi Irodalmi Múzeum, Budapest **2001** IPAR művészet. Millenniumi Iparművészeti Kiállítás – Műcsarnok, Budapest **2001** KÁRPIT, Nemzetközi Millenniumi Kortárs Kiállítás – Szépművészeti Múzeum, Budapest **2001** Ferenczy Noémi és Követői, Kortárs Magyar Kárpitkiállítás – MűvészetMalom, Szentendre **2001** Szent István és Műve – Keresztény Múzeum, Esztergom **2001** Szent István és Műve, Szövött Kárpitok – Keresztény Múzeum, Esztergom **2001** Textiltriennálé tervpályázat – Árkád Galéria, Budapest **2000** Magyar Kárpitművészek Egyesülete, Gobelin kiállítás – Magyar Kultúra Alapítvány Háza, Budavári Kárpitműhely, Budapest **2000** „Szent István és Műve", Millenniumi falikárpit – Esztergomi Főszékesegyház, Esztergom **1999** „...keresztül szőtték, fonták szívem..." Petőfi Sándor Költészete című gobelin kiállítás – Vígadó Galéria, Budapest **1994** Válogatás a Szombathelyi Textilbiennálék gobelinjeiből – Lamberg kastély, Mór **1992** Zsennyei Textilművészeti Alkotótábor – Szombathelyi Képtár, Szombathely **1991** Ferenczy Béni és Ferenczy Noémi születésének 100. évfordulója tiszteletére rendezett kiállítás – Vigadó Galéria, Budapest **1991** Magyar gobelin – Guillem Mesquida Terem, Palma de Mallorca **1991** Modern Ungarische Textilkunst – St. Peter an der Sper, Wiener Neustadt **1990** Von MINI zu MAXI, Textilsammlung – Muzeum Österreichischer Kultur, Eisenstadt, Austria **1988** „Eleven Textil, 1968–1988". Válogatás a modern magyar textilművészet alkotásaiból – Műcsarnok, Budapest **1986** Ipari Formatervezési Nívódíj pályázaton résztvevő termékek kiállítása, Budapest **1985** Budapesti Ipari Vásár **1985** 7. Ipari Textilművészeti Biennálé – Savaria Múzeum, Szombathely **1983** A tervezés értékteremtés, Országos Iparművészeti Kiállítás – Műcsarnok, Budapest **1980** A kéz intelligenciája, Kézműves Iparművészeti Kiállítás – Műcsarnok, Budapest **1980** Kortárs Magyar Iparművészet – Samyn Galéria, Gent, Belgium **1977** Unkarin Tekstiilitaidetta Ungersk Textilkunst – Amos Anderson Museum, Helsinki **1977** Modern Ungarische Textilkunst – Stadtmuzeum, Linz; Szófia **1977** Moderné Ungarks Textilkunst – Nordjyllands Kunstermuseum, Aalborg, Dánia **1977** "Folk Motives in Contemporary Hungarian Crafts" – Finnish Design Center, Helsinki **1976** Lépés. Fiatal Textilművészek Kiállítása – Magyar Nemzeti Galéria, Budapest **1976** La Tapisserie Moderné en Hongrie – Galeri Yahia, Tunisz **1976** Tapestries by Hungarian Artists – Vigo-Sternberg Galleries, London **1976** Magyar Miniatűr Textilek – Stuki Galéria, Varsó **1976** Magyar Textilművészeti Kiállítás – Grassi Múzeum, Lipcse **1976** IV. Fal és Tértextil Biennále – Savaria Múzeum, Szombathely **1975** Magyar Miniatűr Textilek 1975 – Savaria Múzeum, Szombathely **1975** Jubileumi Iparművészeti Kiállítás – Műcsarnok, Budapest **1975** Textilgrafika – Magyar Nemzeti Galéria, Budapest **1975** A népművészet szellemében, Országos folklór pályázat – Katona József Múzeum, Kecskemét; Baja; Kalocsa **1974** Mai Magyar Iparművészet 1974 – Iparművészeti Múzeum, Budapest **1974** III. Fal- és Tértextil Biennále – Savaria Múzeum, Szombathely **1973** Fiatal Iparművészek VIT PÁLYÁZATÁNAK kiállítása – Budavári Palota, Budapest **1971** Iparművészeti Főiskola Jubileumi kiállítása – Ernst Múzeum, Budapest **1985–2000** Részvétel nemzetközi és hazai textil kiállításokon padlószőnyegekkel. Frankfurt; Hannover; Milánó; Budapest

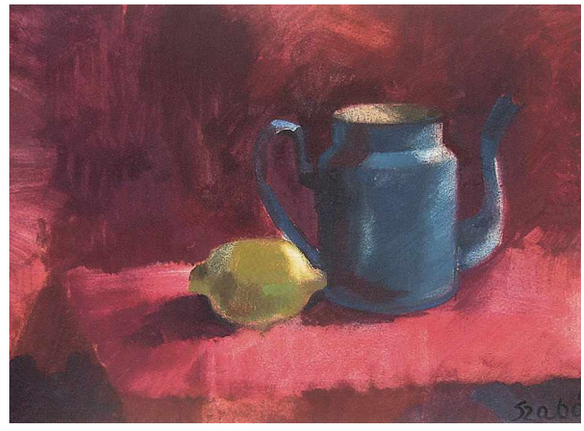

MŰVEK JEGYZÉKE | LIST OF WORKS

1 | MOST ÉS MINDÖRÖKKÉ | NOW AND FOREVER | 2000
GYAPJÚ, MŰSELYEM, FÉMSZÁL, ARANYFONAL, SZÖVÖTT KÁRPIT, HAUTE LISSE
WOOL, RAYON, METAL THREAD, GOLD THREAD, WOVEN TAPESTRY | 200×155 CM

2 | A NAGY FOLYÓ MENTÉN | ALONG THE GREAT RIVER | 2009
GYAPJÚ, SELYEM, FÉMSZÁL, SZÖVÖTT KÁRPIT, HAUTE LISSE
WOOL, SILK, METAL THREAD, WOVEN TAPESTRY | 180×100 CM

3 | ÁTJÁRÓ – „HERVAD MÁR LIGETÜNK, DÍSZEI HULLANAK" (BERZSENYI DÁNIEL)
PASSAGE – "OUR WITHERING FOREST IS LOSING ITS ORNAMENTS" (DÁNIEL BERZSENYI) | 2002
GYAPJÚ, SELYEM, ARANYSZÁL, SZÖVÖTT KÁRPIT, HAUTE LISSE
WOOL, SILK, GOLD THREAD, WOVEN TAPESTRY | 162×182 CM

4 | MESE – „AZ IDŐK VÉGEZETÉIG" | SAGA – "UNTIL THE END OF TIME" | 2004
GYAPJÚ, ARANYSZÁL, SELYEM, SZÍNES FÉMSZÁLAK, SZÖVÖTT KÁRPIT, HAUTE LISSE
WOOL, GOLD THREAD, SILK, METAL THREADS, WOVEN TAPESTRY | 200×150 CM

5 | KERTEM 1. 2. 3. 4. 5. | MY GARDEN 1, 2, 3, 4, 5 | 2010
GYAPJÚ, SELYEM, FÉMSZÁL, SZÖVÖTT KÁRPIT, HAUTE LISSE
WOOL, SILK, METAL THREAD, WOVEN TAPESTRY | 20×20 CM

6 | ÁRADÁS 1. | FLOODING 1 | 2017
GYAPJÚ, SELYEM, ARANYSZÁL, SZÖVÖTT KÁRPIT, HAUTE LISSE
WOOL, SILK, GOLD THREAD, WOVEN TAPESTRY | 20×20 CM

7 | ÁRADÁS 2. | FLOODING 2 | 2017
GYAPJÚ, SELYEM, ARANYSZÁL, SZÖVÖTT KÁRPIT, HAUTE LISSE
WOOL, SILK, GOLD THREAD, WOVEN TAPESTRY | 20×20 CM

8 | SZÜLŐHAZÁM | MY HOME LAND | 2011
GYAPJÚ, SELYEM, EZÜSTSZÁL, SZÖVÖTT KÁRPIT, HAUTE LISSE
WOOL, SILK, SILVER THREAD, WOVEN TAPESTRY | 20×36 CM

9 | „SÖTÉTSÉG ORSZÁGA KIDERÜLT VÉGKÉPEN" (PETŐFI SÁNDOR, JÁNOS VITÉZ) | "THE COUNTRY OF DARKNESS WAS FREED FROM ITS DOOM" (SÁNDOR PETŐFI, JOHN THE VALIANT) | 1999
GYAPJÚ, SELYEM, SZÖVÖTT KÁRPIT, HAUTE LISSE | WOOL, SILK, WOVEN TAPESTRY | 50×50 CM

10 | PILLANAT – „MINDEN CSAK JELENÉS, MINDEN AZ ÉG ALATT" 1. 2. 3. (BERZSENYI DÁNIEL)
MOMENT – "ALL IS JUST A PHENOMENON, ALL THINGS UNDER THE SKY" 1, 2, 3 (DÁNIEL BERZSENYI) | 1999
GYAPJÚ, SELYEM, SZÖVÖTT KÁRPIT, HAUTE LISSE | WOOL, SILK, WOVEN TAPESTRY | 60×50 CM

11 | „NINCS RÓZSÁS LABYRINT” 1. 2. (BERZSENYI DÁNIEL)
”THERE’S NO ROSY LABYRINTH” 1, 2 (DÁNIEL BERZSENYI) | 2014
TUS, GRAFIT, EZÜST CERUZA, PAPÍR | INK, GRAPHITE, SILVER PENCIL, PAPER | 60×60 CM

12 | NÖVÉNY TANULMÁNY | PLANT STUDY | 1975
DIÓFAPÁC, SZABADKÉZI RAJZ, PAPÍR | WALNUT MORDANT, FREEHAND DRAWING, PAPER | 60×40 CM

13 | MÁLYVA | MALVA | 1975
SZÍNES CERUZARAJZ, PAPÍR | COLOR PENCIL DRAWING, PAPER | 20×25 CM

14 | NÖVÉNY TANULMÁNYOK 1. 2. | PLANT STUDIES 1, 2 | 1975
DIÓFAPÁC, SZABADKÉZI RAJZ, PAPÍR | WALNUT MORDANT, FREEHAND DRAWING, PAPER | 60×40 CM

15 | NÖVÉNY TANULMÁNY 3. | PLANT STUDY 3 | 1975
DIÓFAPÁC, SZABADKÉZI RAJZ, PAPÍR | WALNUT MORDANT, FREEHAND DRAWING, PAPER | 40×60 CM

16 | MESEBELI FA 1. | MIRACULOUS TREE 1 | 2008
GRAFIT, ARANYCERUZA, PAPÍR | GRAPHITE, GOLDPENCIL, PAPER | 40×40 CM

17 | MESEBELI FA 2. | MIRACULOUS TREE 2 | 2008
GRAFIT, ARANYCERUZA, PAPÍR | GRAPHITE, GOLDPENCIL, PAPER | 40×40 CM

18 | ORCHIDEA 1. | ORCHID 1 | 2008
GRAFIT, ARANYCERUZA, PAPÍR | GRAPHITE, GOLDPENCIL, PAPER | 40×40 CM

19 | ORCHIDEA 2. | ORCHID 2 | 2008
GRAFIT, ARANYCERUZA, PAPÍR | GRAPHITE, GOLDPENCIL, PAPER | 40×40 CM

20 | HOLDFÉNYÁRNYÉK | MOONLIGHT SHADOW | 2010 | CO-ARTIST EMESE CSÓKÁS
ARANYFONAL, SZABADKÉZI RAJZ, HIMZÉS, PAMUT, LEN, MŰSELYEM
GOLD THREAD, FREEHAND DRAWING, EMBROIDERY, COTTON, LINEN, RAYON | 158×158×2 CM

21 | ZÚZMARA | RIME | 2012
EZÜSTFONAL, ÜVEGGYÖNGY, SZABADKÉZI TUSRAJZ, HÍMZÉS, GYÖNGYVARRÁS, GYŰRÖTT PAMUTVÁSZON
SILVER THREAD, GLASS PEARLS, FREEHAND INK DRAWING, EMBROIDERY, CREASED COTTON FABRIC | 165×95×0.5 CM

22 | EZÜSTÖS KÖNNYEDSÉG | SILVERY LIGHTNESS | 2015
EZÜST CÉRNA, SZABADKÉZI TUSRAJZ, HÍMZÉS, FÉNYES SELYEM, PLEXI
SILVER THREAD, FREEHAND INK DRAWING, EMBROIDERY, GLOSSY SILK, PLEXI | 50×146 CM

23 | HARMAT | DEW | 2017
EZÜSTSZÁL, NYOMÁS, VARRÁS, TEXTIL, HABKARTON
SILVER THREAD, PRINTING, SEWING, FABRIC, FOAM BOARD | 100×135 CM

24 | „MÁMA MÁR NEM HASAD TOVÁBB" 1. (JÓZSEF ATTILA)
"THIS DAY NO FURTHER WILL IT TEAR" 1 (ATTILA JÓZSEF) | 2017
GRAFIT, ARANYCERUZA, PAPÍR | GRAPHITE, GOLDPENCIL, PAPER | 50×70 CM

25 | MÁMA MÁR NEM HASAD TOVÁBB" 2. (JÓZSEF ATTILA)
"THIS DAY NO FURTHER WILL IT TEAR" 2 (ATTILA JÓZSEF) | 2017
GRAFIT, ARANYCERUZA, PAPÍR | GRAPHITE, GOLDPENCIL, PAPER | 50×70 CM

26 | „MINDEN ÚT RÓMÁBA VEZET" | "EVERY ROAD LEADS TO ROME" | 2017
SZABADKÉZI TUSRAJZ, EZÜSTSZÁL, HÍMZÉS, VÁSZON
FREEHAND INK DRAWING, SILVER THREAD, EMBROIDERY, CANVAS | 70×100 CM

27 | „SZEPTEMBER VÉGÉN – MÉG NYÍLNAK A VÖLGYBEN A KERTI VIRÁGOK" – A (PETŐFI SÁNDOR)

"END OF SEPTEMBER – BELOW IN THE VALLEY THE GARDENS STILL FLOWER" – A (PETŐFI SÁNDOR) | 2012
GRAFIT CERUZA, PAPÍR | GRAPHITE, PAPER | 30×21 CM (A+B 70×50 CM)

28 | „SZEPTEMBER VÉGÉN – MÉG NYÍLNAK A VÖLGYBEN A KERTI VIRÁGOK" – B (PETŐFI SÁNDOR)

"END OF SEPTEMBER – BELOW IN THE VALLEY THE GARDENS STILL FLOWER" – B (PETŐFI SÁNDOR) | 2012
GRAFIT CERUZA, PAPÍR | GRAPHITE, PAPER | 21×30 CM (A+B 70×50 CM)

29 | ÁMOR ÉS PSZICHÉ | AMOR AND PSYCHE | 2014
SZABADKÉZI RAJZ, KOLLÁZS, PAPÍR | FREEHAND DRAWING, COLLAGE, PAPER | 8×12 CM

30 | ÖLELÉS | EMBRACE | 2005
SZABADKÉZI RAJZ, VÍZFESTÉK, PAUSZ | FREEHAND DRAWING, WATERCOLOR, TRACING PAPER | 20×15 CM

31 | ESKÜVŐ | WEDDING | 2005
SZABADKÉZI RAJZ, KOLLÁZS, PAPÍR | FREEHAND DRAWING, COLLAGE, PAPER | 20×15 CM

32 | ÉNEKEK ÉNEKE (SALAMON KIRÁLY – BIBLIA) SOROZAT
SONG OF SONGS (KING SOLOMON – BIBLE) SERIES | 2010
SZABADKÉZI- GRAFIT ÉS SZÍNES CERUZARAJZOK, PAPÍR
FREEHAND, GRAPHITE AND COLOR PENCIL DRAWINGS, PAPER | 20×20; 16×16 CM

33 | VÖRÖS LEVÉL | RED LEAF | 2017
VÖRÖS KRÉTA, GRAFIT CERUZA, ARANYFONAL, SZABADKÉZI RAJZ, HÍMZÉS, ANGIN ANYAG
RED CHALK, GOLD THREAD, GRAPHITE, FREEHAND DRAWING, EMBROIDERY, CANVAS | 22×22 CM

34 | AKT LILIOMOKKAL | NUDE WITH LILIES | 2010
SZÍNES CERUZA, PAPÍR | COLOR PENCIL, PAPER | 16×16 CM

35 | APOKALIPSZIS 7. | APOCALYPSE 7 | 2017
GRAFITCERUZA, HÍMZÉS, PAPÍR | GRAPHITE, EMBROIDERY, PAPER | 30×20 CM

36 | APOKALIPSZIS 1. | APOCALYPSE 1 | 2013
GRAFITCERUZA, HÍMZÉS, PAPÍR | GRAPHITE, EMBROIDERY, PAPER | 30×20 CM

37 | APOKALIPSZIS 2. | APOCALYPSE 2 | 2013
GRAFITCERUZA, SZABADKÉZI RAJZ, PAPÍR | GRAPHITE, FREEHAND DRAWING, PAPER | 30×20 CM

38 | APOKALIPSZIS 4. | APOCALYPSE 4 | 2014
SZÍNES CERUZA, SZABADKÉZI RAJZ, PAPÍR | COLOR PENCIL, FREEHAND DRAWING, PAPER | 21×30 CM

39 | APOKALIPSZIS 5. | APOCALYPSE 5 | 2015
SZÍNES CERUZA, SZABADKÉZI RAJZ, PAPÍR | COLOR PENCIL, FREEHAND DRAWING, PAPER | 31×42 CM

40 | APOKALIPSZIS 3. | APOCALYPSE 3 | 2016
SZÍNESCERUZA, SZABADKÉZI RAJZ, PAPÍR | COLOR PENCIL, FREEHAND DRAWING, PAPER | 21×30 CM

41 | APOKALIPSZIS 6. | APOCALYPSE 6 | 2017
SZÍNESCERUZA, SZABADKÉZI RAJZ, PAPÍR | COLOR PENCIL, FREEHAND DRAWING, PAPER | 31×42 CM

42 | KEDVENC KROKIK, AKTOK 1. 2. | MY FAVORITE SKETCHES, NUDES 1, 2 | 1969
DIÓFAPÁC, PAPÍR | WALNUT MORDANT, PAPER | 30×21 CM

43 | AKT KROKI | NUDE | 1968 DIÓFAPÁC, PAPÍR | WALNUT MORDANT, PAPER | 21×30 CM

44 | KEDVENC KROKI, AKT 1. | MY FAVORITE SKETCH, NUDE 1 | 1969
DIÓFAPÁC, PAPÍR | WALNUT MORDANT, PAPER | 30×21 CM

45 | KEDVENC KROKIK, AKTOK 2. 3. | MY FAVORITE SKETCHES, NUDES 2, 3 | 1969
DIÓFAPÁC, PAPÍR | WALNUT MORDANT, PAPER | 30×21 CM

46 | AKT KROKI 1. | NUDE 1 | 1970 DIÓFAPÁC, PAPÍR | WALNUT MORDANT, PAPER | 30×42 CM

47 | AKT KROKI 2. | NUDE 2 | 1970 DIÓFAPÁC, PAPÍR | WALNUT MORDANT, PAPER | 42×30 CM

48 | MŰTEREM | ATELIER | 1970 DIÓFAPÁC, PAPÍR | WALNUT MORDANT, PAPER | 42×30 CM

49 | KISHÚGOM | MY LITTLE SISTER | 1955
VÍZFESTÉK (AKVARELL), PAPÍR | WATERCOLOR, PAPER | 16×20 CM

50 | ISMERŐS TÁJ | FAMILIAR LANDSCAPE | 1970
TUS, RAJZ, PAPÍR | INK, DRAWING, PAPER | 21×30 CM

51 | MÁTRA – DOMOSZLÓ 1. | 1970
DIÓFAPÁC, GRAFIT, PAPÍR | WALNUT MORDANT, GRAPHITE, PAPER | 14×21 CM

52 | MÁTRA – DOMOSZLÓ 2. 3. | 1970
GRAFIT, PAPÍR | GRAPHITE, PAPER | 14×21 CM

53 | AQUA THERMAL HOTEL FRÍZ | AQUA THERMAL HOTEL RELIEF | 1984
HÍMZŐCÉRNA, SZABADKÉZI FESTÉS, HÍMZÉS, PLASZTIKUS RÉSZEK, TEXTIL-RIPSZ VÁSZON
SILK THREAD, HANDPAINTING, EMBROIDERY, CANVAS | 150×500 CM

54 | AQUA THERMAL HOTEL KÉP | AQUA THERMAL HOTEL PAINTING | 1984
VÍZFESTÉK, PAPÍR | WATERCOLOR, PAPER | 50×70 CM

55 | OMLÁS | LANDSLIDE | 1976
GYAPJÚ, GYAPJÚFÜRT, SODROTT RONGY, KÖVEK, VEGYES TECHNIKA, FEKVŐ SZÖVŐSZÉK
WOOL, ROLL-FRAZZLE, STONES, MIXED TECHNIQUE | 120×400 CM

56 | VELEM | 1976
GYAPJÚ, GYAPJÚFÜRT, FEKVŐ SZÖVŐSZÉK, VEGYES TECHNIKA
WOOL, ROLL-FRAZZLE, MIXED TECHNIQUE | 300×160 CM

57 | IMPROVIZÁCIÓ TÉRFORMA | IMPROVISATION SPATIAL FORM | 1976
GYAPJÚ, FORMÁRA SZÖVÖTT | WOOL, SPATIAL FORM | 20×18×18 CM

58 | KÖRTE | PEAR | 1976
GYAPJÚ, LOPÓTÖK, FORMÁRA SZÖVÖTT | WOOL, PUMPKIN, SPATIAL FORM | 20×15×15 CM

59 | KISGÖMBÖC 2. | ROLY-ROLY 2 | 2014
GYAPJÚ, GYAPJÚFÜRT, SZÖVÖTT TÉRFORMA | WOOL, ROLL-FRAZZLE, WOVEN SPATIAL FORM | 15×15×15 CM

60 | DOMBORZAT 1. | TERRAIN 1 | 1977
GYAPJÚ, SZÖVÖTT TÉRFORMA | WOOL, WOVEN SPATIAL FORM | 35×33×8 CM

61 | DOMBORZAT 2. | TERRAIN 2 | 1977
GYAPJÚ, GYAPJÚFÜRT, SZÖVÖTT TÉRFORMA | WOOL, ROLL-FRAZZLE, WOVEN SPATIAL FORM | 35×33×8 CM

62 | FÖLD | EARTH | 2012
GYAPJÚ, SZÖVÖTT TÉRFORMA | WOOL, WOVEN SPATIAL FORM | 24×30×12 CM

63 | FŐISKOLÁS KOROMBAN | IN MY COLLEGE YEARS | 1970

64 | TETEJETLEN FA | TREE OF LIFE | 2016
SZÍNESCERUZA, SZABADKÉZI RAJZ, PAPÍR | COLOR PENCIL, FREEHAND DRAWING, PAPER | 70×50 CM

65 | PORTRÉ | PORTRAIT | 1969

66 | PORTRÉ | PORTRAIT | 2013

67 | KIÁLLÍTÁS ENTERIŐR | EXHIBITION INTERIOR | 2018 | ÉRDI GALÉRIA

68 | CSEND-ÉLET 1. | STILL-LIFE 1 | 1964 AKVARELL, PAPÍR | WATERCOLOR, PAPER | 35×50 CM

69 | CSEND-ÉLET 2. | STILL-LIFE 2 | 1964 GOUACHE, PAPÍR | GOUACHE, PAPER | 50×35 CM

70 | ÖREG SZÉK | OLD CHAIR | 1963 TOJÁSTEMPERA, FAROST LEMEZ | TEMPERA, PLYWOOD | 40×26 CM

71 | KÉK VÖRÖS | BLUE RED | 1970 GOUACHE | WATERCOLOR | 35×50 CM

72 | MERENGÉS | REVERIE | 1968
TUS, PASZTELL, PAPÍR | INK, PASTEL, PAPER | 24×30 CM

TÁMOGATTA | SPONSOR

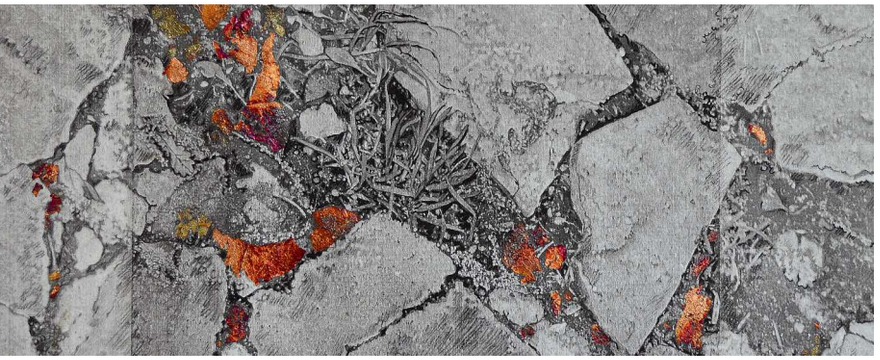

FORDÍTÁS | TRANSLATIONS
PÉTI MIKLÓS | SZÉKELY BORBÁLA

FOTÓK | PHOTOS
ORAVECZ ISTVÁN | SZABÓ VERONA

GRAFIKAI TERV | GRAPHIC DESIGN
BÁRD JOHANNA

NYOMÁS, KÖTÉS | PRINTING AND BINDING
PAUKER NYOMDA

KIADÓ | PUBLISHED BY
SZABÓ VERONA

KAPCSOLAT | CONTACT
VERONASZABO@T-ONLINE.HU

ISBN 978-615-00-5908-2